ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Ποιο μήνυμα;
ΣΕΛΙΔΑ 6

Και τι να κάνουμε;
ΣΕΛΙΔΑ 9

Χαμογελά η κεφαλαιοκρατία
ΣΕΛΙΔΑ 3

Ρόμπες, όχι τήβεννοι
ΣΕΛΙΔΑ 12

Σε πανικό οι απολογούμενοι νεοναζιστές
ΣΕΛΙΔΑ 8

Βρόμικο παιχνίδι των συριζαίων για να ρίξουν στα μαλακά τους χρυσαυγίτες (και όχι μόνο)
ΣΕΛΙΔΑ 11

Τα λεφτά του λαού στους καπιταλιστές
ΣΕΛΙΔΑ 13

Περσικός Κόλπος
Καραγκιοζιλίκια σε πολεμικό φόντο
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | 23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1012 - 29 Ιούνη 2019 | www.eksegersi.gr

ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΞΙΚΟΙ στην κάλπη ΑΠΟΧΗ

Scripta...Verba...

Οταν θα χρειαστεί να κάνουμε κάτι, ας υπολογίζουμε καταρχήν ότι θα είμαστε μόνοι μας.

Ευάγγελος Αποστολάκης

Προειδοποίηση του στρατεύου προς χέστες που παριστάνουν τους πολεμοχαρείς. Και άδειασμα Τσίπρα (και όχι μόνο) βεβαίως.

Κάποιοι βάλαμε το κορμί μας, τη ζωή μας, την αξιοπρέπειά μας, την ΑΞΙΑ μας, μπροστά, χωρίς να σκεφτούμε το ΚΟΣΤΟΣ, για να ΑΛΛΑΞΕΙ αυτή η χώρα! ΑΥΤΟ ΘΑ ΚΑΝΩ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ! Λοιδορίες, δολοφονίες χαρακτήρα από τα ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΠΑΠΑΓΑΛΑΚΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΑ ΜΙΚΡΟΦΩΝΑ ΤΩΝ ΜΜΕ, μολότοφ από το παρακράτος, απειλητικά μηνύματα και e-mail σε μένα και την οικογένεια μου, ΤΑ ΓΡΑΦΩ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΙΑΝΕΙ ΜΕΛΑΝΙ!

Παύλος Πολάκης

Εμάς, τώρα, αυτή η έκρηξη ψευτομαγκιάς γιατί μας φαίνεται σαν αποχαιρετιστήριο;

Σε αντίθεση με την προσδοκία του κ. Τσίπρα, ότι η Συμφωνία των Πρεσπών θα διασπάσει τη ΝΔ και θα φουσκώσει το ακροδεξιό ακροατήριο, η καταγγελία της συνθήκης από πλευράς του Κυριάκου Μητσοτάκη, του επέτρεψε και να ενσωματώσει στο κόμμα του το εθνικιστικό, υπερπατριωτικό, αντισυστημικό ακροατήριο, και να αποδυναμώσει τις όποιες προσπάθειες "ακραιφνών ακροδεξιών", να εμφανιστούν στο προσκήνιο. Και μάλιστα χωρίς εκπτώσεις στο εκσυγχρονιστικό μήνυμα του προέδρου της ΝΔ, αφού σε όλη τη διάρκεια της καμπάνιας, το θέμα των σχέσεών μας με τη Βόρεια Μακεδονία, έχει εξαφανιστεί παντελώς από το λεξιλόγιο της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Μανώλης Καψής

Τελικά, μπορεί και ο δεύτερος υιός Καψής να κάνει επιεικώς σύνθετες σκέψεις.

Η Νέα Ελληνική Ορμή έχει θέσει ως βάση για προεκλογική σύγκλιση την προώθηση της κοινωνικής ατζέντας για την ανασύσταση του κοινωνικού κράτους η οποία έχει στον πυρήνα της τον άνθρωπο, την κοινωνική ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Δελτίο Τύπου ΝΕΟ

Υπομονή, δυο βδομάδες έμειναν.

Ο λόγος που αποφάσισα να κατέβω υποψήφια στις βουλευτικές εκλογές είναι η επιθυμία μου να προσφέρω. Μπορεί να μην έχω εμπειρία στα κοινά, αλλά γνωρίζω καλά τα προβλήματα του τόπου μας και δη του Πειραιά, όπου μου έγινε η πρόταση να πολιτευτώ και την αποδέχτηκα με μεγάλη χαρά.

Κόμισσα Κοντογιάννη

Η παρουσιάστρια της εκπομπής «Komissa by night» του High TV είναι υποψήφια με τον Λεβέντη.

ΡΙΠΕΣ

◆ Παρακαλούνται όσοι ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ στην Α' Θεσσαλονίκης ◆ Σταυρό δαγκωτό στην Κατερίνα Νοτοπούλου ◆ Από αποτυχήσασα δήμαρχο να τη δούμε επιτυχούσα βουλευτίνα ◆ (Συγνώμη, βουλεύτρια, κατά τη συριζαϊκή διάλεκτο) ◆ Οπως βλέπετε, η στήλη φροντίζει το μέλλον της ◆ Χωρίς Θοδώρα, χωρίς Λεβέντη, χωρίς Μιχελογιαννάκη, θα το κλείσουμε το μαγαζί ◆ Πρέπει να βρεθούν αντικαταστάτες ◆ Γι' αυτό και στο Ηράκλειο, σταυρό δαγκωτό, στον Μιχελογιαννάκη το γιατρό ◆ Τι έχετε να πείτε τώρα; ◆ Ορνια, ε όρνια ◆ Την είδατε, ρε, την Πατούλαινα να παίζει πιάνο στη Σκάλα του Μιλάνου; ◆ Σιγά μην ήταν και το «Πίκολο Τεάτρο» ◆ Εντάξει, δεν ήταν στη Σκάλα, ήταν στο ξενοδοχείο ◆ Και τι αλλάζει; ◆ Και μη μου πείτε ότι αυτά τα παίζουν τα παιδάκια, δυο μήνες αφότου τα στείλουν οι γονείς στο Ωδείο της γειτονιάς ◆ Πιάνο έπαιζε, ρε, η κυρία περιφερειάρχου, όχι τίποτ' άλλο ◆ Ουφ, ανακουφιστήκαμε ◆ Η πρόεδρος της ΝΕΟ θα είναι υποψήφια με τον ΣΥΡΙΖΑ ◆ Τι θα πει «ποια είν' αυτή;» ◆ Η Αικατερίνη Παπακώστα-Σιδηροπούλου, ρε άσχετοι ◆ Μαζί της και ο ηθοποιός Τάκης Παπαματθαίου ◆ Ετσι εξηγούνται όλα ◆ Τον θυμόμασταν ως έναν νέο ταλαντούχο ηθοποιό στη χρυσή εποχή του «Θεάτρου Τέχνης» ◆ Να στέκεται ως ίσος δίπλα στους μεγάλους ◆ Λαζάνη, Αρμένη, Πιττακή, Λυμπεροπούλου, Κουγιουμτζή, Παπαδόπουλο, Γέρου, Καρακωνσταντόγλου κ.ά. ◆ Και μετά τον βλέπαμε να γελοιοποιείται στην τηλεόραση, παριστάνοντας τον σάχλα ◆ Διέγραψε την πορεία του το παιδί ◆ Ωρίμασε και σάπισε ◆ Γενικώς και εντελώς... ◆ Πραγματικό γατάκι ο Τσίπρας μπροστά στον Τραμπ ◆ Για τα προεκλογικά ταξίματα λέμε ◆ Για τη δεύτερη θητεία του ο Τραμπ τάζει θεραπεία του καρκίνου και του AIDS και αποστολή του πρώτου ανθρώπου στον Αρη! ◆ Κρίμα η δημοπρασία ◆ Στου Λεβέντη κατέληξε τελικά ο Κατσίκης ◆ Και καλά, η ΝΔ δεν τσίμπησε στους «χιλιάδες ψηφοφόρους» και δεν «χτύπησε» Κατσίκη στη δημοπρασία ◆ Αλλά να μην τσιμπήσει ούτε ο Βελόπουλος; ◆ Μπλοκαρίστηκε το τηλεφωνικό κέντρο του ΚΤΕΛ στα Γιάννενα ◆ Χιλιάδες άνδρες, από κάθε γωνιά της Ηπείρου, τηλεφωνούν και θέτουν το αγωνιώδες ερώτημα ◆ «Δι μ' λες, ωρέ, μπας κι ταξιδεύ' η Βάνα σήμερα;» ◆ Τι δεν καταλαβαίνετε; ◆ Η Βάνα Μπάρμπα δήλωσε ότι ταξίδεψε με το ΚΤΕΛ Γιάννενα-Αθήνα ◆ Και πώς θα ταξιδεύει συνέχεια με το ΚΤΕΛ ◆ «Γιατί εμείς είμαστε λαϊκά πλάσματα» ◆ Και θ' ακούγεται η φωνή από τα μεγάφωνα ◆ «Στου καθαρό είν' η Βάνα, όρνια» ◆ «Του πλίναμι ιψές τ' νίχτα» ◆ Ευτυχώς που δεν περνάνε πια από τη Φιλιππιάδα τα γιαννιώτικα ◆ Ο Μπάμπης Παπαδημητρίου μοιράζει φυλλάδια στις λαϊκές ◆ Και χαϊδεύει τα ζαρζαβατικά! ◆ Πόσο χαμηλά πέφτει ο άνθρωπος για να εκλεγεί ◆ Φαντάζεστε τι απολύμανση κάνει όταν γυρίζει στο σπίτι; ◆ Από τη Μυρσίνη στην Τώνια ◆ Από τον ΣΥΡΙΖΑ στη ΝΔ ◆ Ιδιοι σε όλα ◆ Ακόμα και στις ματσαράγκες ◆ Ακόμα και στο χειρισμό αυτών που έκαναν τις ματσαράγκες ◆ Ο άγριος καυγάς με τη σύντροφό του μπορεί να κοστίσει στον Μπόρις Τζόνσον την αρχηγία των Τόρις ◆ Επιμύθιον για επίδοξους πρωθυπουργούς ◆ Τις κρίσιμες περιόδους να κλείνεστε σε μοναστήρι ◆ Σιγά που θα αποχωρούσε από τη Βουλή ο κυρ-Αλέκος ◆ Ανετος, όπως πάντα, θα εκλεγεί χωρίς να κυνηγήσει σταυρό ◆ Κι οποιανού (συριζαίου) του αρέσει ◆

επί του πιεστηρίου

Ο Πολάκης πρόσφερε τις πρώτες βοήθειες σε άνθρωπο που έπαθε επιληπτική κρίση σε εκδήλωση στα Σφακιά. Τι πιο φυσικό; Το έχουν κάνει πολλοί, χωρίς κατ' ανάγκη να είναι γιατροί. Ο Πολάκης επέλεξε να το δημοσιοποιήσει μέσω facebook, καμαρώνοντας, για ν' ακολουθήσουν τα αποθεωτικά σχόλια από τους κλακαδόρους του. Δείγμα κι αυτό της ποιότητας του ανθρώπου. Αηδία...

Σαν να μην πέρασε μια μέρα. Τα «Νέα» μας θύμισαν τι είχε δηλώσει η Μούσχουρη όταν ήρθε στην Αθήνα το 1984, αναφερόμενη στην τοποθέτησή της από τον ΟΗΕ στη μαύρη λίστα εκείνων που στηρίζουν το απαρτχάιντ, επειδή είχε τραγουδήσει στη Νότια Αφρική, σπάζοντας το μποϊκοτάζ σε βάρος του ματοβαμμένου ρατσιστικού καθεστώτος. «Η πολιτική δεν πρέπει να υπάρχει στη μουσική. Εμείς οι καλλιτέχνες είμαστε για να ενώνουμε, όχι για να χωρίζουμε. Δεν υπάρχει κανένας που να είναι λιγότερο ρατσιστής από μένα», είχε δηλώσει η Μούσχουρη. Τα ίδια ακριβώς δηλώνουν όσοι πηγαίνουν να τραγουδήσουν στο Ισραήλ. Τα ίδια απαντούν στον Ρότζερ Γουότερς που δίνει μάχη για να γίνει καλλιτεχνικό μποϊκοτάζ στο σιωνιστικό κρατικό μόρφωμα.

Τις σχέσεις της με το παπαδαριό τις καλλιεργεί εδώ και χρόνια. Και με το πατριαρχείο. Είχε τα κονέ, εξασφάλισε πρόσκληση, καβάλησε το αεροπλάνο και αριβάρισε στις ΗΠΑ, για να παρευρεθεί στην ενθρόνιση του νέου δεσπότη. Εκανε και... βαρυσήμαντη ανάρτηση στο facebook: «Ο Νέος Αρχιεπίσκοπος Αμερικής όμως, είναι "Ελπιδοφόρος" για την Ορθοδοξία και τη μεγάλη κοινότητα των Ελλήνων στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, κυρίως λόγω των ταυτοτικών πλεονεκτημάτων χαρακτήρα και ικανοτήτων, που του επέτρεψαν να πετύχει, αλλά και να γίνει αγαπητός από το ποίμνιο, σε κάθε άλλη σημαντική αποστολή την οποία ανέλαβε μέχρι σήμερα. Ανοιξε την αγκαλιά της Μεγάλης Εκκλησίας ειδικά για εκείνους που αναζητούσαν ένα στήριγμα ψυχής, στις δυσκολίες της ζωής τους, και έφερε τα διδάγματα του κλήρου πιο κοντά στις σύγχρονες ανάγκες των πολιτών». Εμείς ένα θέλουμε να ρωτήσουμε: τα (καθόλου ευκαταφρόνητα) έξοδα του ταξιδιού της Δούρου στις ΗΠΑ τα πλήρωσε από την τσέπη της ή τα πλήρωσε η Περιφέρεια;

Συμβαίνουν και στις καλές ισλαμικές οικογένειες. Ο γαμπρός του Ερντογάν, που τον έχει κάνει και υπουργό, «σαλιάριζε» με μια τηλεπερσόνα. Και ο πεθερός του τράβηξε μια μπουνιά στα μούτρα που του βούλωσε το μάτι.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Κύριε Πρόεδρε, τώρα που κλείσαμε την κουβέντα θέλω να σας πω ένα μεγάλο ευχαριστώ. Ενα διπλό ευχαριστώ. Σας το οφείλω δημοσίως. Μου κάνατε πρόταση να είμαι υποψήφιος όπου ήθελα και ό,τι άλλο ήθελα. Σας ευχαριστώ πρώτα για αυτό. Και το δεύτερο, μου δώσατε ένα διαβατήριο ζωής όταν τη Μεγάλη Τετάρτη καθίσαμε ο ένας δίπλα στον άλλον και μου είπατε: «Γιώργο δεν μπορούσα να διαχειριστώ αυτή τη μεγάλη αγάπη του κόσμου σε εσένα» και ότι εν πάση περιπτώσει η ζωή είναι μπροστά. Σας ευχαριστώ διπλά.

Γιώργος Αυτιάς

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

29/6/1987: Απόπειρα κατά προέδρου ΓΣΕΕ Γιώργου Ραυτόπουλου (1η Μάη) **29/6/2002: Τραυματισμός-σύλληψη Σάββα Ξηρού** 29/6/2011: Εκτεταμένες συμπλοκές αστυνομικών και διαδηλωτών, οδομαχίες, πρωτοφανής χρήση χημικών (Αθήνα) 30/6: Ρουάντα, Μπουρούντι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962), Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871) 30/6/1992: 17ετής κάθειρξη στον Κυριάκο Μαζοκόπο 30/6/1998: Βόμβα στο κτίριο ΑΣΕΠ (Επαναστατικοί Πυρήνες) 1/7: Ημέρα συνεταιρισμών, Καναδάς: Εθνική εορτή, Γκάνα: Ημέρα δημοκρατίας (1960), Σουρινάμ: Ημέρα ελευθερίας-εργασίας, Τουρκία: Ημέρα ναυτικού 1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 1/7/1944: Σύνοδος Breton-Woods, σύσταση ΔΝΤ και Διεθνούς Τραπέζης. Το δολάριο αντικαθιστά τον χρυσό ως μέσο διεθνών συναλλαγών **1/7/1946: Τίθενται σε λειτουργία τα πρώτα έντεκα στρατοδικεία εμφύλιου** 1/7/1959: Μέτρο και κιλό αντικαθιστούν πήχη και οκά 1/7/1985: Βόμβα στο ξενοδοχείο «Απόλλων Παλλάς» (Καβούρι), εντοπισμός πολλών κιλών εκρηκτικών έξω από αμερικανική βάση Νέας Μάκρης (ΕΛΑ) **1/7/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαρσοβίας** 2/7: Ημέρα συνεταιρισμών, ημέρα ΑΤΙΑ 2/7/1982: Τριπλή επίθεση ΕΛΑ σε ισραηλινούς στόχους και τρεις βόμβες σε ισάριθμες τράπεζες 2/7/1989: Πρώτη στη νεοελληνική ιστορία κυβέρνηση συντηρητικών και αριστερών 2/7/2008: Θάνατος σκύλου Κανέλλου 3/7: Αλγερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 3/7/1971: Βόμβες καταστρέφουν αυτοκίνητο αμερικανικής βάσης (Ηράκλειο Κρήτης) 3/7/2002: Εντοπισμός γιάφκας οδού Πάτμου (17Ν) 4/7: ΗΠΑ: Διακήρυξη ανεξαρτησίας (1776), Ιταλία: Ημέρα Garibaldi (1807), Φιλιππίνες: Ημέρα φιλιππινοαμερικανικής φιλίας (1946) 4/7/1994: Εκτέλεση συμβούλου τουρκικής πρεσβείας Ομέρ Σιπαχίογλου (17Ν) 5/7: Βενεζουέλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1811), Ρουάντα, Μπουρούντι: Ημέρα εθνικής ενότητας-ειρήνης **5/7/1967: 210 κρατούμενοι χούντας μεταφέρονται από Γυάρο στο Παρθένι Λέρου** 5/7/1988: Βόμβες στον πρώτο όροφο κτιρίου Διεύθυνσης Βιομηχανίας Νομαρχίας Δυτικής Αττικής και σε γραφεία ΠΕΡΠΑ (ΕΛΑ) 5/7/1994: Επιστροφή Γιάσερ Αραφάτ στη δυτική όχθη μετά από 27 χρόνια εξορίας.

Χαμογελά η κεφαλαιοκρατία

Εχει κάθε λόγο για να χαμογελά η κεφαλαιοκρατία. Για πρώτη φορά στα χρόνια των Μνημονίων θα γίνει αλλαγή κυβέρνησης χωρίς εντάσεις, χωρίς ακραία ρητορική, με σεβασμό όλων των κομμάτων εξουσίας στο μνημονιακό πλαίσιο της κινεζοποίησης και της εκποίησης της κρατικής περιουσίας. Αυτό όχι μόνο δεν είναι λίγο, αλλά αντίθετα είναι πάρα πολύ. Αρκεί να θυμηθεί κανείς τις εκλογές του 2012 και του 2015 και να τις συγκρίνει μ' αυτές της 7ης του Ιούλη.

Εργο ΣΥΡΙΖΑ κι αυτό. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν εκείνος που σήκωνε τους αντιμνημονιακούς τόνους, που υποσχόταν ότι θα καταργήσει τα πάντα, ότι θα διαγράψει τσαμπουκαλίδικα τα χρέη κτλ. Ηρθε στην κυβέρνηση, έκανε αυτά που έκανε, ψήφισαν όλοι μαζί αγκαλιασμένοι το τρίτο Μνημόνιο και έκτοτε η παλιά ψευδεπίγραφη αντίθεση εξέλιπε. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτός που πήγε να ζωηρέψει λίγο τα πράγματα στην προεκλογική περίοδο των ευρωεκλογών, έφαγε τη σφαλιάρα των 9,5 μονάδων και έκτοτε «ηρέμησε» και κάνει... προγραμματική αντιπαράθεση με τη ΝΔ. Επί τη βάσει του μετα-Μνημόνιου, φυσικά. Δηλαδή, τηρούμε ευλαβικά τις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει έναντι των «εταίρων και δανειστών», διατηρούμε αλώβητο το θεσμικό καθεστώς της κινεζοποίησης (που ενδιαφέρει πρωτίστως την ελληνική κεφαλαιοκρατία) και κάνουμε μικρομερεμέτια στη δημοσιονομική πολιτική, πάντα με σεβασμό στην επίτευξη του ύψιστου στόχου κάθε χρονιάς, που είναι το ποσοστό του «πρωτογενούς πλεονάσματος» (που κι αυτό έχει πάψει να είναι ματωμένο!).

Ετσι, είναι απόλυτα εξηγήσιμο το εντελώς υποτονικό (για να μην πούμε νυσταλέο) κλίμα, με το οποίο άρχισε και ολοκληρώνεται αυτή η προεκλογική περίοδος. Πάνω σε τι να αντιπαρατεθούν;

Το γεγονός ότι ως σοβαρότερο ζήτημα πολιτικής αντιπαράθεσης έχει αναδειχτεί το ντιμπέιτ τα λέει όλα. Ο Μητσοτάκης δεν είχε καμιά καούρα για το ντιμπέιτ (έτσι συμβαίνει με όποιον είναι μπροστά), ο Τσίπρας ήθελε ντιμπέιτ μόνο με τον Μητσοτάκη, στο τέλος οι συριζαίοι οδήγησαν τα πράγματα σε ναυάγιο (όχι πως οι άλλοι «καίγονταν» να γίνει σώνει και καλά αυτό το σόου), για να βγουν μετά -με προεξάρχοντα τον ίδιο τον Τσίπρα- και να λένε ότι ο Μητσοτάκης φοβάται, ότι κρύβεται, ότι το βάζει στα πόδια κτλ. Εκδήλωση απελπισίας σίγουρα, γιατί τα ίδια έλεγαν και πριν τις ευρωεκλογές και το αποτέλεσμα φάνηκε στην κάλπη.

Βέβαια, το υποτονικό έως νυσταλέο κλίμα έχει και άλλες αιτίες. Οι εκλογές αυτές είναι το δεύτερο ημίχρονο των ευρωεκλογών, στις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ στην πραγματικότητα συνετρίβη. Ενώ η ΝΔ δεν είχε κανένα λόγο ν' αλλάξει τη δική της χαμηλότονη καμπάνια (αφού μ' αυτήν κέρδισε), ο ΣΥΡΙΖΑ έπρεπε ν' αλλάξει το ύφος και το στιλ της δικής του καμπάνιας. Να χαμηλώσει τους τόνους, να επικεντρωθεί υποτίθεται στην παρουσίαση του δικού του προγράμματος και να κάνει αυστηρά προγραμματική αντιπαράθεση με τη ΝΔ. Σύμφωνα με όσα αποφάσισε το κογκλάβιο των συριζαίων, η βαριά ήττα των ευρωεκλογών οφειλόταν στο ότι δεν... επικοινώνησαν όσο έπρεπε το πρόγραμμά τους και ο λαός δεν είχε καλή γνώση.

Προσπαθώντας ν' αλλάξουν το μόνο στιλ που γνώριζαν έως τώρα και στο οποίο είχαν δρέψει δάφνες από το 2012 και μετά, στιλ μεγαλόφωνο, καταγγελτικό, βερμπαλιστικό, ακόμα και υβριστικό, τους προέκυψε τραγέλαφος. Ενας Τσίπρας που κοντεύει να κοιμηθεί όχι μόνο στα τηλεοπτικά στούντιο, αλλά ακόμα και στα προεκλογικά μπαλκόνια (πάντοτε σε μικρούς χώρους για να φαίνονται «καμιά σαρανταραία» οι συγκεντρωμένοι). Ενας Σκουρλέτης που τον εκνευρίζουν σκόπιμα οι δεξιοί πανελίστες και κάνει μορφασμούς στριφογυρνώντας στην καρέκλα λες και τον τσούζουν οι αιμορροΐδες. Και μια Αχτσιόγλου που παράτησε τη σοβαροφάνεια και αποφάσισε να μιλήσει για τις θεραπευτικές ιδιότητες των κορόμηλων και για το γκομενιλίκι της με τον Τζανακόπουλο, ένεκα του οποίου οι ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ στην Α' Αθήνας οφείλουν υποχρεωτικά να ξεκινούν τη σταυροδοσία βάζοντας σταυρό στη «σχέση» της Εφης. Εμείς δύο πράγματα θα συστήναμε στην κα Αχτσιόγλου. Πρώτο, να θυμάται το πάθημα της Νοτοπούλου και δεύτερο να φοβάται τον Φίλη και τον Βούτση, επίσης υποψήφιους του ΣΥΡΙΖΑ στην Α' Αθήνας, οι οποίοι άλλοτε κάτι Τζανακόπουλους τους είχαν για πρωινό. Από μια άποψη έχει και τα δίκια της η ευειδής Εφη. Τους... ποιητές τους έχει καπαρώσει η Ολγα Κεφαλογιάννη, που μας ενημέρωσε ότι πήγε στην Κική Δημουλά για να της διαβάσει (η Δημουλά εννοείται) ποιήματά της. Οπότε, αναγκαστικά η Αχτσιόγλου ακολουθεί το... δόγμα Ρίτας: «Εγώ δεν πάω Μέγαρο, θα μείνω με τον παίδαρο».

Και μη χειρότερα θα πείτε, αλλά έτσι έχει η προεκλογική αντιπαράθεση. Ακόμα και ο Βούδας της Ραφήνας παράτησε τις σχάρες με τα παϊδάκια και τα ταψιά με το γάβρο κι έλυσε τη σιωπή του μετά από δέκα συναπτά χρόνια! Και τι είπε; Μίλησε σαν... εθνικός ηγέτης. Χαμηλοί τόνοι, αποφυγή κάθε αναφοράς στον ΣΥΡΙΖΑ, χαμηλά η μπάλα στις Πρέσπες («θα μπορούσαμε να πετύχουμε περισσότερα» ήταν το περιεχόμενο της κριτικής του), αποφασιστική αλλά και χαμηλότονη ρητορική κατά της Τουρκίας, χωρίς να την κατονομάζει. Ετοιμος για την προεδρία της Δημοκρατίας, έσπευσαν να γράψουν παπαγαλάκια συνδεόμενα με τη ΝΔ. Είναι ένα πιθανότατο σενάριο. Τα παπαγαλάκια το συμπληρώνουν και με σενάριο αποστολής του Σαμαρά στις Βρυξέλλες, στο πόστο του έλληνα επίτροπου. Θα ήταν κι αυτή μια σοφή λύση για τον Κούλη, διότι έτσι θ' απαλλασσόταν για πάντα από τις εμφανείς αρχηγικές φιλοδοξίες του Σαμαρά. Οσο για τον Καραμανλή, δεν νομίζουμε ότι αν αποφασίσει να γίνει πρόεδρος της Δημοκρατίας θα συναντήσει εμπόδια. Ο πιστός Πάκης, χορτασμένος από μια προεδρική πενταετία που του την προσέφερε ο ΣΥΡΙΖΑ και όχι η παράταξή του, θα παραμερίσει για να περάσει ένας ακόμα Καραμανλής. Καραμανλικός ήταν πάντοτε, σ' αυτή την οικογένεια χρωστάει την πολιτική του καριέρα.

Επιστροφή στον τραγέλαφο ΣΥΡΙΖΑ. Ενώ υποτίθεται ότι θα έκανε συστηματική παρουσίαση του προγράμματός του, για να μπορέσουν οι πολίτες να το κρίνουν και να το συγκρίνουν μ' αυτό της ΝΔ, δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να κινδυνολογεί σε καθημερινή βάση για την «κρυφή ατζέντα» της ΝΔ. Δηλαδή, να επαναλαμβάνει αυτό που έκανε στις ευρωεκλογές, με το γνωστό πλέον αποτέλεσμα. Στη ΝΔ έχουν αποφασίσει να μην αφήσουν τίποτα αναπάντητο, γιατί στόχος τους δεν είναι απλώς να νικήσουν, αλλά να πάρουν αυτοδυναμία. Λέει ένας συριζαίος κάτι για τον ΦΠΑ, βγαίνει και απαντά αμέσως η ΝΔ. Λένε οι συριζαίοι για απολύσεις στο δημόσιο, το διαψεύδει πρώτος ο γραμματέας της ΝΔ Αυγενάκης, το διαψεύδει και ο Κούλης, ο οποίος μιλάει απαξιωτικά για βρόμικη προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό που ενδιαφέρει τη ΝΔ είναι η αυτοδυναμία. Τις διαρροές προς τον ΣΥΡΙΖΑ δεν τις φοβάται. Στόχος της είναι να συνεχιστούν οι διαρροές από τη νεοναζιστική ΧΑ προς αυτήν (να συνεχιστεί δηλαδή η τάση που φάνηκε καθαρά στις ευρωεκλογές) και να αναπτυχθεί μια αντίστοιχη τάση διαρροών από το μόρφωμα του Βελόπουλου προς τη μεγάλη δεξιά κοιτίδα. Αν καταφέρει να κρατήσει αυτά τα δύο μορφώματα εκτός Βουλής, τότε θα κατακτήσει μια άνετη αυτοδυναμία (που μπορεί να φτάσει ή και να ξεπεράσει τις 160 έδρες).

Δεν είναι τυχαία, λοιπόν, η κουβέντα που πέταξε ο Κούλης σε μια συνέντευξή του: «αν δεν υπάρξει αυτοδυναμία, τότε πάμε για δεύτερες εκλογές το δεκαπενταύγουστο, με απλή αναλογική, κι ο θεός βοηθός». Αυτό το δίλημμα είναι ικανό να ταρακουνήσει τους ακροδεξιούς ψηφοφόρους, αλλά και να εμποδίσει διαρροές «μετριοπαθών» προς ΚΙΝΑΛ και ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι τυχαίο ότι ΚΙΝΑΛ και ΣΥΡΙΖΑ αντέδρασαν αμέσως σαν να τους πάτησαν τον κάλο.

Η Γεννηματά άφησε τα σιβυλλικά και μίλησε ευθέως όχι μόνο για ψήφο ανοχής σε μια κυβέρνηση της ΝΔ, αλλά ακόμα και για συμμετοχή (περιττεύει να πούμε ότι η αναφορά σε όρους και προϋποθέσεις είναι απλά ένας διάφανος φερετζές: όλοι ξέρουν ότι η μαγική λέξη είναι η «συμμετοχή»). Το μήνυμα που προσπαθεί να στείλει η Γεννηματά είναι το εξής: δεν είναι ανάγκη να ψηφίσετε ΝΔ για να υπάρξει πολιτική σταθερότητα. Μπορείτε να ψηφίσετε εμάς και να είστε βέβαιοι ότι δε θα αφήσουμε να υπάρξει ακυβερνησία και να πάμε σε δεύτερες εκλογές.

Η αντίδραση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν κυριολεκτικά για γέλια. Αυτοί που θέσπισαν την απλή αναλογική, προβλέποντας νίκη της ΝΔ και θέλοντας αυτή να πάρει το χαρακτήρα «δεξιάς παρένθεσης», τώρα διαβεβαιώνουν ότι δεν πρόκειται να υπάρξει ακυβερνησία και πως αυτά που λέει ο Μητσοτάκης για εκλογές τον δεκαπενταύγουστο είναι εκβιασμός στους ψηφοφόρους. Μ' αυτή την αντίδραση παραδέχονται, εμμέσως πλην σαφώς, ότι ο Μητσοτάκης δε θα κερδίσει απλά, αλλά ότι βρίσκεται κοντά στην αυτοδυναμία και ότι οι ίδιοι προσπαθούν απλώς να μην υπάρξει παραπέρα διαρροή δικών τους ψηφοφόρων προς τη ΝΔ.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ο Μητσοτάκης έπαιξε αυτό το χαρτί δέκα μέρες πριν από τις εκλογές και πως από τη στιγμή που το έπαιξε όλοι ασχολούνται μ' αυτή. Το υποτονικό κλίμα στο οποίο διεξάγονται οι εκλογές βοηθά να λειτουργήσουν τέτοιοι εκβιασμοί στους ψηφοφόρους που δεν είναι φανατικοί υποστηρικτές κάποιου κόμματος ή ταλαντεύονται. Οταν αυτό το χαρτί ρίχνεται την τελευταία στιγμή, μπορεί να αιφνιδιάσει και να πετύχει το στόχο του, αφού οι ψηφοφόροι δεν προσδοκούν τίποτα το ιδιαίτερο.

Από τη Μυρσίνη στην Τώνια

Εχει μεγάλο θράσος η Τώνια Μοροπούλου που μιλάει για «πόλεμο λάσπης» και για πόλεμο «που προσπαθεί να σπιλώσει το έργο μου με αήθη τρόπο από αυτούς που ενορχηστρώνουν την επίθεση». Ξεχνάει τι έγινε προ διμήνου με τη Μυρσίνη Λοΐζου που έπαιρνε την καλλιτεχνική σύνταξη της μάνας της και μετά το θάνατό της; Ξεχνάει τι έσουρνε η ΝΔ στον ΣΥΡΙΖΑ;

Οσο για τις δικαιολογίες, αυτές της Μυρσίνης παρουσιάζουν πραγματικά μεγάλη ομοιότητα (αν όχι ταυτότητα) μ' αυτές της Τώνιας. Και οι δύο... δεν ήξεραν. Η Λοΐζου έλεγε πως δεν ήξερε ότι η σύνταξη της μάνας της εξακολουθούσε να μπαίνει στο λογαριασμό της, γιατί η ίδια δεν ασχολούνταν με τόσο... ευτελή πράγματα όπως οι τραπεζικοί λογαριασμοί. Η Μοροπούλου λέει πως δεν ήξερε ότι η σύνταξη του πατέρα της, που την εισέπραττε ως ανύπαντρη θυγατέρα, έπρεπε να κοπεί. Και ισχυρίζεται ότι δεν έπαιρνε η ίδια τη σύνταξη, αλλά της την έβαζε το Ταμείο!

Φυσικά, η δικαιολογία ότι δεν ήξερε δεν ευσταθεί. Τόσος ντόρος είχε γίνει μ' αυτές τις συντάξεις όταν κόπηκαν. Και η Μοροπούλου, κοτζάμ καθηγήτρια του Πολυτεχνείου και μηχανικός που παίρνει μεγάλες μελέτες, ασφαλώς και ήξερε ότι τα εισοδηματά της είναι τέτοια που της κόβουν την πατρική σύνταξη. Μπορεί το Ταμείο να συνέχιζε να της την καταβάλλει, η ίδια όμως όφειλε να απευθυνθεί στο Ταμείο. Γιατί το Ταμείο δεν ξέρει τα εισοδήματα των ασφαλισμένων του, για να δει αν πρέπει να κόψει μια τέτοια σύνταξη. Αν μάλιστα προσέξει κανείς το έγγραφο που το Ταμείο έστειλε στη Μοροπούλου στις 23.01.2017, θα διαπιστώσει ότι στα «έχοντας υπόψη» αναφέρονται τα εκκαθαριστικά σημειώματα φόρου εισοδήματος των ετών 2009-2015 που η Μοροπούλου απέστειλε στο Ταμείο στις 2.12.2016. Επομένως, από τότε ήξερε πολύ καλά ότι δε δικαιούνταν τη σύνταξη. Ηξερε ότι το 2010 κόπηκε η σύνταξη αγάμων θυγατέρων (άρθρο 9 του Ν. 3865/2010) και ότι το 2012 επανήλθε (Υποπαράγραφος Β5 του Ν. 4093/2012), αλλά με αυστηρές εισοδηματικές προϋποθέσεις (Ν. 4151/2013). Ετσι και έχεις εισόδημα πάνω από 8.640 ευρώ το χρόνο, η σύνταξη άγαμης θυγατέρας κόβεται. Δε χρειάζεται να πούμε ότι τα εισοδήματα της Μοροπούλου ξεπερνούν πολλές φορές αυτό το εισοδηματικό όριο.

Ξέρετε τι αποκαλύπτει την κουτοπονηριά και της Λοΐζου και της Μοροπούλου; Ο τρόπος που αντέδρασαν, όταν τα Ταμεία ανακάλυψαν τι γίνεται και ζήτησαν πίσω τα λεφτά. Αντί να τα δώσουν αμέσως (δεν είναι φτωχαδάκια) ή έστω να επιδιώξουν κάποιο διακανονισμό, πλακώθηκαν στα δικαστήρια. Νομίζοντας ότι απευθύνεται σε ηλίθιους, η Μοροπούλου λέει ότι «προσέφυγε στη δικαιοσύνη για να δει τι ποσό οφείλει». Αυτό, όμως, μπορούσε πανεύκολα να το μάθει από το Ταμείο. Και να το επιβεβαιώσει ο δικηγόρος της. Δε χρειαζόταν δικαστήρια. Στα δικαστήρια πήγε για να αντιδικήσει με το Ταμείο, να τρενάρει το χρόνο επιστροφής και να πληρώσει λιγότερα. Σύμφωνα με όσα δήλωσε η ίδια, ήθελε να της αφαιρεθούν οι φόροι που πλήρωσε για τη σύνταξη που παρανόμως εισέπραττε! Τι δουλειά έχουν οι φόροι με το Ταμείο; Τους φόρους θα τους ζητούσε πίσω από την εφορία. Στο Ταμείο όφειλε να επιστρέψει πίσω ολόκληρο το ποσό των συντάξεων που εισέπραξε παρανόμως. Ηθελε ακόμα να μην πληρώσει τόκους. Ο νόμος, όμως, είναι σαφής: τα ποσά που εισπράχθηκαν αχρεωστήτως επιστρέφονται **έντοκα**. Αυτό δεν είναι τιμωρητικό, αλλά έχει μια λογική. Κι αυτός που πήρε τα λεφτά τα εκμεταλλεύτηκε με κάποιο τρόπο, κέρδισε απ' αυτά. Επομένως, οφείλει να τα επιστρέψει εντόκως. Μ' άλλα λόγια, η Μοροπούλου προσέφυγε στα δικαστήρια κόντρα στα προφανή που προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία. Ισως να προσέβλεπε σε κάποια ευνοϊκή απόφαση (λίγα γίνονται;).

Μέχρι στιγμής μιλάμε μόνο για το οικονομικό-διοικητικό σκέλος. Γιατί υπάρχει και ποινικό σκέλος, το οποίο -όπως φαίνεται- κανείς δεν ενεργοποίησε. Κι όταν λέμε κανείς, αναφερόμαστε στους διοικούντες του Ταμείου, οι οποίοι όφειλαν να στείλουν την υπόθεση στον εισαγγελέα. Και τώρα, η Μοροπούλου ζητάει και τα ρέστα, μιλώντας με θρασύτητα για «λάσπη».

Το πιο σημαντικό είναι άλλο. Τη Δευτέρα, η Μοροπούλου εμφανίστηκε στο πρωινάδικο του ΑΝΤ1 και δήλωσε ότι η ΝΔ γνώριζε για την υπόθεση με τη σύνταξη ανύπαντρης θυγατέρας που έπαιρνε, όταν της έκανε την πρόταση να είναι υποψήφια. Μ' άλλα λόγια, ο Μητσοτάκης και οι άνθρωποί του ακολούθησαν την τακτική «ποιος θα το μάθει;». Κι όταν η υπόθεση μαθεύτηκε (έχει και ο ΣΥΡΙΖΑ ανθρώπους σε διάφορες κρατικές θέσεις), η μεν Μοροπούλου δεν έδειξε αρχικά καμιά διάθεση παραίτησης (και με το δίκιο της, θα λέγαμε, αφού είχε ενημερώσει), το δε επιτελείο του Μητσοτάκη, μόλις είδε ότι το θέμα «ξεφεύγει», της παρήγγειλε να παραιτηθεί, για να μην αναγκαστεί ο Μητσοτάκης να τη διώξει.

Δεν είναι πρωτοφανής η περίπτωση της Μοροπούλου. Είναι ένα ακόμα παράδειγμα κυνικού αριβισμού, από τα άφθονα που έχει να προσφέρει η αστική κοινωνία. Ως φοιτήτρια του Πολυτεχνείου επί χούντας ήταν μέλος της αντι-ΕΦΕΕ και της «Κ»ΝΕ. Μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής στην κατάληψη του Νοέμβρη του 1973. Μετά τη χούντα «την έκανε» από τον Περισσό (μπορούμε να φανταστούμε το λόγο: δεν ικανοποιήθηκαν οι φιλοδοξίες της) και σύντομα βρέθηκε στο ΠΑΣΟΚ. Εκεί έχτισε την καριέρα της, ως σύμβουλος υπουργών και μετά στο Πολυτεχνείο (βοηθός, λέκτορας, διδάκτορας, καθηγήτρια). Παρά τα όσα γράφτηκαν για τη σχέση της με τον Κοσκωτά, δεν αντιμετώπισε ποινική εμπλοκή (η σχέση της θεωρήθηκε «αυστηρά προσωπική»). Και στον ΣΥΡΙΖΑ κοντά ήταν (τόσα έχουν γραφεί για τις εσωκομματικές συγκρούσεις μεταξύ συριζαίων στο ΤΕΕ), μέχρι που... συγκινήθηκε από το αναζωογονητικό πνεύμα του Κυριάκου και βρέθηκε υποψήφια της ΝΔ. Αλλά, φευ, την πρόδωσε η λαιμαργία της. Μια λαμπρή πολιτική καριέρα κάηκε για εβδομήντα... ψωροχιλιάρικα.

Βενεζουέλα

Η «κανονικότητα» του... βάλτου επέστρεψε!

Η αποτυχημένη απόπειρα πραξικοπήματος κατά του προέδρου της Βενεζουέλας Νικολά Μαδούρο στα τέλη του περασμένου Απρίλη, έχει ρίξει την αντιπολίτευση σε μεγάλη απελπισία. Ο αρχηγός της και πρόεδρος του κοινοβουλίου Χουάν Γκουαϊδό παραδέχτηκε ότι έγιναν λάθη ως προς την αναμενόμενη στήριξη από το στρατό. Στα ευτράπελα του αποτυχημένου πραξικοπήματος ανήκει και η είδηση που δημοσιεύτηκε στο ρωσικό πρακτορείο Sputnik (https://sputniknews.gr/kosmos/201906263843940-venezoyela-sxediazomeno-praksikophma-avengers/), την περασμένη Τετάρτη, σύμφωνα με την οποία ο πρώην επικεφαλής της υπηρεσίας πληροφοριών Μανουέλ Κριστοφέρ Φιγκέρα αποκάλυψε στη Washington Post, ότι ο υπουργός Πολέμου της Βενεζουέλας Βλαντιμίρ Παντρίνο Λόπες είχε κάτι καλύτερο να κάνει αντί να συμμετάσχει στο πραξικόπημα (του είχε προταθεί και το... σκεπτόταν). Και ποιο ήταν αυτό; Προτίμησε να παρακολουθήσει τη νέα ταινία με... υπερήρωες της Marvel (!) «Avengers: Endgame»! Αυτή ήταν η χαριστική βολή που επισφράγισε την απόλυτη ξεφτίλα των επίδοξων πραξικοπηματιών!

Η αίγλη του Γκουαϊδό ψαλιδίστηκε και από την υπόθεση διαφθοράς που αποκαλύφθηκε στα διεθνή ΜΜΕ (βλ. https://uk.reuters.com/article/uk-venezuela-politics/venezuelas-guaido-calls-for-probe-into-funds-for-military-defectors-idUKKCN1TG0NM). Σύμφωνα με όσα δημοσιεύτηκαν, οι συνεργάτες του Γκουαϊδό χρησιμοποίησαν δημόσιο χρήμα για να πληρωθούν τα ξενοδοχεία και οι ανέσεις των 1.400 στρατιωτικών που την κοπάνησαν από τη χώρα για τη γειτονική Κολομβία! Ο Γκουαϊδό δήλωσε ότι θα εξετάσει το θέμα, μη τολμώντας να το διαψεύσει!

Ετσι, τα φτερά του Γκουαϊδό κόπηκαν και η ζωή στη Βενεζουέλα επέστρεψε στην... κανονικότητα. Μια «κανονικότητα» απόλυτης εξαθλίωσης του λαού, που δεν οφείλεται μόνο στις αμερικάνικες κυρώσεις.

Αν οι αμερικάνικες κυρώσεις είναι η αιτία της σημερινής κατάστασης στη Βενεζουέλα, τότε θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι το κατά πόσο θα πετύχει ο σοσιαλισμός εξαρτιέται από τη στάση των Αμερικάνων! Αν αυτοί του φερθούν με... στοργή και δεν εφαρμόσουν κυρώσεις, τότε μπορεί να πετύχει, διαφορετικά πάει στο διάβολο! Αν καταλήξουμε σ' αυτό το συμπέρασμα, ο δρόμος προς το... ψυχιατρείο είναι ανοιχτός! Ομως εδώ δεν έχουμε να κάνουμε μ' αυτό και έτσι γλιτώνουμε το... ψυχιατρείο.

Κι αυτό γιατί η σημερινή κατάσταση οφείλεται στην πλήρη αποτυχία του υποτιθέμενου «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα», για την οποία τόσες φορές έχουμε γράψει από αυτές εδώ στις στήλες (βλ. http://www.eksegersi.gr/issue/848/Διεθνή/25199.Η-κατάρρευση-ενός-ψευδεπίγραφου-«σοσιαλισμού»). Ενός «σοσιαλισμού» που επέτρεπε στους καπιταλιστές να ελέγχουν την εισαγωγή, παραγωγή και διακίνηση τροφίμων και άλλων προϊόντων και να κερδοσκοπούν ασύστολα, αγοράζοντας επιδοτούμενα από το κράτος προϊόντα διατροφής για να τα πουλήσουν σε υψηλότερες τιμές στην εγχώρια αγορά. Ο καπιταλισμός ήταν πάντα ο πυρήνας του «σοσιαλισμού» του Τσάβες και του Μαδούρο. Απλά, για ένα διάστημα, τα έσοδα από το πετρέλαιο βοηθούσαν το καθεστώς να κάνει κάποιες ρεφορμιστικές παραχωρήσεις στο λαό για να μην εξεγερθεί. Οταν οι διεθνείς τιμές του πετρελαίου υποχώρησαν και ξέσπασε η παγκόσμια καπιταλιστική οικονομική κρίση, αυτή αγκάλιασε και τη Βενεζουέλα, όπως και τις υπόλοιπες καπιταλιστικές οικονομίες του πλανήτη.

Ο πληθωρισμός σπάει το ένα ρεκόρ μετά το άλλο. Τη βδομάδα που πέρασε, η κυβέρνηση Μαδούρο προχώρησε στην έκδοση χαρτονομισμάτων αξίας δέκα, είκοσι και πενήντα χιλιάδων Bolivar Soberano!!! Οι νομισματικές αλχημείες του περσινού Αυγούστου, με την εισαγωγή του Bolivar Soberano (νόμισμα «ανεξαρτησίας» υποτίθεται), το οποίο ισοδυναμούσε με 100 χιλιάδες των παλιών μπολίβαρ, δεν οδήγησαν πουθενά. Απλά, από το παλιό μπολίβαρ σβήστηκαν πέντε μηδενικά και ο πληθωρισμός συνέχισε να εκτινάσσεται! Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, που παραθέτει άρθρο που δημοσιεύτηκε στα μέσα του μήνα στο φιλοτσαβικό πρακτορείο Venezuelanalysis (https://venezuelanalysis.com/analysis/14542), το νέο υπερτιμημένο νόμισμα (Bolivar Soberano) υποτιμήθηκε κατά περισσότερο από το εκατονταπλάσιο της αξίας του από τον περασμένο Αύγουστο! Ετσι, ένα αμερικάνικο δολάριο ισοδυναμεί πλέον με πάνω από 6.000 Bolivar Soberano, ενώ τον περσινό Αύγουστο ισοδυναμούσε με λίγο παραπάνω από 60 Bolivar Soberano!

Για να έχετε ένα μέτρο σύγκρισης, σκεφτείτε ότι όταν ο Μαδούρο εισήγαγε το νέο σύστημα στις συναλλαγματικές ισοτιμίες, το Φλεβάρη του 2015, ίσχυαν τρεις συναλλαγματικές ισοτιμίες (μία για τα τρόφιμα και φάρμακα, με 6.3 μπολίβαρ ανά δολάριο, μία για προϊόντα πολυτελείας και για την αγορά συναλλάγματος από πολίτες που θέλουν να ταξιδέψουν στο εξωτερικό, με ισοτιμία 12 μπολίβαρ ανά δολάριο και μία με ισοτιμία βάσει της αγοράς και ζήτησης στην αγορά νομισμάτων), ενώ στη μαύρη αγορά το δολάριο αγοραζόταν με γύρω στα 170 με 186 μπολίβαρ. Αναφερόμαστε στα παλιά μπολίβαρ (τα bolivar fuerte, δηλαδή τα «δυνατά» μπολίβαρ) που ισοδυναμούσαν με 1 στις 100 χιλιάδες του Bolivar Soberano! Δηλαδή, το 2015 ένα δολάριο θα ισοδυναμούσε με 0.00186 Bolivar Soberano (αν υπήρχαν), ενώ τώρα ισοδυναμεί με 6.000! Αυτό θα πει πληθωρισμός!

Τον περασμένο Μάη, η κεντρική τράπεζα της Βενεζουέλας ανακοίνωσε την κατάργηση των ελέγχων συναλλάγματος στις τράπεζες και τη «φιλελευθεροποίηση του συστήματος», έτσι ώστε η αγορά να διαμορφώσει χωρίς κρατική παρέμβαση τη συναλλαγματική ισοτιμία (βλ. https://venezuelanalysis.com/news/14479). Αυτό δεν ανέτρεψε την κατάσταση, αλλά όλα τα προβλήματα εμφανίστηκαν ακόμα πιο ανοιχτά.

Το Venezuelanalysis «καμαρώνει» που ο πληθωρισμός το Μάη μειώθηκε (σε μηνιαία βάση) κάτω από το 50%, ενώ σε ετήσια ήταν συνολικά 906% (https://venezuelanalysis.com/news/14539)!

Ομως, η αύξηση του βασικού μισθού δεν ακολούθησε τον πληθωρισμό. Τον περσινό Σεπτέμβρη, ο κατώτατος μισθός ήταν 1.800 Bolivar Soberano. Τώρα είναι 40.000! Αυξήθηκε δηλαδή κατά 22 φορές, τη στιγμή που η αξία του νομίσματος υποτιμήθηκε κατά 100 φορές! Αν αυτό το έκτρωμα έχει καμία σχέση με το... σοσιαλισμό, τότε ο Μαρξ ήταν... καθολικός παπάς! Γι' αυτό και η «κανονικότητα» δεν θα κρατήσει για πολύ. Νέες λαϊκές εξεγέρσεις θα ξεσπάσουν αργά ή γρήγορα κι ο Μαδούρο θα τρέχει και δε θα φτάνει...

Το εθνικιστικό «πανηγύρι» συνεχίζεται

Τελικά, ποιον πρέπει να πιστέψουν οι έλληνες πολίτες; Τον Τσίπρα που μιλώντας σε τρίτο πρόσωπο για τον εαυτό του, λέει ότι «ο έλληνας πρωθυπουργός δεν μιλάει μόνος του, αλλά μιλάει έχοντας στο πλευρό του την ΕΕ, όλα τα κράτη της ΕΕ, τη μεγάλη πλειοψηφία της διεθνούς κοινότητας και κάθε χώρα σε κάθε γωνιά του πλανήτη και ιδιαίτερα στην περιοχή μας, που σέβεται το διεθνές δίκαιο και το δίκαιο της θάλασσας», ή τον υπουργό Αμυνας Αποστολάκη που λέει πως «όταν θα χρειαστεί να κάνουμε κάτι, ας υπολογίζουμε καταρχήν ότι θα είμαστε μόνοι μας»;

Μάλλον ο Τσίπρας ενοχλήθηκε από τη δήλωση του Αποστολάκη, που μίλησε ως απόστρατος καραβανάς και υπηρεσιακός υπουργός και όχι ως στέλεχος ενός κόμματος που δίνει μια απελπισμένη εκλογική μάχη, γι' αυτό και διατύπωσε τη δήλωσή του με τρόπο που ν' αποτελεί ταυτόχρονα και μπηχτή κατά του Αποστολάκη.

Ο Τσίπρας έχει ανάγκη από λίγο «εθνικό τσαμπουκά» σ' αυτή την (από χέρι χαμένη) εκλογική μάχη, μπας και αποφύγει τα χειρότερα (διψήφια διαφορά από τη ΝΔ). Οπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο μας, λίγη... πολεμική απειλή ποτέ δεν έβλαψε μια παραπαίουσα κυβέρνηση. Από την άλλη, οι «τσαμπουκάδες» με την Τουρκία περνάνε σε δεύτερη μοίρα τη Συμφωνία των Πρεσπών, πράγμα που αποτελεί διακαή πόθο του ΣΥΡΙΖΑ. Οσο κι αν η ΝΔ δεν παίζει σ' αυτή την «πίστα» ή παίζει με πολύ χαμηλούς τόνους και φευγαλέες αναφορές, για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι πρόβλημα (ήταν στραβό το κλήμα, το ΄φαγε κι ο γάιδαρος).

Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε με απόλυτη βεβαιότητα ότι ο Τσίπρας βλέπει ως μάννα εξ ουρανού αυτά που κάνει η Τουρκία στην κυπριακή ΑΟΖ κι αυτά που δηλώνουν οι πολιτικοί ηγέτες της, από τον Ερντογάν μέχρι τον Μπαχτσελί. Ούτε παραγγελία να τα είχε ο Τσίπρας.

Η Τουρκία, βέβαια, δεν έχει κατά νου τις προεκλογικές ανάγκες του Τσίπρα. Παίζει το παιχνίδι της. Ο Ερντογάν ετοιμάζεται για το μεγάλο παζάρι με τον Τραμπ, στο πλαίσιο της συνόδου των G-20 στην Ιαπωνία. Η τουρκική πλευρά, αναγκαστικά σε μειονεκτική θέση (άλλο μια ιμπεριαλιστική υπερδύναμη και άλλο μια εξαρτημένη χώρα, έστω και περιφερειακή δύναμη επιπέδου Τουρκίας), πρέπει να βάλει στη δική της πλευρά της ζυγαριάς όσο γίνεται περισσότερα ζητήματα, όσο γίνεται περισσότερα αιτήματα, για να κάνει στο τέλος όσο γίνεται καλύτερο «ταμείο».

Την ΕΕ η Τουρκία φαίνεται να την έχει «γραμμένη», δεδομένου ότι η διαδικασία ένταξης έχει παγώσει εδώ και χρόνια (για λόγους άσχετους με το Κυπριακό και τα ελληνοτουρκικά). Αν όμως δούμε τα πράγματα σε μεγαλύτερο βάθος, θα διαπιστώσουμε ότι κάθε άλλο παρά «γραμμένες» έχει η Τουρκία τις σχέσεις της με την ΕΕ. Ο «Φιλελεύθερος» της Λευκωσίας αποκάλυψε την περασμένη βδομάδα non paper που απέστειλε η Τουρκία στις ευρωπαϊκές χώρες στις 16 του Ιούνη, πριν από τη σύνοδο κορυφής, προκειμένου να προειδοποιήσει για χειροτέρευση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και των προοπτικών επίλυσης του Κυπριακού, αν η ΕΕ επιχειρήσει να αναμιχθεί στα ζητήματα που αφορούν την κυπριακή ΑΟΖ και την εκμετάλλευσή της.

Πέρα από τις παλιές και γνωστές θέσεις της Τουρκίας, ότι τα νησιά δεν έχουν ΑΟΖ και η Κύπρος είναι νησί, θέσεις που έχουν καθαρά διαπραγματευτική σημασία, η Τουρκία διατυπώνει ευθέως πρόταση για τη δημιουργία «μιας κοινής επιτροπής ενέργειας, με τη συμμετοχή των Τουρκοκυπρίων και των Ελληνοκυπρίων». Αν αυτό δε γίνει, προειδοποιεί ότι θα συνεχίσει με αποφασιστικότητα να υπερασπίζεται τα δικά της δικαιώματα στην ηπειρωτική υφαλοκρηπίδα και τα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων.

Απ' αυτό το έγγραφο (και όχι μόνο) αντλεί η ελληνική πλευρά (κυβέρνηση και αντιπολίτευση) τη βεβαιότητα ότι η Τουρκία δεν πρόκειται να επιχειρήσει ερευνητική γεώτρηση ανοιχτά του Καστελόριζου. Από τη στιγμή που το ελληνικό κράτος δεν έχει ορίσει χωρικά ύδατα πέραν των 6 μιλίων και ΑΟΖ στην περιοχή από το Βόρειο Αιγαίο μέχρι το Καστελόριζο, η Τουρκία δεν έχει κανένα λόγο να ορίσει αυτή δικαιώματα. Προτιμά το de facto «γκριζάρισμα» της περιοχής, που το έχει επιβάλει εδώ και χρόνια, με την απειλή του casus belli. Εκτός αν θέλει να προκαλέσει «θερμό επεισόδιο», κάτι που δε φαίνεται να είναι στις προθέσεις της.

Το ζήτημα, λοιπόν, περιορίζεται από τουρκικής πλευράς στην κυπριακή ΑΟΖ (και μάλιστα σε σημείο εκτός των οριοθετημένων θαλάσσιων οικοπέδων που έχουν παραχωρηθεί σε μονοπωλιακούς κολοσσούς της Δύσης), όπου η Τουρκία διεκδικεί συνεκμετάλλευση, στο όνομα της τουρκοκυπριακής κοινότητας, με τη βεβαιότητα ότι δε θ' αργήσει η ώρα που θα το πετύχει. Δε γίνεται, από τη μια να έχει γίνει δεκτή η αρχή των «συνιστώντων κρατών», στο πλαίσιο της συνομοσπονδιακής λύσης για την Κύπρο, και από την άλλη να υπάρχει άρνηση ικανοποίησης των δικαιωμάτων του ενός «συνιστώντος κράτους» επί των θαλάσσιων φυσικών πόρων. Αυτό είχε κατά νου ο Σημίτης, όταν έγραφε πως όποιος δε θέλει πόλεμο θα πρέπει να αποδεχτεί «μη ευχάριστες λύσεις». Με τις οποίες θα συνταχθούν ΗΠΑ και ΕΕ, όταν φτάσουν σε γενικότερη συμφωνία με την Τουρκία.

Ξερατό

Την αιφνιδίασαν, λέει, την Αχτσιόγλου οι «δημοσιογράφοι» του χαζοκάναλου. Τόσο πολύ την... αιφνιδίασαν, που ήταν ήδη καλωδιωμένη με το ασύρματο μικρόφωνο πέτου και βάδισε άνετα από τον κήπο στο κτίριο με την κάμερα να την ακολουθεί με οπισθοπορεία του χειριστή της. Ακκιζόμενη και παριστάνοντας την άνετη και τη μοντέρνα, μας είπε πόσα κορόμηλα τρώει κάθε μέρα και... έδωσε την είδηση: Εχει «σχέση» με τον Τζανακόπουλο, ο οποίος κατεβαίνει στην Α' Αθήνας και πρέπει να εκλεγεί!

Ολο αυτό το εμετικό κλιπάκι των τεσσάρων λεπτών φτιάχτηκε μόνο και μόνο για να προμοτάρει η Αχτσιόγλου τον «δικό της», σε βάρος των συνυποψηφίων του του ΣΥΡΙΖΑ. Στοχεύοντας σε νεανικές ψήφους. Με αμερικανιές που αποκαλύπτουν έλλειψη ήθους και κουλτούρας (κι ας μας είπε ότι της αρέσει η «Λευκή Κορδέλα» του Χάνεκε, από την οποία φυσικά δεν κατάλαβε τίποτα, αλλιώς δε θα έκανε αυτά που κάνει).

Είναι φανερό ότι οι συριζαίοι βρίσκονται σε απελπισία. Οχι μόνο ως κόμμα, αλλά και ως άτομα, γιατί κάποιοι σαν τον «πολύ» Τζανακόπουλο κινδυνεύουν να μην επανεκλεγούν (είναι μεγάλος ο ανταγωνισμός στην Α' Αθήνας). Γι' αυτό και καταφεύγουν σε σκουπιδοκάναλα του lifestyle (τόσο σκουπιδοκάναλα που αυτός που έκανε τις ερωτήσεις δεν ήξερε ότι Αχτσιόγλου και Τζανακόπουλος ανήκουν στο ίδιο κόμμα!), μπας και μαζέψουν καμιά ψήφο από τους χίπστερ του Ποταμιού. 'Η κάνα σταυρό από τους χίπστερ του ΣΥΡΙΖΑ.

Ρετάλια

Η Ζωή τους έριξε πόρτα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τους έριξε πόρτα, τον Μπαρουφάκη δεν τον θέλουν (αυτός να δεις), τι να κάνουν και οι λαετζήδες, αποφάσισαν να ξανακατέβουν μόνοι τους (χωρίς τον Λαφαζάνη που αποσύρθηκε). Από τον Δημήτρη Στρατούλη, που υπογράφει ως «μέλος ΠΓ της ΛΑΕ Πρώην Υπουργός Κοινωνικής Ασφάλισης και Βουλευτής Β' Αθήνας», λάβαμε ανακοίνωση με την οποία μας ενημερώνει «για την υποψηφιότητά του στην Β΄ Αθήνας στο Βόρειο Τομέα με τη ΛΑΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ (ΛΑΕ)». «Μπαίνω δυναμικά και αισιόδοξα σε αυτή τη μάχη, γιατί "με τον καιρό να 'ναι κόντρα, έχει τιμή σαν πετάς"», γράφει ο Στρατούλης! Και ζητά «ψήφο στη ΛΑΕ. Για να μείνει αναμμένη η σπίθα της αντίστασης και της ανατροπής. Για να μείνει ζωντανή η ελπίδα για μία άλλη προοδευτική φιλολαϊκή πολιτική». Είναι όντως αδιόρθωτοι...

Καραγκιοζιλίκια σε πολεμικό φόντο

«Τη Δευτέρα, έριξαν ένα μη επανδρωμένο drone που πετούσε σε Διεθνή Υδατα. Είμασταν έτοιμοι και φορτωμένοι για αντίποινα χθες βράδυ, σε τρία διαφορετικά σημεία, όταν ρώτησα πόσοι θα πεθάνουν. Εκατόν πενήντα, κύριε, ήταν η απάντηση από έναν Στρατηγό. Δέκα λεπτά πριν από την επίθεση τη σταμάτησα. Δυσανάλογο χτύπημα για ένα μη επανδρωμένο drone. Δεν βιάζομαι, ο Στρατός μας είναι ανακαινισμένος, νέος και έτοιμος να προχωρήσει, ο καλύτερος του κόσμου με διαφορά». Αυτά δήλωσε στο αγαπημένο του Twitter ο πολύς Τραμπ την προηγούμενη Παρασκευή, σχετικά με την αναστολή της επιχείρησης βομβαρδισμού του Ιράν της προηγούμενης μέρας.

Ποιος το περίμενε να εμφανίζεται ο Τραμπ «πονόψυχος» και να τον κατηγορεί τμήμα των αμερικάνικων ΜΜΕ για αναποφασιστικότητα; Οπως η πλατιάς κυκλοφορίας εφημερίδα Usa Today (βλ. https://eu.usatoday.com/story/news/politics/2019/06/21/donald-trump-talks-tough-adversaries-but-often-backs-down/1508881001/), που κατηγόρησε τον Τραμπ ότι με την αναστολή των βομβαρδισμών, ένα δεκάλεπτο πριν γίνουν, δημιουργείται σύγχυση σε φίλους και αντιπάλους. Το πρακτορείο NBC (https://www.nbcnews.com/politics/politics-news/trump-choked-iran-strikes-may-have-made-crisis-more-perilous-n1020436) δημοσίευσε πληθώρα επικρίσεων κατά του Τραμπ από αμερικάνους κυβερνητικούς συμβούλους και πρώην πρεσβευτές, όπως ο Ανταμ Ερελι, πρώην πρεσβευτής των ΗΠΑ στο Μπαχρέιν (επί Ομπάμα), ο οποίος, αφού υποστήριξε ότι πολλές αδυναμίες της κυβέρνησης Τραμπ θα παραμείνουν, κατέληξε στο συμπέρασμα: *«Ο Τραμπ προκαλεί μακροπρόθεσμη ζημιά στην αξιοπιστία της Αμερικής προς τους συμμάχους της (σ.σ. διάβαζε Ισραήλ) και την περιφερειακή ασφάλεια σε αυτό το στρατηγικά καίριο μέρος του κόσμου»* (βλ. https://www.nbcnews.com/politics/politics-news/trump-choked-iran-strikes-may-have-made-crisis-more-perilous-n1020436)! Προφανώς, αν ο Τραμπ είχε βομβαρδίσει, δε θα πληγωνόταν η αξιοπιστία της Αμερικής!

Στο ίδιο συμπέρασμα κατέληξε ο Μάικλ Μακόβσκι, πρόεδρος του Εβραϊκού Ινστιτούτου Εθνικής Ασφάλειας της Αμερικής, που ήταν ανώτατος σύμβουλος του υπουργείου Πολέμου επί Ντόναλντ Ράμσφελντ, την εποχή της προεδρίας Μπους. Ο Μακόβσκι υποστήριξε ότι *«ο χειρισμός των αυξανόμενων*

ιρανικών προκλήσεων από τον πρόεδρο Τραμπ προκαλεί μακροπρόθεσμη ζημιά στην παγκόσμια αξιοπιστία της Αμερικής –το συνάλλαγμα στην εξωτερική πολιτική και το θεμέλιο της αποτροπής– και τα δικά μας ζωτικά συμφέροντα, όπως έχουν διαμορφωθεί τουλάχιστον από την εποχή της προεδρίας Τζίμι Κάρτερ το 1980»!

Η Wall Street Journal, στο editorial της προηγούμενης Παρασκευής (βλ. https://www.wsj.com/articles/iran-calls-trumps-bluff-11561157239), στηλίτευσε την αδυναμία του Τραμπ να εφαρμόσει τη «μέγιστη πίεση» για την προάσπιση των αμερικάνικων συμφερόντων.

Η αλήθεια είναι ότι τέτοια καραγκιοζιλίκια από την αμερικάνικη πολιτική ηγεσία δεν τα είχαμε ξαναδεί! Δεν περιμέναμε ποτέ ότι ο πρόεδρος των ΗΠΑ θα «κώλωνε», επειδή θα... διαπίστωνε δέκα λεπτά πριν από την υποτιθέμενη επίθεση σε εχθρική χώρα, ότι θα σκοτώνονταν 150 άτομα! Η αλήθεια είναι ότι δεν είμαστε συνηθισμένοι σε τέτοιες «ευαισθησίες» από αμερικάνους προέδρους. Ομως ο Τραμπ πρωτοτύπησε και σ' αυτό!

Φυσικά και δεν μπορούμε να χάψουμε το παραμύθι του Τραμπ. Μήνυμα ήθελε να στείλει στους Ιρανούς, ότι είναι έτοιμος να βομβαρδίσει, αν δεν υποκύψουν στις απαιτήσεις του και το έκανε με τον πιο γελοίο τρόπο. Λίγες μέρες μετά, αποφάσισε να τραβήξει αλλιώς το σχοινί, εφαρμόζοντας κυρώσεις στον ίδιο τον ανώτατο ηγέτη του Ιράν, αγιατολάχ Αλί Χαμενεΐ, υπουργούς της ιρανικής κυβέρνησης και επίλεκτα στελέχη των «Φρουρών της Επανάστασης»! Οι κυρώσεις μπορεί να κρατήσουν χρόνια, διεμήνυσε ο Λευκός Οίκος, για να πάρει την εύστοχη ιρανική απάντηση, ότι είναι «διανοητικά καθυστερημένος»!

Τα νταϊλίκια συνεχίστηκαν τις επόμενες μέρες, με τον Τραμπ να επανέρχεται στο ζήτημα του επικείμενου πολέμου, με μήνυμα στο Twitter την περασμένη Τρίτη: «Οποιαδήποτε επίθεση του Ιράν σε οτιδήποτε αμερικάνικο θα απαντηθεί με μεγάλη και συντριπτική δύναμη. Σε μερικές περιπτώσεις, η συντριπτική δύναμη θα σημαίνει αφανισμό. Οχι άλλο Τζον Κέρι και Ομπάμα!».

Οι ιρανοί έχουν δίκιο όταν υποστηρίζουν ότι δεν είναι δυνατόν να διαπραγματεύεσαι με κάποιον όταν έχει βάλει το μαχαίρι στο λαιμό σου, όπως είπε ο πρεσβευτής του Ιράν στον ΟΗΕ, Ματζίντ Ταχτ Ραβαντσί.

Η Ρωσία παρακολουθεί με ανησυχία τα τεκταινόμενα, με τον υπουργό Εξωτερικών Αντρέι Λαβρόφ να δηλώνει ότι η περίοδος μοιάζει με αυτήν πριν από την επίθεση στο Ιράκ το 2003, όταν οι ΗΠΑ αναζητούσαν να οικοδομήσουν πλατύ μέτωπο κατά του Ιράκ βασισμένες σε πλαστά στοιχεία. Από κοντά η Κίνα, μέσω του υπουργού Εξωτερικών, συνέστησε ηρεμία και αυτοσυγκράτηση, καταδικάζοντας τις αμερικάνικες κυρώσεις.

Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και οι μεγαλύτερες χώρες της ΕΕ, που προσπαθούν να κρατήσουν ζωντανή τη συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν, πριν από το τελεσίγραφο της 7ης Ιούλη (το Ιράν τους ζητά να βρουν λύση, διαφορετικά θα ξεκινήσει την αποχώρησή του από μέρη της συμφωνίας).

Με μια λιτή «πυροσβεστική» δήλωση, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ κάλεσε όλες τις πλευρές να επιδείξουν τη μέγιστη δυνατή αυτοσυγκράτηση και να πάρουν τα κατάλληλα μέτρα για να μειωθεί η ένταση και να λυθούν οι διαφορές ειρηνικά «μέσω του διαλόγου» (https://news.un.org/en/story/2019/06/1041211). Ο δε Τραμπ φέρεται να είπε ότι δε θέλει άλλους πολέμους!

Ομως ο πόλεμος έχει ήδη αρχίσει. Οι αμερικάνικες κυρώσεις αφορούν ένα μεγάλο μέρος της ιρανικής οικονομίας, προκαλώντας ήδη μεγάλη ζημιά. Σύμφωνα με τη Ντόιτσε Βέλε, που επικαλείται το διευθυντή του γερμανο-ιρανικού εμπορικού επιμελητηρίου, Μάικλ Τόκας, *«τις τελευταίες βδομάδες και μήνες, οι τιμές των καθημερινών εμπορευμάτων έχουν αυξηθεί δραματικά για κάθε Ιρανό»* (https://www.dw.com/en/how-trumps-sanctions-are-crippling-irans-economy/a-49335908). Συμπληρώνει ότι *«αυτές οι κυρώσεις δεν είναι πλέον εξειδικευμένες, δεν κατευθύνονται εναντίον συγκεκριμένων επιχειρήσεων ή των ηγετών της χώρας. Αντίθετα, χτυπούν τους μέσους Ιρανούς σε όλη τη χώρα»*.

Γι' αυτό και το εθνικό νόμισμα (ριάλ) υποτιμήθηκε κατά 60% από πέρσι κι ο πληθωρισμός έφτασε το 37%, με το κόστος των τροφίμων και φαρμάκων να εκτινάσσεται από 40% μέχρι 60%, σύμφωνα με εκτιμήσεις της ΕΕ. Για μία χώρα όπως το Ιράν, όπου το 40% του πληθυσμού είναι κάτω των 25 ετών, η εκτίναξη της ανεργίας στους νέους στο 30% αποτελεί μεγάλο πλήγμα.

Ακολουθώντας το δοκιμασμένο δρόμο της επίθεσης στο Ιράκ, όπου οι αμερικάνικες κυρώσεις της δεκαετίας του '90 οδήγησαν στο θάνατο μισού εκατομμυρίου παιδιών, και τις πολεμικές προετοιμασίες που ξεκίνησαν το Φθινόπωρο του 2002 για να οδηγήσουν ενάμιση χρόνο μετά στην αμερικάνικη εισβολή (το Μάρτη του 2003), οι ΗΠΑ ετοιμάζονται για πόλεμο. Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Μάικ Πομπέο, προσπαθεί να χτίσει το νέο μέτωπο των «προθύμων» (κατά τα πρότυπα του Μπους) με τη Σαουδική Αραβία και τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, χώρες που επισκέφτηκε την περασμένη βδομάδα. Από κοντά η Βρετανία υπενθυμίζει τη σταθερή της συμμαχία με τις ΗΠΑ, με τον υπουργό Εξωτερικών (που είναι κι ένας από τους «μνηστήρες» της πρωθυπουργικής καρέκλας), Τζέρεμι Χαντ, να δηλώνει ότι η Βρετανία θα πρέπει να εξετάσει τη συμμετοχή της σε επικείμενη επίθεση των ΗΠΑ κατά του Ιράν!

Η Παλαιστίνη δεν πωλείται

Την Τρίτη 25 Ιούνη, ξεκίνησε στην πρωτεύουσα του Μπαχρέιν, Μάναμα, το αμερικανόπνευστο συνέδριο για την Παλαιστίνη με τίτλο «Ειρήνη για την Ευημερία», στο οποίο ο σύμβουλος του Λευκού Οίκου Τζάρεντ Κούσνερ (γαμπρός του Τραμπ) παρουσίασε το οικονομικό σχέδιο της κυβέρνησης Τραμπ για την «επίλυση» του Παλαιστινιακού, την κακόφημη «Συμφωνία του Αιώνα» ή, όπως αρέσκεται να την αποκαλεί ο τύποις εμπνευστής της Κούσνερ, «Ευκαιρία του Αιώνα» για τους Παλαιστίνιους.

Βασικό κομμάτι του αμερικάνικου σχεδίου είναι η επένδυση 50 δισ. δολαρίων για την κατασκευή υποδομών στα παλαιστινιακά εδάφη και στα όμορα αραβικά κράτη σε βάθος δεκαετίας. Οι ΗΠΑ ευελπιστούν ότι τα πετρελαιοπαραγωγά καθεστώτα του Κόλπου θα χρηματοδοτήσουν το σχέδιο. Οι βασικότεροι υποστηρικτές του σχεδίου είναι τα μαντρόσκυλα των Αμερικάνων στην περιοχή του Κόλπου, η Σαουδική Αραβία και τα Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, ενώ άλλες αραβικές χώρες, όπως ο Λίβανος, η Ιορδανία και η Αίγυπτος, κράτησαν κάποιες αποστάσεις στέλνοντας δευτερεύοντα κυβερνητικά στελέχη να συμμετάσχουν στο συνέδριο.

Την ημέρα έναρξης του συνεδρίου, στελέχη της Χαμάς και της Φατάχ, σε μια σπάνια ένδειξη ενότητας, συγκεντρώθηκαν από κοινού στη Γάζα προκειμένου να δείξουν ότι οι δύο μεγαλύτερες παλαιστινιακές οργανώσεις είναι ενωμένες απέναντι στο αμερικάνικο σχέδιο για το θάψιμο της Παλαιστινιακής Υπόθεσης και τη θεσμοθέτηση της σιωνιστικής κατοχής της παλαιστινιακής γης. Ο ηγέτης της Χαμάς Ισμαΐλ Χανίγια δήλωσε ότι το Συνέδριο του Μπαχρέιν στοχεύει να τελειώσει την Παλαιστινιακή Υπόθεση, με όχημα υποσχέσεις για οικονομικά οφέλη. Συνεχίζοντας δήλωσε ότι «ο παλαιστινιακός λαός, που παλεύει εδώ και εκατό χρόνια, δεν ανέθεσε σε κανέναν να παζαρέψει το μέλλον του. Η Ιερουσαλήμ είναι δικιά μας, η γη είναι δικιά μας, όλα είναι δικά μας».

Δυτικοί πολιτικοί αναλυτές εκτιμούν ότι το σχέδιο Κούσνερ δεν πρόκειται να προχωρήσει, γιατί αφενός έχει απορριφθεί εξαρχής από τις οργανώσεις ολόκληρου του παλαιστινιακού πολιτικού φάσματος και αφετέρου δεν αναφέρει τίποτα για πολιτική λύση της ισραηλινής κατοχής, θεσμοθετώντας ουσιαστικά την υφιστάμενη πολιτική καταπίεσης του παλαιστινιακού λαού, της επέκτασης των εποικισμών, τη συνεχιζόμενη σιωνιστική κατοχή των παλαιστινιακών εδαφών και τον αποκλεισμό της Γάζας.

Η αποσιώπηση του πολιτικού πλάνου «ειρήνευσης» στην περιοχή δεν έγινε τυχαία. Ο ίδιος ο Κούσνερ επέλεξε να μεταθέσει την παρουσίασή του σε άγνωστο χρόνο, παρόλο που το επεξεργάζεται παραπάνω από δύο χρόνια, δηλώνοντας ότι επέλεξε να παρουσιάσει πρώτα την οικονομική πτυχή του σχεδίου του ως τη λιγότερο αμφιλεγόμενη. Από αυτή τη δήλωση μπορεί κανείς εύκολα να καταλάβει την ουσία τις πολιτικής λύσης για «ειρήνευση»: ειρήνη νεκροταφείου.

Τα 50 δισ. δολάρια του σχεδίου απευθύνονται στο παλαιστινιακό κεφάλαιο που θα αναλάβει να υλοποιήσει μέρος των υποδομών. Στόχος των Αμερικάνων είναι να εμπλέξουν στην υλοποίηση του σχεδίου τη ντόπια αστική τάξη, που θα αναλάβει να πείσει, είτε με το καρότο είτε με το μαστίγιο, όπου και όποτε χρειαστεί, τον παλαιστινιακό λαό, ότι ο πόθος του για εθνική απελευθέρωση και ίδρυση ενός πραγματικά ανεξάρτητου κράτους κοστολογείται στα 50 δισ. δολάρια. Η απάντηση σε αυτή την πρόκληση δεν είναι άλλη από το σύνθημα του τίτλου: «Η Παλαιστίνη δεν πωλείται», που κυριαρχεί αυτές τις μέρες στις διαδηλώσεις στη Δυτική Οχθη και στη Γάζα.

Στραπάτσο Ερντογάν στην Ιστανμπούλ

Το στραπάτσο που έπαθε ο Ερντογάν στην Ιστανμπούλ είναι τελεσίδικο. Οσο κι αν προσπάθησε να κρατήσει την πόλη της οποίας ήταν κάποτε δήμαρχος, τα αποτελέσματα των επαναληπτικών δημοτικών εκλογών δεν επιδέχονται αμφισβήτησης. Ο Εκρέμ Ιμάμογλου, που στις προηγούμενες εκλογές τον περασμένο Μάη είχε κερδίσει με λιγότερες από 13.000 ψήφους διαφορά, τώρα κέρδισε με πάνω από 800.000 διαφορά, αποσπώντας το 54,21% έναντι 44,91% του αντιπάλου του από το κυβερνών κόμμα!

Μ' αυτό το αποτέλεσμα μπήκε ταφόπλακα στις προσδοκίες του Ερντογάν να ανατρέψει το αρχικό αποτέλεσμα των δημοτικών εκλογών, όπως είχε κάνει με τις βουλευτικές εκλογές του 2015, όταν ανέτρεψε την πανωλεθρία που υπέστη τον Ιούνη, στις επαναληπτικές εκλογές του Νοέμβρη του ίδιου έτους. Μετά από πάνω από 16 χρόνια κυριαρχίας, το κυβερνών κόμμα (ΑΚΡ) χάνει τη μεγαλύτερη πόλη της Τουρκίας, που αποτελεί ταυτόχρονα την οικονομική της πρωτεύουσα!

Οι φιέστες με το φαραωνικό αεροδρόμιο της Ιστανμπούλ δε γέμισαν τα άδεια στομάχια. Η οικονομική κρίση έχει «αγκαλιάσει» για τα καλά την Τουρκία. Το πρώτο τρίμηνο του 2019 το ΑΕΠ βυθίστηκε κατά 2,6% σε σχέση με το πρώτο τρίμηνο του 2018, με τη μεγαλύτερη μείωση να εμφανίζεται στον κατασκευαστικό τομέα (κοντά στο 11%!). Από την άλλη μεριά, ο πληθωρισμός εξακολουθεί να αποτελεί μάστιγα, παρά το γεγονός ότι μειώθηκε ελαφρά τους τελευταίους μήνες (από 25.2% τον περσινό Οκτώβρη, έπεσε στο 18,7% τον Μάη). Η μείωση του πληθωρισμού σχετίζεται όμως και με τη μείωση της κατανάλωσης, που έπεσε κατά 5% περίπου το πρώτο τρίμηνο του 2019 σε σχέση με το αντίστοιχο του 2018. Κι αυτό γιατί η μείωση της κατανάλωσης οδηγεί σε κάποια συγκράτηση του ρυθμού ανόδου των τιμών, που είναι η πηγή του πληθωρισμού.

Το σίγουρο είναι ότι το σλόγκαν του νέου δημάρχου, Εκρέμ Ιμάμογλου, «όλα θα είναι υπέροχα», δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί. Σαν κακόγουστο ανέκδοτο ακούγεται, όταν η εργατική τάξη, αντί να βγαίνει στις λεωφόρους της ταξικής πάλης, συνωστίζεται πίσω από καθεστωτικές δυνάμεις, περιμένοντας αυτές να λύσουν τα προβλήματά της.

στο ψαχνό

Ποιο μήνυμα;

Σε κάθε εκλογική αναμέτρηση παίζει έντονα το «μήνυμα». Κυρίως από εκείνους που δεν έχουν τα φόντα να σχηματίσουν κυβέρνηση. Ο λαός καλείται να συμμετάσχει και να ψηφίσει για να στείλει «μήνυμα». Μόνο η αποχή –συνειδητή ή μη– δε θεωρείται μήνυμα! Αλλοι καλούν σε υπερψήφισή τους για να σταλεί απλώς «αγωνιστικό μήνυμα» και άλλοι «για να υπάρξει ισχυρή αντιπολίτευση που θα στηρίξει τους λαϊκούς αγώνες». Οι ψηφοφόροι καλούνται να ξεχάσουν τι έγινε τα προηγούμενα χρόνια. Λες και αυτοί που ζητούν ψήφο-μήνυμα γεννήθηκαν χτες. Λες και δεν είχαν ξαναζητήσει ψήφο-μήνυμα, λες και ο κόσμος δεν ξέρει τι ρόλο έπαιξε αυτή η ψήφος-μήνυμα.

Πόσα μηνύματα δεν έστειλε ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα η εργατική τάξη την πρώτη τριετία των Μνημονίων; Πόσες απεργίες, πόσες διαδηλώσεις, πόσες οργισμένες μούντζες με κατεύθυνση τη Βουλή; Οταν το μήνυμα του «δρόμου» δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα, γιατί ήταν τζούφιο, γιατί δεν συνοδευόταν από εκείνους τους όρους που θα το έκαναν πραγματικά «ηχηρό», ήρθε η ώρα να σταλεί το «μήνυμα» της κάλπης. Ο,τι δεν κατάφερε ο λαός στο δρόμο θα το κατάφερνε μια «κυβέρνηση της Αριστεράς». Τη δοκίμασε κι αυτή η εργατική τάξη, έφαγε και τη χλαπάτσα του κάλπικου δημοψηφίσματος και ως επιστέγασμα αυτών των αυταπατών ήρθε το τρίτο Μνημόνιο, που προστέθηκε στα δύο προηγούμενα, κάνοντας τις προοπτικές ακόμα πιο εφιαλτικές.

Τέσσερα χρόνια αργότερα, όλα δείχνουν ότι ο κύκλος έκλεισε και ξαναρχίζει από την αρχή. Με τον ίδιο κατά βάση θίασο ποικιλιών (μετά από συνταξιοδοτήσεις και νέες προσλήψεις), με κάποιες αλλαγές στα νούμερα (για να σπάει η μονοτονία), με την ίδια αποστολή: να καθηλώσει τους θεατές στις καρέκλες τους για να μπορούν να τους αφαιμάζουν τα αφεντικά.

Παρά ταύτα, κάποιοι ζητούν και πάλι ψήφο-μήνυμα. Ψήφο στους «έντιμους» και τους «συνεπείς». Για να κάνουν τι; Αυτό που κάνουν τόσα χρόνια τώρα. Αλλοι αναπαράγονται ως κομματικός μηχανισμός στο περιθώριο του αστικού κοινοβουλευτισμού, ο οποίος τους επιδαψιλεύει τιμές για τη σοβαρότητα και την υπευθυνότητά τους. Εναντι του συστήματος, φυσικά. Αλλοι μετρούν την αγωνιστικότητα και την... επαναστατικότητά τους στις κάλπες του αστικού κοινοβουλευτισμού. Αλλο μέτρο δε γνωρίζουν. Κι αναζητούν αυτό το μέτρημα ακόμα και τότε που η όποια εκλογική καταγραφή δεν έχει καμιά αντιστοίχηση με αγώνες που προηγήθηκαν, αλλά είναι είτε τυχαίο γεγονός είτε απλώς καταγραφή θυμού, απογοήτευσης και ήττας.

Οταν καλείς μια κοινωνία γονατισμένη, καταπλακωμένη από το σύνδρομο της ήττας, «μπερδεμένη», μετέωρη, με την υποψία ότι η ψήφος της δεν έχει καμιά αξία (αλλά παρά ταύτα πρέπει να πάει και να τη ρίξει στην κάλπη), να στείλει «μήνυμα» μέσω της κάλπης, ουσιαστικά της λες ότι η μόνη ρεαλιστικά αποτελεσματική οδός διεξόδου είναι οι εκλογές! Κι αν δεν λες ότι είναι η μόνη οδός διεξόδου, αφήνεις να εννοηθεί πως είναι μία από τις βασικές οδούς.

Με τους σημερινούς συσχετισμούς, με τις διαμορφωμένες πολιτικές τάσεις, με το ευρύτατο μνημονιακό μέτωπο που έχει διαμορφωθεί, με το μετα-Μνημόνιο να καθορίζει τα πάντα μέχρι και το 2060, ό,τι και να ρίξει κανείς στην κάλπη, αυτή θα βγάλει κινεζοποίηση και ταξική εξαθλίωση.

Γιατί να νομιμοποιήσουμε αυτή τη διαδικασία,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

ΤΑ ΠΑΛΙΟΠΑΙΔΑ Τ' ΑΤΙΘΑΣΣΑ... *Ηταν Μάρτης του 2015, όταν το επικοινωνιακό επιτελείο του Μαξίμου είχε τη φαεινή ιδέα να πάρει ο Τσίπρας το «επιτελείο» (!) και να περπατήσει από το Μαξίμου μέχρι το Παγκράτι για καφέ και μετά μπριζολάκια. Να σας δουν όλους μαζί, ενωμένους δυνατούς, και να σκάσουν οι οχτροί μας, είπε ο κυρ-Αλέκος, που λόγω ηλικίας δεν τους ακολούθησε. Τέσσερα χρόνια μετά, η ευτυχισμένη παρέα έχει σκορπίσει. Ο Γαβριήλ Σακελλαρίδης (τέρμα δεξιά) παρέδωσε την έδρα του, παντρεύτηκε, νοικοκυρεύτηκε και βολεύτηκε ως επικεφαλής του ελληνικού τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας (πόσος να 'ναι, άραγε, ο μισθός;). Ο Ηλίας Χρονόπουλος δίπλα του (άγνωστο τι ιδιότητα είχε στο Μαξίμου) περιπλανιέται μεταξύ ΛΑΕ και μιας πολιτικής ομάδας ορφανών, της οποίας το όνομα δε θυμόμαστε. Οι δυο ασφαλίτες εξακολουθούν να εργάζονται ως σωματοφύλακες του Τσίπρα. Ο Θοδωρής Μιχόπουλος, που ως Γραφείο Τύπου περιπλανιόταν μεταξύ Τσίπρα και Τσακαλώτου πέθανε. Ο Τσίπρας ετοιμάζεται να περάσει στην αντιπολίτευση. Ο «ροκ σταρ» Μπαρουφάκης ετοιμάζεται να κάνει την έκπληξη. Ο Τζανακόπουλος κυνηγάει σταυρούς στην Α' Αθήνας, αντιμέτωπος με τα «θηρία» και κινδυνεύει να μείνει εκτός Βουλής (ενώ η «δικιά του» θα μπει άκοπα). Εμείς ρίχνουμε την ιδέα ενός ρεγιούνιον. Οπως οι παλιοί συμμαθητές. Και η αρχηγία να δοθεί στον Μπαρουφάκη...*

ΚΟΝΤΡΕΣ

Απλοί υπολογισμοί

Ο Τσίπρας ήθελε ντιμπέιτ μόνο με τον Μητσοτάκη, επειδή είναι καλύτερος απ' αυτόν σε τηλεοπτική παρουσία, του 'χει πάρει και τον αέρα από τη Βουλή, οπότε εκτιμούσε ότι μόνο κερδισμένος θα έβγαινε απ' αυτό. Ο Μητσοτάκης δεν ήθελε τετ-α-τετ με τον Τσίπρα. Αντίθετα, ήθελε ένα ντιμπέιτ «όλοι εναντίον Τσίπρα», από το οποίο ο πιο χαμένος θα ήταν ο Τσίπρας. ο Τσίπρας δεν ήθελε ένα τέτοιο ντιμπέιτ, γιατί δε θα τον χτυπούσαν μόνο ο Κούλης και η Φώφη από τα δεξιά, αλλά θα τον χτυπούσε κι ο Κουτσούμπας από αριστερά. Ετσι, κανένα ντιμπέιτ δε θα γίνει. Τα υπόλοιπα, ότι τάχα δεν έβρισκαν χρόνο που να τους βολεύει όλους, ήταν απλά η εύσχημη δικαιολογία.

Και βέβαια, παρουσίασαν έτσι τα πράγματα, έκαναν προτάσεις της τελευταίας στιγμής, ώστε να μπορούν να ρίξουν την ευθύνη στους άλλους. Ιδιαίτερα οι συριζαίοι, που πρώτα ζήτησαν αλλαγή ημερομηνίας, επειδή ο Τσίπρας θα βρισκόταν σε σύνοδο κορυφής της ΕΕ και μετά, όταν είδαν ότι οι άλλοι είχαν αλλάξει τα προεκλογικά τους προγράμματα, επανήλθαν με πρόταση να γίνει το ντιμπέιτ την 1η Ιούλη και ο Τσίπρας να πάει κατευθείαν από το αεροδρόμιο, ξέροντας ότι ο Περισσός θα αρνηθεί, γιατί είχε βάλει την κεντρική συγκέντρωσή του στη Θεσσαλονίκη.

Γιατί τόση πίκρα;

Εμείς δεν τον ξέραμε, αλλά χωρίς ιδιαίτερο κόπο βρήκαμε ότι ανήκει στο στενό κύκλο των συνεργατών της Φώφης. Από το Γενάρη του 2017 τον είχε τοποθετήσει αναπληρωτή γραμματέα του Τομέα Επικοινωνίας. Τον έβαλε και υποψήφιο ευρωβουλευτή. Αυτός ο Παλάντζας, λοιπόν, όταν ανακοινώθηκε ότι ο Π. Πικραμμένος θα είναι επικεφαλής του ψηφοδέλτιου Επικρατείας της ΝΔ, τον πλάκωσε στα μπινελίκια, χαρακτηρίζοντάς τον εκπρόσωπο μιας τραγικής, παρακμιακής και κρατικοδίαιτης ελίτ που θέλει να επιβληθεί στον τόπο και που συχνάζει σε πολυτελή γκαλά όπου συζητά μακριά από το λαό.

Τόση πίκρα για τον Πικραμμένο μόνο μια εξήγηση έχει: το ΚΙΝΑΛ της Φώφης ήθελε τον Πικραμμένο για τα δικά του ψηφοδέλτια. Ισως και να τον είχε προσεγγίσει. Δεν έχουμε κάποια πληροφορία, αλλά δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ότι οι σημαντικοί σταθμοί στη δικαστική καριέρα του Πικραμμένου έγιναν επί ΠΑΣΟΚ. Και στην προεδρία του ΣτΕ το ΠΑΣΟΚ τον τοποθέτησε, το 2010.

Χωρίς όρια

Και γήπεδο στο Βοτανικό τάζει στον Παναθηναϊκό ο Τσίπρας (ο ίδιος που έταζε γήπεδο στου Γουδή, στο οποίο μάλιστα ήθελε και να δουλέψει ως μηχανικός). Το πιο προκλητικό είναι πως τάσσεται και υπέρ του Εμπορικού Κέντρου! «Ο Βοτανικός είναι ένα έτοιμο πρότζεκτ με μειωμένα τα τετραγωνικά για το εμπορικό, αλλά έτοιμο πρότζεκτ για γήπεδο μέχρι 35.000 θέσεων», είπε, φτύνοντας τα μέλη της δημοτικής παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ («Ανοιχτή Πόλη»), που μαζί με δεκάδες άλλους πολίτες είχαν κάνει προσφυγή στο ΣτΕ ενάντια στο περιβαλλοντοκτόνο σχέδιο του Βωβού και των Βαρδινογιάννηδων. Προσφυγή που κερδήθηκε και που έβαλε ταφόπλακα στο σχέδιο Βωβού-Βαρδινογιάννηδων. Αυτή την ταφόπλακα θέλει τώρα να σηκώσει ο Τσίπρας, υποσχόμενος ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δε θα σταθεί εμπόδιο.

Αράζει

Είτε την έχει αγοράσει για κάτι παραπάνω από μισό εκατομμύριο, όπως γράφτηκε, είτε την έχει νοικιάσει, η 25μετρη

Το πατατράκ ενός αλαζόνα

Αφαιρώντας όλα τα στοιχεία της πολιτικής ανάλυσης και μένοντας μόνο στο τελικό αποτέλεσμα, δε δυσκολευόμαστε να πούμε ότι η ήττα του Μπιναλί Γιλντιρίμ από τον Εκρέμ Ιμάμογλου ήταν ένα προσωπικό πατατράκ του Ερντογάν που είχε ως αιτία την αλαζονεία του.

Η αρχική νίκη του Ιμάμογλου ήταν μεν οριακή, αλλά δεν αμφισβητήθηκε ως προς τη νομιμότητά της (άλλωστε, ο κρατικός μηχανισμός ελέγχεται από τον Ερντογάν και το κόμμα του). Ο Ερντογάν πίεσε ασφυκτικά το ανώτατο δικαστήριο και βρέθηκε ένας αστείος τυπικός λόγος για να ακυρωθούν οι εκλογές (η διαδικασία διορισμού ενός ελάχιστου ποσοστού των δικαστικών αντιπροσώπων). Ο Ερντογάν πίστευε ότι θα γύριζε τις διαθέσεις των ψηφοφόρων. Οταν συνειδητοποίησε ότι αυτό δε συμβαίνει, επιστράτευσε ακόμα και τον έγκλειστο Οτζαλάν για να καλέσει τους Κούρδους σε αποχή.

Στις κάλπες η διαφορά των 14.000 ψήφων των πρώτων εκλογών εκτοξεύτηκε στις 800.000 ψήφους. Ο Ερντογάν νόμιζε ότι είναι παντοδύναμος και εισέπραξε την τιμωρία για την αλαζονεία του.

θαλαμηγός «Lay Back», που σημαίνει «αράζω», δείχνει την ψυχοσύνθεση του Καμμένου. Απελευθερώθηκε από τις υποχρεώσεις της τρέχουσας πολιτικής και απελευθερωμένος το 'ριξε στις πολυτελείς κρουαζιέρες για να ξεδώσει. Ως τελευταία πολιτική δήλωση άφησε το... χρίσμα στον Κυριάκο Μητσοτάκη, που τον θεωρεί βέβαιο πρωθυπουργό. Αφού κάνει τις σκαφάτες διακοπές του και επισκεφτεί και τίποτα «ευαγή ιδρύματα» χωρίς τον κίνδυνο να τον κυνηγούν οι παπαράτσι των «Παραπολιτικών» ή του «Πρώτου Θέματος», θα δει από Σεπτέμβρη ποιες είναι οι βουλές του Μητσοτάκη γι' αυτόν.

Ο Καμμένος δεν έχει αναστολές. Και μάλλον δε διεκδικεί τίποτα αναφορικά με το πολιτικό του μέλλον. Αράζοντας στην ομώνυμη θαλαμηγό και βολτάροντας μ' αυτήν στο Αιγαίο, στον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ κάνει ζημιά. Γιατί αυτοί τον πήραν (τον Καμμένο) από το περιθώριο της Δεξιάς, τον βάφτισαν «πατριωτική Κεντροδεξιά» (Τσίπρας) και τον έκαναν συγκυβερνήτη και υπουργό της... αντιμνημονιακής κυβέρνησής τους.

Τους αποκοίμισε

Οι συριζαίοι το είχαν σίγουρο ότι ο Φλαμπουράρης δε θα είναι υποψήφιος αυτή τη φορά. Οτι θα παραμέριζε για να βγει μπροστά η νεότερη γενιά στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ. Το μόνο σίγουρο είναι πως ο Φλαμπουράρης δεν ήθελε να είναι υποψήφιος με σταυρό. Οχι τόσο λόγω ηλικίας όσο επειδή δε θα είχε καθόλου σίγουρη την εκλογή του. Οταν όμως έχεις και το μαχαίρι και το πεπόνι, τα βολεύεις όλα. Την τελευταία στιγμή κι ενώ τις προηγούμενες μέρες κυκλοφορούσαν διάφορα ονόματα (προφανώς παραπειστικά), ο Φλαμπουράρης βρέθηκε στην τέταρτη θέση του ψηφοδέλτιου Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ, εξασφαλίζοντας άνετα και άκοπα την επανεκλογή του. Και να πεις ότι είναι από εκείνους που πρέπει να εμφανίζονται καθημερινά στα μίντια, χωρίς να έχουν τα κωλύματα του εκλογικού νόμου, όπως η Αχτσιόγλου, άντε και ο γραμματέας Σκουρλέτης; Στη χάση και στη φέξη εμφανίζεται σε κάνα πρωινάδικο.

Η τοποθέτηση του Φλαμπουράρη σε εκλόγιμη θέση είναι έργο Τσίπρα, ο οποίος ακολούθησε την αστική παράδοση που θέλει την κατάρτιση του Επικρατείας αποκλειστικό προνόμιο του αρχηγού. Ανακοινώθηκε δε την τελευταία στιγμή για να μην υπάρξουν αντιδράσεις, καθώς δεν είναι μόνο η ανάγκη να φαίνεται το κόμμα ενωμένο, αλλά και η ενασχόληση όλων των στελεχών με τη σταυροθηρία για την επανεκλογή τους, που δεν τους αφήνει περιθώριο να ασχοληθούν με οτιδήποτε άλλο.

Παρτάκηδες

Δεν νομίζουμε ότι τον τσίμπησε κάποια μύγα τον Γερουλάνο, με αποτέλεσμα να δηλώσει ότι όσοι ασχολούνται με το σκάνδαλο Novartis κοιτάζουν την πάρτη τους. Είτε βρίσκεται σε συνεννόηση με άλλα στελέχη του ΠΑΣΟΚ είτε ενεργεί μόνος του, ο Γερουλάνος σκέφτεται πως είναι ευκαιρία να απαλλαγούν από μερικούς για να υπάρξει χώρος για άλλους, όπως ο ίδιος. Το σκάνδαλο Novartis αφορούσε μόνο δύο πασόκους: τον Βενιζέλο και τον Λοβέρδο. Ο Βενιζέλος απαλλάχτηκε από το δικαστικό μηχανισμό και στη συνέχεια το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ απαλλάχτηκε απ' αυτόν. Μένει μόνο ο Λοβέρδος, ο οποίος μάλιστα είναι ο μόνος για τον οποίο έχει ανοιχτεί ποινική διαδικασία (ακόμα βρίσκεται στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης). Ευκαιρία να απαλλαγούμε και απ' αυτόν, που θέλει να μας σύρει σε συνεργασία με τη ΝΔ, είναι η απλή σκέψη που κάνουν αρκετοί πασόκοι. Ο Γερουλάνος απλά εξωτερίκευσε αυτό που σκέπτονται πολλοί. Ετσι και ο Λοβέρδος δεν καταφέρει να επανεκλεγεί (κατεβαίνει στο βόρειο τομέα της Β' Αθήνας), μαύρο φίδι που τον έφαγε. Οχι ποινικά, αλλά πολιτικά.

Λαλίστατος

Μέχρι τώρα, ο Π. Πικραμμένος το έπαιζε «σοφός υπεράνω κομμάτων». Απέφευγε να πάρει θέση στην κομματική αντιπαλότητα των αστικών κομμάτων. Με το που χρίστηκε επικεφαλής στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας της ΝΔ, απέκτησε πολιτική φωνή. «Ολες οι κυβερνήσεις στην Ελλάδα επιθυμούσαν να έχουν "κοντά τους" την Δικαιοσύνη, πιο φιλικά διακείμενη, όμως στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ η κατάσταση ξέφυγε», λέει ο Πικραμμένος. Ειδικά για την υπόθεση Novartis, στην οποία βρέθηκε και ο ίδιος μπλεγμένος, από τη μια λέει ότι δε βλέπει το θέμα ρεβανσιστικά και από την άλλη ότι θα ήθελε να μάθει την αλήθεια και ότι θα το επιδιώξει (Εξεταστική Επιτροπή δηλαδή).

Αισχροί ψηφοθήρες

Το ξεκίνησε ο... οικολόγος Δημαράς, το συνέχισε ο Σπίρτζης. Με τη Βουλή να έχει διαλυθεί, αυτοί παρουσιάζουν νομοσχέδια! Για να δείξουν τι; Οτι είναι δουλευταράδες αλλά... δεν πρόκαναν; 'Η για να μαζέψουν ψηφαλάκια από κάποιους που βολεύονται μ' αυτά τα νομοσχέδια; Και για τα δύο, είμαστε σίγουροι. Μόνο που οι ψηφοφόροι που σκέφτονται ωφελιμιστικά δεν έχουν κανένα λόγο να στηρίξουν εκείνους που είναι σίγουροι ότι δε θα είναι υπουργοί, γιατί το κόμμα τους θα ηττηθεί. Θα πάνε κατευθείαν με τον σίγουρο νικητή και τους υπουργίσιμούς του.

Ποιο μήνυμα;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

με το προκαθορισμένο αποτέλεσμα; Γιατί να λειτουργήσουμε ως διακοσμητικοί μαϊντανοί του αστικού συστήματος εξουσίας; Γιατί να τους προσφέρουμε το άλλοθι δημοκρατικότητας («αντλούμε εξουσία μόνο από το λαό») και πλουραλισμού, που τόσο έχουν ανάγκη; Γιατί να μην καταγράψουμε με τον πιο «ηχηρό» τρόπο την καταγγελία μας όχι στο ένα ή στο άλλο αστικό κόμμα, αλλά συνολικά στο αστικό πολιτικό σύστημα;

Γιατί να μη δώσουμε πολιτικό περιεχόμενο στη διαμορφωμένη αυθόρμητη τάση της αποχής, που έχει διαφανεί από τον Σεπτέμβρη του 2015, η οποία ασφαλώς δεν είναι θέση συνειδητής στράτευσης σε μια επαναστατική προοπτική, εκφράζει όμως θυμό και απέχθεια για το πολιτικό σύστημα;

Πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα αν ένα ευρύτερο μέτωπο πολιτικών δυνάμεων (απ' αυτές που περιμένουν και πάλι να μετρήσουν «κουκιά» στις κάλπες) κρατούσε μια συνεπή αντικοινοβουλευτική στάση, καλώντας το λαό σε αποχή και δείχνοντάς του έναν άλλο δρόμο, τον οποίο θα πρέπει να βαδίσει, αν θέλει να πάρει ο ίδιος την υπόθεσή του στα χέρια του;

Μετά το ξεμασκάρεμα των παλιών «αντιμνημονιακών», αυτές οι εκλογές είναι μια πρώτης τάξης ευκαιρία για να σταλεί αυτό το μήνυμα. Το γεγονός ότι δυνάμεις που αυτοπροσδιορίζονται ως αντικαπιταλιστικές δεν άλλαξαν σε τίποτα τις συνήθειές τους, αλλά εξακολουθούν να αναζητούν τη μίζερη καταγραφή τους σ' αυτό το δεύτερο ημίχρονο ενός παιχνιδιού που έχει ήδη κριθεί από το πρώτο, είναι μια ακόμα επιβεβαίωση της μικροαστικής φύσης τους, που τις κρατά αυστηρά ευθυγραμμισμένες σε μια πολιτική ουράς, με την πρωτοβουλία να παραμένει στα χέρια των αστικών πολιτικών δυνάμεων.

Το μέγα πρόβλημα της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας εξακολουθεί να είναι η ηττοπάθεια, αποτέλεσμα μιας πορείας που κρατάει χρόνια και που ολοκληρώθηκε κατά τη δεκαετία των Μνημονίων. Αν κοιτάξουμε τα τελευταία σαράντα χρόνια, θα δούμε πολλές περιόδους έξαρσης του διεκδικητικού κινήματος των εργαζόμενων μαζών, οι οποίες ακολουθούνται από περιόδους αδράνειας και ηττοπάθειας. Σε όλη αυτή την ιστορική διαδρομή, όμως, στις ανόδους και τις πτώσεις του κινήματος, εκείνο που το σφραγίζει είναι ο ετεροπροσδιορισμός του, η υποταγή του στην αστική πολιτική με τα χίλια πρόσωπα, η αδυναμία του να επαναχαράξει μια στρατηγική κοινωνικής απελευθέρωσης, στην οποία θα «πατά» και η όποια τακτική.

Η πλήρης, κάθετη ρήξη με την αστική πολιτική στο σύνολό της υπήρχε ως ζητούμενο το 1974, εξακολουθεί να υπάρχει και σήμερα, αλλά τίθεται με πιο επιτακτικό τρόπο, ενώ υπάρχει η λαϊκή εμπειρία, που μπορεί να γενικευτεί θεωρητικά και να αξιοποιηθεί από την επαναστατική ζύμωση.

Η διέξοδος από το καθεστώς της κινεζοποίησης (και όχι από την κρίση) θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει. Για να οικοδομηθούν οι όροι για μια επαναστατική διέξοδο, πρέπει να γίνει πράξη η πλήρης ρήξη με την αστική πολιτική για σημαντικό μέρος της εργατικής τάξης. Αυτό δεν πρόκειται να γίνει αυτόματα. Αυτό είναι ένα καθήκον που πρέπει να βάλουν στον εαυτό τους οι πρωτοπόροι αγωνιστές της εργατικής τάξης, αναπτύσσοντας την πολιτική τους ενότητα, δημιουργώντας εκείνη την πολιτική οργάνωση που θα είναι σε θέση να αποκαλύπτει, να πείθει, να οργανώνει.

Η συμμετοχή στις αστικές εκλογές και ιδιαίτερα σε εκλογές με προκαθορισμένο το αποτέλεσμα (όχι μόνο και όχι τόσο από την άποψη του αστικού κόμματος που θα νικήσει και θα σχηματίσει κυβέρνηση όσο από την άποψη της πολιτικής που θα εφαρμοστεί ή μάλλον που θα συνεχιστεί) δεν αποτελεί ούτε ένα μικρό βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση. Το μόνο που σωρεύει είναι σύγχυση, ερωτηματικά, λογική ανάθεσης, θολούρα σχετικά με το πού περνάνε οι διαχωριστικές γραμμές, αμβλύνσεις στον ταξικό ανταγωνισμό.

Η αποχή είναι εκείνη η στάση που αρμόζει σε όσους θέλουν να καταγγείλουν τον καπιταλισμό και συνολικά το πολιτικό του σύστημα, να σηματοδοτήσουν μια κατεύθυνση κάθετης ρήξης με την αστική πολιτική και το σύστημα που υπηρετεί.

Φυσικά, και η αποχή είναι μια εκλογική στάση. Μόνη της δεν οδηγεί πουθενά. Η αποχή είναι μια στιγμή, ο αγώνας για την επαναστατική πολιτική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος πρέπει να είναι διαρκής. Η αποχή, όμως, είναι η μόνη πολιτική στάση που μπορεί να στείλει ένα καθαρό μήνυμα διαχωρισμού από την αστική πολιτική, να αξιοποιήσει την πείρα των εργαζόμενων μαζών, να φωτίσει ερωτήματα και απορίες, να στείλει τελικά ένα μήνυμα αγώνα για την ανατροπή.

ΑΓΩΝΕΣ ΤΑΞΙΚΟΙ
ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ ΑΠΟΧΗ

Και κοροϊδεύουν τους συνταξιούχους και παρανομούν

Αγανάκτησε ο Συνήγορος του Πολίτη από το «μεγάλο αριθμό αναφορών πολιτών που διαμαρτύρονται, επειδή ο ΕΦΚΑ αρνείται να τους χορηγήσει απόφαση επανυπολογισμού της σύνταξής τους που διενεργήθηκε σύμφωνα με τον Ν. 4387/2016». Και προτείνει (δεν μπορεί να κάνει κάτι άλλο) «να γίνει **άμεση έγγραφη γνωστοποίηση των ατομικών διοικητικών πράξεων στους συνταξιούχους**, που θα περιλαμβάνουν τον αναλυτικό τρόπο και το αποτέλεσμα του επανυπολογισμού της σύνταξης» (η έμφαση του ΣτΠ). «Μόνο με αυτόν τον τρόπο», σημειώνει η ανακοίνωση του ΣτΠ, «θα έχουν διασφαλιστεί αποτελεσματικά τόσο η ορθή τήρηση των βασικών αρχών που πρέπει να διέπουν τη δράση της Δημόσιας Διοίκησης όσο και τα δικαιώματα που απολαμβάνει κάθε πολίτης».

Πρόκειται για τη γνωστή υπόθεση του επανυπολογισμού όλων των συντάξεων που εκδόθηκαν πριν από το νόμο Κατρούγκαλου. Βάσει αυτού του επανυπολογισμού, η σύνταξη θα διαιρούνταν σε δύο μέρη: το άθροισμα της λεγόμενης εθνικής και της «ανταποδοτικής» σύνταξης, που είναι αυτή που «δικαιούται» ο συνταξιούχος, και την προσωπική διαφορά, που είναι το επιπλέον ποσό που «χαριστικά» του χορηγήθηκε την περίοδο των «παχιών» αγελάδων. Αυτή η προσωπική διαφορά είναι η δεξαμενή από την οποία θα μπορούν να κόβουν κομμάτι της σύνταξης κάθε φορά που κάτι τέτοιο κρίνεται αναγκαίο. Θυμίζουμε ότι είχε προνομοθετηθεί πετσόκομμα των προσωπικών διαφορών από 1.1.2019, το οποίο όμως τελικά καταργήθηκε.

Δεν καταργήθηκε, όμως, η υποχρέωση του ΕΦΚΑ και των ασφαλιστικών ταμείων που συγχωνεύτηκαν σ' αυτόν, να επανυπολογίσουν όλες τις παλιές συντάξεις. Τι νόημα έχει αυτός ο επανυπολογισμός; Δε θα έβαζαν ποτέ τις υπηρεσίες (που είναι και υποστελεχωμένες) να κάνουν τόση δουλειά για πλάκα ή για στατιστικούς λόγους. Θέλουν να διαχωρίσουν τη σύνταξη σε «δικαιούμενη» και σε προσωπική διαφορά, ούτως ώστε να μπορούν να κάνουν αμέσως τις μελλοντικές περικοπές συντάξεων, μόλις ο ΕΦΚΑ «χτυπήσει κόκκινο» (που δε θ' αργήσει, δεδομένου ότι είναι ένα υπερταμείο με πήλινα πόδια).

Οι κουτοπόνηροι (και αλήτες) συριζαίοι, όμως, μολονότι κάνουν επανυπολογισμούς, δεν ενημερώνουν τους συνταξιούχους για τα αποτελέσματα του επανυπολογισμού, προκειμένου να μη γίνει «σούσουρο» και να μη φανούν οι τεράστιες μειώσεις στις συντάξεις που επέφερε ο νόμος Κατρούγκαλου. Με γενικό έγγραφο που υπέγραψε πριν από μερικές μέρες ο συριζαίος διοικητής του ΕΦΚΑ Λ. Σέμπος (Α60/12/704781/7.6.2019), διέταξε όλες τις περιφερειακές δομές του ΕΦΚΑ να κάνουν μεν τον επανυπολογισμό, αλλά να μην εκδίδουν διοικητική πράξη και να μην ενημερώνουν τους συνταξιούχους για το αποτέλεσμα του επανυπολογισμού! Είναι αυτό το έγγραφο που στηλιτεύει ο Συνήγορος του Πολίτη, αποφαινόμενος ότι δεν είναι στη διακριτική ευχέρεια του ΕΦΚΑ το αν θα ενημερώσει ή όχι τους συνταξιούχους. Αυτή η τακτική των συριζαίων θυμίζει το «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» της χούντας.

Σε πανικό οι απολογούμενοι νεοναζιστές

Στη φάση των απολογιών μπήκε από τις 20 Ιούνη η δίκη των νεοναζιστών της ΧΑ, ξεκινώντας από τους κατηγορούμενους νεοναζιστές για τη στυγνή δολοφονία (ανθρωποκτονία, με αυστηρά νομικούς όρους) του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα. Οι κατηγορούμενοι είναι 18, από τους οποίους ο Γ. Ρουπακιάς κατηγορείται για **ανθρωποκτονία με πρόθεση,** ο Ι. Καζαντζόγλου για **άμεση συνέργεια σε ανθρωποκτονία** και οι υπόλοιποι 16 για απλή συνέργεια (ψυχική συνδρομή) σε ανθρωποκτονία. Αυτοί οι 16 νεοναζιστές είναι με αλφαβητική σειρά οι Ι. Αγγος, Α. Αναδιώτης, Γ. Δήμου, Ε. Καλαρίτης, Ι. Κομιανός, Κ. Κορκοβίλης, Α. Μιχάλαρος, Γ. Πατέλης, Σ. Σαντοριναίος, Γ. Σκάλκος, Γ. Σταμπέλος, Γ. Τσακανίκας, Λ. Τσαλίκης, Αθ. Τσόρβας, Ν. Τσόρβας και Α. Χρυσαφίτης.

Ολοι οι κατηγορούμενοι νεοναζιστές απουσίαζαν στο συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος της ακροαματικής διαδικασίας και εκπροσωπούνταν από τους συνηγόρους τους, όπως προβλέπεται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η απουσία τους, σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες που θα εκθέσουμε στη συνέχεια, είχε ως αποτέλεσμα να βρίσκονται εκτός κλίματος. Οι περισσότεροι απ' αυτούς, μάλιστα, μετά την παρουσία τους στο δικαστήριο την πρώτη μέρα των απολογιών, άρχισαν να απουσιάζουν και απ' αυτό το στάδιο της δίκης. Οι συνήγοροί τους δικαιολόγησαν την απουσία τους επικαλούμενοι αδυναμία απουσίας από την εργασία τους. Οταν όμως η πρόεδρος του δικαστηρίου επεσήμανε στους υπερασπιστές των νεοναζιστών, ότι το δικαστήριο έχει τον τρόπο **να τους υποχρεώσει να έρθουν**, τότε οι περισσότεροι άρχισαν να παρουσιάζονται.

Ποιοι είναι οι σημαντικότεροι παράγοντες που επηρέασαν τους νεοναζιστές κατηγορούμενους με αποτέλεσμα να βρίσκονται εκτός κλίματος και να είναι φοβερά τρακαρισμένοι;

◆ Πρώτα απ' όλα, το άδειασμά τους από τον φίρερ της ΧΑ Μιχαλολιάκο, τόσο στο στάδιο της ανάκρισης όσο και στο στάδιο της ακροαματικής διαδικασίας, όταν αυτός δήλωσε με κυνισμό (**ψευδόμενος**, φυσικά) ότι καταδικάζει τη βία απ΄ όπου κι αν προέρχεται. Και βέβαια, με την υπερασπιστική γραμμή ότι μέλη της νεοναζιστικής συμμορίας της ΧΑ είναι μόνο τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής, ενώ όλοι οι άλλοι (δηλαδή και οι οι 18 κατηγορούμενοι για τη δολοφονία του Π. Φύσσα) είναι απλοί υποστηρικτές. Γραμμή με την οποία ο φίρερ και οι βουλευτές του υποστήριζαν ότι δεν μπορεί να έχουν καμιά ποινική ευθύνη για την ανθρωποκτονία. Ο φίρερ έφτασε στο σημείο να ισχυριστεί, μέσω των προσωπικών του μαρτύρων υπεράσπισης, ότι δήθεν έχει κλείσει όλη την τοπική οργάνωση της Νίκαιας!

◆ Δεύτερο, η ακροαματική διαδικασία που προηγήθηκε, η οποία απέδειξε, **χωρίς να υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία**, ότι η ανθρωποκτονία (δολοφονία) του Π. Φύσσα ήταν έργο της ΧΑ, εκτέλεση συγκεκριμένου σχεδίου, που απορρέει **από τη φύση της ως νεοναζιστικής οργάνωσης που ζει και αναπτύσσεται με το έγκλημα**.

◆ Τρίτο, η **παντελής απουσία από το ακροατήριο** φίλων και οπαδών του νεοναζιστικού μορφώματος, στο στάδιο αυτό της δίκης, κατά το οποίο οι κατηγορούμενοι καλούνται να απολογηθούν. Μιλώντας με ποδοσφαιρικούς όρους, είναι σαν μια ομάδα να παίζει στο γήπεδό της χωρίς θεατές. Η απουσία μελών και οπαδών της ΧΑ δεν είναι πρόσφατο φαινόμενο, συμβαίνει εδώ και καιρό, όμως όταν κάποιοι νεοναζιστές καλούνται να απολογηθούν για βαρύτατα αδικήματα και δε βλέπουν στο ακροατήριο ούτε έναν συμπαραστάτη, είναι λογικό να αισθάνονται τρόμο εξαιτίας της μοναξιάς.

◆ Τέταρτο, η πολύ βαριά εκλογική ήττα της ΧΑ στις εκλογές της 26ης Μάη του 2019 και το αναμενόμενο στραπάτσο στις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιούλη, που θα τους οδηγήσει έξω από το «ναό της δημοκρατίας». Σημειωτέον ότι μετά το εκλογικό Βατερλό της ΧΑ, κατέρρευσε ο μύθος του φιρερίσκου Μιχαλολιάκου, ότι η ασκηθείσα σε βάρος τους ποινική δίωξη είναι πολιτική και έγινε για να ανακόψει την αναμενόμενη εκλογική τους άνοδο.

Μέχρι την περασμένη Τρίτη (25 Ιούνη), που κλείνει αυτό το ρεπορτάζ, είχαν απολογηθεί οι Αγγος, Αναδιώτης, Καλαρίτης, Καζαντζόγλου, Δήμου και Κομιανός. Απ' αυτούς τους έξι, οι Αγγος και Καζαντζόγλου είναι από τα βασικά στελέχη του νεοναζιστικού μορφώματος, που το βράδυ της 17ης προς 18η Σεπτέμβρη του 2013 διαδραμάτισαν βασικό ρόλο στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Με τους ψευδείς ισχυρισμούς τους προσπάθησαν -ανεπιτυχώς κατά τη γνώμη μας- να απενοχοποιήσουν τον φίρερ και τα ηγετικά στελέχη της ΧΑ. Ετσι, και με τις απολογίες τους απέδειξαν για μια ακόμα φορά ότι είναι **αμετανόητοι χρυσαυγίτες**.

Θυμίζουμε συνοπτικά τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν εκείνο το βράδυ στην καφετέρια «Κοράλλι» και στην τότε οδό Π. Τσαλδάρη (νυν Παύλου Φύσσα).

Ο Αγγος μαζί με τον Τσαλίκη παρακολουθούν στην καφετέρια τον ποδοσφαιρικό αγώνα του Ολυμπιακού με την Παρί Σεν Ζερμέν. Εκεί, ο Αγγος εντοπίζει τον Παύλο Φύσσα, που βρίσκεται μαζί με φίλους του. Προς το τέλος περίπου του αγώνα, ο Αγγος ειδοποιεί τον Καζαντζόγλου, που είναι μέλος του πενταμελούς της ΤΟ της ΧΑ στη Νίκαια και υπεύθυνος της «πολιτικής δράσης» του νεοναζιστικού μορφώματος. Αυτός με την σειρά του ειδοποιεί τον Πατέλη, που είναι ο υπεύθυνος (επικεφαλής) της ΤΟ της Νίκαιας. Αμέσως στέλνεται εντολή, μέσω SMS, από τα γραφεία της ΤΟ και καλούνται όλα τα μέλη του τάγματος εφόδου να πάνε άμεσα στα γραφεία. Εκεί τους ανακοινώνεται ότι «πάμε για μάχη» γιατί «έπιασαν κάποιους δικούς μας στο Κερατσίνι». Ακολούθησε η δολοφονία του Παύλου Φύσσα, η οποία έχει περιγραφεί με λεπτομέρειες πολλές φορές μέχρι τώρα (όχι μόνο από εμάς).

Πώς παρουσίασαν τα γεγονότα οι Αγγος και Καζαντζόγλου στις απολογίες τους;

Ο Αγγος, όπως και οι άλλοι, εμφανίστηκε ως **υποστηρικτής** της ΧΑ. Ισχυρίστηκε ότι η πολιτική δράση της ΧΑ περιορίζεται στο μοίρασμα φυλλαδίων, εφημερίδων και συσσιτίων, ότι δεν είναι υποχρεωτική η στρατιωτική ενδυμασία των μελών του τάγματος εφόδου, ότι δε ζήτησε από τον Καζαντζόγλου, ως υπεύθυνο της «πολιτικής δράσης», να κινητοποιήσει το τάγμα εφόδου και ότι δήθεν επικοινώνησε με αυτόν για να μοιραστούν εκείνο το βράδυ (το βράδυ της δολοφονίας του Π. Φύσσα) τρικ που θα προπαγάνδιζαν εκδήλωση που θα γινόταν την Πέμπτη 19 Σεπτέμβρη στη Νίκαια, στην οποία θα μιλούσε και ο φίρερ Μιχαλολιάκος.

Στις ερωτήσεις της προέδρου και των άλλων μελών του δικαστηρίου, πώς τελικά κινητοποιήθηκαν εκείνο το βράδυ τα άλλα μέλη της ΧΑ, ο μεν Αγγος ισχυρίστηκε ότι ο ίδιος δε συμμετείχε και γι' αυτό δε γνωρίζει, ενώ ο Καζαντζόγλου ισχυρίστηκε ότι και αυτός δε συμμετείχε, ενώ αυτοί που συμμετείχαν κινητοποιήθηκαν μόνοι τους!

Εγινε φανερό ότι και οι δύο, που ανήκουν στο σκληρό πυρήνα του νεοναζιστικού μορφώματος, ανέλαβαν να στηρίξουν τη ΧΑ, εμφανιζόμενοι ως υποστηρικτές και όχι ως μέλη της, περιορίζοντας τη λεγόμενη πολιτική δράση (που δεν είναι άλλη από την εγκληματική δράση κατά τα ναζιστικά πρότυπα, σε βάρος μεταναστών και ελλήνων πολιτικών αντιπάλων) στο μοίρασμα φυλλαδίων, εφημερίδων και συσσιτίων και αρνούμενοι τόσο την ύπαρξη των ταγμάτων εφόδου όσο και της υποχρεωτικής στρατιωτικής ενδυμασίας και εκπαίδευσης.

Αυτή η υπερασπιστική γραμμή, ότι δηλαδή συνέβησαν παράλληλα δύο γεγονότα, η δολοφονία του Παύλου Φύσσα και το μοίρασμα τρικ, χαράχτηκε από τους συνηγόρους υπεράσπισης, προφανώς υπό την καθοδήγηση του φίρερ, προκειμένου αυτός **είτε να μείνει στο απυρόβλητο είτε να πέσει στα μαλακά**. Είναι μια τακτική ιδιαίτερα προσφιλής στον φίρερ Μιχαλολιάκο, όταν βρίσκεται στα δύσκολα. Δεν έπεισε, όμως, το δικαστήριο.

Γεράσιμος Λιόντος

ΥΓ. Είχε παραδοθεί στην εφημερίδα αυτό το ρεπορτάζ όταν, στη συνεδρίαση της Πέμπτης, λιποθύμησε ο Πατέλης και το δικαστήριο διέκοψε για να του παρασχεθούν οι πρώτες βοήθειες από γιατρό του ΕΚΑΒ. Το περιστατικό συνέβη μια μέρα πριν από την απολογία του! Δείγμα κι αυτό του πανικού που διακατέχει τους νεοναζιστές εγκληματίες.

Εκτός εαυτού ο φιρερίσκος, βρίζει τους πρώην ψηφοφόρους του

Ο φίρερ της ΧΑ Μιχαλολιάκος έχει συνειδητοποιήσει εδώ και καιρό ότι στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές δε θα υποστεί απλά μια νέα εκλογική ήττα, όπως έγινε στις εκλογές για την ευρωβουλή και για τις δώδεκα περιφέρειες, αλλά ότι θα συντριβεί από το αστικό συντηρητικό κόμμα της ΝΔ, στον αγώνα που αυτό κάνει για να εξασφαλίσει την αυτοδυναμία και να εφαρμόσει τη δική του αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική, πατώντας πάνω στην αντιλαϊκή πολιτική που εφάρμοσε η κυβέρνηση Τσίπρα. Συντριβή που θα τον βγάλει έξω από το αστικό κοινοβούλιο. Αυτή η ιδέα, της επερχόμενης εκλογικής συντριβής του δεν τον τρομάζει απλώς, αλλά τον πανικοβάλλει.

Δε συμβιβάζεται, από τη μια να βρίζεις, να προσβάλλεις τον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα τους πρώην ψηφοφόρους σου και από την άλλη να προσδοκάς ότι αυτοί θα σε ψηφίσουν ξανά. Από τη στιγμή που κάποιος αποφασίζει να βρίζει και μειώνει την αξιοπρέπεια ενός λαού, σημαίνει ότι αυτός δεν περιμένει να ξαναψηφιστεί.

Η συνειδητοποίηση από τον φιρερίσκο των επερχόμενων για τον ίδιο και για το νεοναζιστικό μόρφωμά του, τον βραχυκύκλωσε και τον οδήγησε στην απώλεια κάθε αίσθησης του μέτρου. Πλέον δεν περιορίζεται σε ένα απλό βρίσιμο. Στη φασιστοφυλλάδα του, την Τετάρτη 19 Ιούνη, ο φίρερ έγραψε άρθρο στην τελευταία σελίδα με το χαρακτηριστικό τίτλο: «Για μια χρυσή αυγή των Ελλήνων ενάντια στα σκοτάδια φιλελεύθερων και Μπολσεβίκων».

Γράφει για τον ελληνικό λαό: «*Ενας λαός σε επιθανάτιο ρόγχο. Παρ' όλο το γεγονός ότι η χώρα ευρίσκεται σε μία από πολλές απόψεις κρίσιμη κατάσταση,* ***η πλειοψηφία των Ελλήνων αντιμετωπίζει τα πράγματα εντελώς παθητικά, με πλήρη αδιαφορία***... *Δεν διαφθείρει μόνον ο πλούτος, όπως έγραψε 25 αιώνες πριν ο μέγας Πλάτων,* ***διαφθείρει το ίδιο και η ανέχεια****! Πολύ περισσότερο διαφθείρει ένας τρόπος ζωής, ο οποίος έχει επιβληθεί και στον οποίο αυτό που κυριαρχεί σε κάθε πτυχή της ζωής* ***είναι το χρήμα, η ύλη και η μάζα ακολουθεί, ακολουθεί πιστά την φωνή του συμφέροντος****»*.

Ο φιρερίσκος δεν περιμένει να τον ψηφίσουν οι εργαζόμενοι και όσοι διαβιούν στα όρια της φτώχειας και επιλέγει την τακτική της επίθεσης, προκειμένου να προσφέρει μια δικαιολογία στον εναπομείναντα σκληρό πυρήνα της ΧΑ, για το λόγο που η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού έχει γυρίσει την πλάτη στο νεοναζιστικό μόρφωμα της ΧΑ. Γιατί μέχρι τώρα τους παραμύθιαζε ότι πλησιάζει η ώρα που θα τους ψηφίσει η πλειοψηφία και θα μπορέσουν να αναβιώσουν το χιτλερικό καθεστώς.

Για ένα διάστημα, η ΧΑ υποκαθιστούσε τον αστυνομικό μηχανισμό και επιτίθετο στους μετανάστες, στους ιδεολογικούς της αντιπάλους και σε άλλους, με την ανοχή των διωκτικών μηχανισμών, δικαστικών και αστυνομικών. Αυτό βοηθούσε τη ΧΑ να παίρνει ψήφους από ένα μικρό τμήμα του ελληνικού λαού που ζούσε στα όρια της ανέχειας και είχε απογοητευθεί απ' όλα τα αστικά κόμματα. Μετά όμως από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων σταμάτησε να παρέχει ασυλία στη ΧΑ και να της επιτρέπει να ασκεί την εγκληματική της δράση, υποκαθιστώντας τον αστυνομικό κατασταλτικό μηχανισμό. Τώρα που αυτό το τμήμα του ελληνικού λαού γυρίζει τις πλάτες στο νεοναζιστικό μόρφωμα, ο φιρερίσκος τα βάζει και με τους πρώην ψηφοφόρους του, γιατί δεν περιμένει τίποτα απ' αυτούς στις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιούλη.

Γράφει στο πόνημά του: «*Ομως, το ερώτημα που τίθεται γι' αυτούς που είχαν στο παρελθόν ψηφίσει ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ και δεν ψήφισαν σε αυτές τις εκλογές το Κίνημά μας, είναι ότι πίστεψαν αυτή την προπαγάνδα; Ενδεχομένως κάποιοι να την πίστεψαν πολλοί λίγοι, ελάχιστοι,* ***επικίνδυνα αφελείς****. Οι περισσότεροι δεν το πίστεψαν,* ***πήγαν στην ΝΔ από ωμό καιροσκοπισμό, βάζοντας τον εαυτούλη τους πάνω από κάθε εθνικό συμφέρον.*** *Είχαμε επί του προκειμένου απέναντί μας* ***τον άνθρωπο-κτήνος του συμφέροντος, τον οποίο πρέπει να πολεμήσουμε»*** (οι εμφάσεις δικές μας).

Οταν ο φιρερίσκος καλεί τον εναπομείναντα σκληρό πυρήνα των νεοναζιστών να πολεμήσει τους πρώην ψηφοφόρους της ΧΑ, καθιστά ολοφάνερο πως συνειδητοποίησε ότι έκλεισε οριστικά ο κοινοβουλευτικός κύκλος της νεοναζιστικής γκρούπας του. Μετά τις εκλογές, η ΧΑ θα ξαναγίνει μια νεοναζιστική γκρούπα και έτσι δε θα χρειάζεται να καλύπτει το ναζιστικό χαρακτήρα και δράση της με περίβλημα τον λεγόμενο λαϊκό εθνικισμό.

Με ανοιχτό και απροκάλυπτα χιτλερικό λόγο, ο φιρερίσκος προσπαθεί να πείσει από τώρα τον εναπομείναντα σκληρό πυρήνα των νεοναζιστών, ότι από εδώ και πέρα θα πρέπει να συνηθίσουν στην ιδέα ότι θα ξαναεμφανιστούν όπως παλιά, ως μια καθαρή εθνικοσοσιαλιστική γκρούπα. Γι΄ αυτό κλείνει το άρθρο του με την εξής παράγραφο: «*Συναγωνιστές και Συναγωνίστριες, όλοι μαζί Ενωμένοι στον Αγώνα για την δική μας Ελλάδα, την Αληθινή Ελλάδα!* ***Αγώνας Ενάντια στην μάζα και την αγέλη, ενάντια στον άνθρωπο-κτήνος του συμφέροντος****, αγώνας για Ιδέες και Ιδανικά*» (η έμφαση δική μας).

Στο επόμενο διάστημα, ο φιρερίσκος θ' αρχίσει να μιλάει ανοιχτά και για την Αρια Ελληνική Φυλή, αφού πια δε θα προσδοκά να πάρει ψήφους από τμήμα του ελληνικού λαού.

Και τι να κάνουμε;

Η ανάλυση που ακολουθεί δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στο φύλλο μας στις 18.9.2015. Δυο μέρες πριν τις βουλευτικές εκλογές. Διατηρεί αναλλοίωτη την επικαιρότητά της, γι' αυτό και την αναδημοσιεύουμε επικαιροποιημένη.

Κάθε φορά που έχουμε εκλογές, η ίδια συζήτηση: «Και τι να κάνουμε; Κάποιον πρέπει να ψηφίσουμε, ας κατεβαίνατε εσείς, να ψηφίσουμε εσάς». Δεν είναι τυχαίο που το αγωνιώδες ερώτημα «και τι να κάνουμε:», ειλικρινές ή υποκριτικό, τίθεται κάθε φορά πριν από τις εκλογές. Αυτό είναι αποτέλεσμα μιας παγιωμένης αντίληψης, σύμφωνα με την οποία το εκλογικό δίκαιωμα είναι το ύψιστο δικαίωμα του πολίτη και οι εκλογές η ύψιστη μορφή πολιτικού αγώνα, διότι καθορίζουν τη μορφή της διακυβέρνησης.

Στην πραγματικότητα, βέβαια, οι εκλογές δεν καθορίζουν τη μορφή της διακυβέρνησης (αυτή παραμένει πάντοτε αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία ή, αλλιώς, δικτατορία του κεφαλαίου), αλλά τα πρόσωπα των διαχειριστών της. Οσο για το ύψιστο δικαίωμα του πολίτη, το εκλογικό δικαίωμα, αυτό είναι εξ ορισμού τόσο φαλκιδευμένο, που αν η άσκησή του έθετε σε διακινδύνευση το σύστημα, θα κηρυσσόταν αμέσως παράνομο (το εκλογικό δικαίωμα, όχι το σύστημα).

Διδακτικά απ' αυτή την άποψη είναι όσα συνέβησαν στη Γερμανία κατά το Μεσοπόλεμο. Η πλειοψηφία της γερμανικής κεφαλαιοκρατίας απεχθανόταν τους ναζί του Χίτλερ. Προτιμούσε τη σοσιαλδημοκρατία, η οποία εξασφάλιζε την ομαλή λειτουργία του κοινοβουλευτισμού και τη συγκράτηση του εργατικού κινήματος στο πλαίσιο της αστικής νομιμότητας. Οταν, όμως, άρχισε ν' ανεβαίνει το Κομμουνιστικό Κόμμα, να απομειώνει τη δύναμη της σοσιαλδημοκρατίας και να τραβά ακόμη και σοσιαλδημοκράτες εργάτες στη γραμμή του ενιαίου μετώπου, τότε οι γερμανικοί μονοπωλιακοί όμιλοι δε δίστασαν. Επνίξαν την προσωπική απέχθεια που αισθάνονταν για τον Χίτλερ και τα καθάρματά του και τους έδωσαν το χρίσμα να κυβερνήσουν τη Γερμανία. Και τότε, η αστική δημοκρατία παραμερίστηκε, δίνοντας τη θέση της στην ανοιχτή δικτατορία.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Γερμανίας συμμετείχε στις εκλογές. Ποτέ, όμως, δεν έβαλε τον κοινοβουλευτικό αγώνα στην κορυφή της δράσης του. Τον χρησιμοποίησε ως εργαλείο, ενώ η δράση του ήταν κυρίως εξωκοινοβουλευτική. Εξωκοινοβουλευτική δράση με όλα τα μέσα, ακόμη και με τον ένοπλο αγώνα όταν χρειάστηκε. Στόχος του να τραβήξει υπό την πολιτική του επιρροή την πλειοψηφία του γερμανικού προλεταριάτου, ώστε να μπορέσει να κάνει πράξη τον επαναστατικό του σκοπό: την έκρηξη της προλεταριακής επανάστασης που θα τσάκιζε τον αστικό κρατικό μηχανισμό και θ' άνοιγε το δρόμο στην οικοδόμηση σοσιαλιστικών παραγωγικών σχέσεων.*

Εχει καμιά σχέση αυτή η τακτική του ΚΚΓ, που συνδύαζε μαεστρικά όλες τις μορφές αγώνα, χωρίς ποτέ να αποθεώνει τον κοινοβουλευτικό αγώνα, αλλά υποτάσσοντάς τον πάντοτε στον εξωκοινοβουλευτικό, με στόχο τη συγκέντρωση των δυνάμεων της επαναστατικής ανατροπής, με αυτό που εμφανίζεται ως κοινοβουλευτικός αγώνας των εμφανιζόμενων ως αριστερών, ακόμη και ως επαναστατικών πολιτικών δυνάμεων στην Ελλάδα; Δεν αναφερόμαστε μόνο σ' εκείνους που διακηρύσσουν ανοιχτά την πίστη τους στον αστικό κοινοβουλευτισμό, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ (στην ακμή του και όχι μόνο στην τωρινή παρακμή του), αλλά και σ' εκείνους που διανθίζουν τη δημόσια παρουσία τους με μπόλικη επαναστατική φρασεολογία.

Οπως ο Περισσός για παράδειγμα, που όταν ξέσπασε μια νεολαιίστικη εξέγερση, στήριξε το αστικό κράτος και διακήρυξε διά της τότε γενικής γραμματέα του ότι «στη λαϊκή επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι», αποκαλύπτοντας ότι η «λαϊκή επανάσταση του» δεν είναι παρά ένας κοινοβουλευτικός περίπατος, δηλαδή κάτι που εξ ορισμού αποκλείεται να γίνει (η τραγική πείρα της Χιλής της «Λαϊκής Ενότητας» και του Αγιέντε είναι πάντοτε επίκαιρη).

Αλλά και όπως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που ξεπερνά τον Περισσό σε κούφιο επαναστατικό και κομμουνιστικό βερμπαλισμό, αλλά αναζητά μετωπική συμπόρευση για την εφαρμογή ενός «μεταβατικού προγράμματος» πότε με τον ΣΥΡΙΖΑ (μέχρι το δημοψήφισμα του 2015) και πότε με τη ΛΑΕ (μέχρι το ξεβράκωμα και την επί της ουσίας διάλυση αυτού του πολιτικού μορφώματος), αναθέτοντας στον εαυτό της το ρόλο της «αριστερής πρέσας», που θα πιέζει τις ταλαντευόμενες (αλλά πάντοτε αριστερές) πολιτικές δυνάμεις να ακολουθούν τον ίσιο δρόμο της... μετάβασης. Στην πράξη, βέβαια, αυτός ο ντροπαλούτσικος κυβερνητισμός είχε ως αποτέλεσμα να αποψιλώνεται η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πότε από ψηφοφόρους και πότε από συνιστώσες της, σε κάθε στροφή που έκανε ο κυρίαρχος αστροεφορμισμός τύπου ΣΥΡΙΖΑ. Μεταξύ 2012 και 2015 την εγκατέλειψαν ψηφοφόροι για να στηρίξουν τον... αριστερό ΣΥΡΙΖΑ, που είχε ανάγκη κάθε «κουκί» για να μπορέσει να νικήσει και να σχηματίσει «αντιμνημονιακή» κυβέρνηση, μετά την εγκατέλειψαν συνιστώσες και προβεβλημένα στελέχη της, προκειμένου να στελεχώσουν τη... γνήσια αριστερή ΛΑΕ, που ως μεγαλύτερη (σε εκλογικό ποσοστό) δύναμη πρέπει να έχει τον πρώτο λόγο στη συγκρότηση του μετώπου του «όχι μέχρι το τέλος», μετά κάποιοι ξαναγύρισαν και εσχάτως παρατηρείται ένας άγριος εσωτερικός καυγάς που κουκουλώθηκε άρον-άρον χάριν της κοινής εκλογικής καθόδου.

Πολιτική ουράς

Στην πραγματικότητα, αυτό που εφαρμόζουν όλες αυτές οι δήθεν επαναστατικές δυνάμεις είναι μια πολιτική ουράς των αστικών ρεφορμιστικών δυνάμεων. Συνέβη με το ΠΑΣΟΚ μέχρι το 1985, συνέβη με τον ΣΥΡΙΖΑ μέχρι που υπέγραψε το Μνημόνιο, συνέβη με τον Αλαβάνο όταν οι Τσιπραίοι τον ανάγκασαν να φύγει από τον ΣΥΡΙΖΑ, συνέβη με τη ΛΑΕ μέχρι αυτή να ξεμπροστιαστεί και είναι σίγουρο ότι θα συμβεί στο μέλλον με κάποιο άλλο σχήμα.

Είναι, λοιπόν, απολύτως λογικό, εξαιτίας της φύσης αυτής της πολιτικής ουράς, οι κάθε φορά εκλογικές μάχες να εμφανίζονται ως οι σημαντικότερες πολιτικές μάχες. Και τα διακυβεύματά τους, ακόμη και όταν είναι εμφανώς ψεύτικα, όπως συνέβη στο δημοψήφισμα της 5ης Ιούλη του 2015 και όπως συμβαίνει σε όλες τις εκλογές της μνημονιακής περιόδου, να εμφανίζονται ως πραγματικά πολιτικοκοινωνικά διακυβεύματα. Στις κοινοβουλευτικές εκλογές δίνεται ένας χαρακτήρας που δεν έχουν.

Για να μην πάμε πολύ πίσω, ας σταματήσουμε στο 2009. Υπήρχε περίπτωση ο Παπανδρέου να εφαρμόσει κάτι διαφορετικό απ' αυτό που εφάρμοσε, όταν ήταν γνωστό (σε όσους ψάχνουν σε βάθος τα πράγματα και δεν περιορίζονται σε εφημεριδιακά αναγνώσματα) ότι η παγκόσμια κρίση του καπιταλισμού είχε ήδη χτυπήσει στην Ελλάδα και επομένως οι συνέπειες της διαχείρισής της θα ήταν πιο καταστροφικές για το προλεταριάτο και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα; Το 2012, υπήρχε περίπτωση ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος και ο Κουβέλης να επαναδιαπραγματευθούν το Μνημόνιο, όπως έταζαν στο πόπολο; Το 2012, που ήταν αμφίβολο αν θα κερδίσει και τελικά δεν κέρδισε, και το 2015, που ήταν σίγουρο ότι θα κέρδιζε και τελικά κέρδισε, υπήρχε περίπτωση ο ΣΥΡΙΖΑ να εφαρμόσει οτιδήποτε άλλο εκτός από την πολιτική των Μνημονίων, που την υπαγορεύουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές και η ντόπια αστική τάξη;

Η δική μας απάντηση είναι γνωστή. Είπαμε πριν από τις εκλογές του Γενάρη του 2015 ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα συνεχίσει τη μνημονιακή πολιτική, επιμείναμε κατά τη διάρκεια της «σκληρής διαπραγμάτευσης» ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα υπογράψει νέο Μνημόνιο, καταγγείλαμε το δημοψήφισμα ως κάλπικο, που σκοπό είχε να εφοδιάσει τον Τσίπρα με τη λαϊκή εντολή για να υπογράψει το νέο Μνημόνιο («συμφωνία» το έλεγαν, για να μην που την απαγορευμένη λέξη), και επιβεβαιωθήκαμε πλήρως. Αντίθετα, οι δυνάμεις που κάθε φορά μας μέμφονται επειδή καλούμε σε αποχή από τις σημαδεμένες κάλπες, ήταν αυτές που επέλεξαν για τον εαυτό τους το ρόλο της «αριστερής πρέσας» επί του ΣΥΡΙΖΑ, αυτές που χειροκροτούσαν μανιωδώς τον Τσίπρα ως κεντρικό ομιλητή της τελευταίας προδημοψηφισματικής συγκέντρωσης του «Οχι», αυτές που χόρευαν αντάρτικα τη νύχτα της νίκης του «Οχι», αυτές που προεξοφλούσαν ότι ο λαός θα ξεσηκωθεί και «θα πάει το Οχι μέχρι το τέλος».

Διαψεύστηκαν στα πάντα. Επιμένουν, όμως, συχνά με θράσος, να ζητούν ψήφο κάθε φορά που στήνονται κάλπες, διότι οι εκλογές είναι το κέντρο της πολιτικής τους τακτικής. Μπορεί να μην το παραδέχονται (αυτό ίσχυε όλες τις εποχές για τους οπορτουνιστές), όμως η συμμετοχή στις εκλογές είναι γι' αυτούς η ύψιστη μορφή πολιτικού αγώνα. Η πολιτική τους δράση δεν έχει ως περιεχόμενο ένα συνδυασμό κοινοβουλευτικών και εξωκοινοβουλευτικών μέσων, με τα πρώτα να υποτάσσονται στα δεύτερα, αλλά είναι καθαρά κοινοβουλευτική. Ολες οι άλλες πολιτικές πρωτοβουλίες τους έχουν ως στόχο τη συλλογή ψήφων στις εκλογές (βουλευτικές, «αυτοδιοικητικές», ευρωεκλογές). Γι' αυτό και γιορτάζουν όταν συγκυριακά πάρουν ένα ικανοποιητικό (για τα μέτρα τους) ποσοστό, ενώ πέφτουν σε πολιτική κατάθλιψη και «εσωστρέφεια» κι αρχίζουν τις σχοινοτενείς αναλύσεις όταν ένα μεγάλο αστικό ρεφορμιστικό σχήμα τους «κλέβει» μια σημαντική ποσότητα ψήφων (σε συνθήκες δικομματικής πόλωσης συνήθως).

Περί ρεαλισμού

Υπάρχουν, όμως, και αγωνιστές που ρωτούν με ειλικρίνεια και χωρίς υποκρισία «και τι να κάνουμε;». Και δε ρωτούν όπως στις προεκλογικές περιόδους, επηρεασμένοι από τη δύναμη της αστικής αδρανείας που λέει «η ψήφος σου έχει αξία», αλλά και σε μη προεκλογικές περιόδους.

Ας συμφωνήσουμε ότι η ψήφος, στις συγκεκριμένες συνθήκες, δεν έχει καμιά αξία. Την παίρνουν οι αστικές δυνάμεις, τη χρησιμοποιούν όπως επιτάσσει το συμφέρον του συστήματος και μετά την πετούν στα σκουπίδια. Ας συμφωνήσουμε ότι στις κάλπες δεν μπορεί να αντανακλαστούν οι αγώνες της εργατικής τάξης και του λαού, γιατί εδώ και εφτά χρόνια τέτοιοι αγώνες δεν υπήρξαν (υπήρξε μόνο «ανάθεση» διά της κάλπης).

Γιατί όμως είναι δύσκολο να συμφωνήσουμε ότι η μόνη ρεαλιστική λύση είναι η εργατική επανάσταση και ο κομμουνισμός; Είναι δηλαδή ρεαλιστικό το περιβόητο «μεταβατικό πρόγραμμα», που περιλαμβάνει έξοδο από την Ευρωζώνη και την ΕΕ, μονομερή διαγραφή του χρέους, εθνικοποίηση και εργατικό έλεγχο των τραπεζών, μέτρα σε βάρος του κεφαλαίου και υπέρ των εργαζομένων τάξεων κτλ.; Υπάρχει περίπτωση οποιαδήποτε αστική κυβέρνηση να εφαρμόσει ένα τέτοιο πρόγραμμα, χωρίς να τη ρίξουν την άλλη κιόλας μέρα, είτε κοινοβουλευτικά είτε πραξικοπηματικά;

Ναι, απαντούν οι εραστές του «μεταβατικού προγράμματος», αλλά θα υπάρχει ένας λαός έτοιμος ν' αντισταθεί. Ο πρότερος βίος τους δεν είναι και τόσο... έντιμος για να μπορούν να επικαλούνται ένα τέτοιο επιχείρημα. Αντάρτικα χόρευαν στο Σύνταγμα το βράδυ της 5ης του Ιούλη του 2015 και προεξοφλούσαν ότι με σχεδόν 63% υπέρ του «Οχι» δημιουργείται το νέο ΕΑΜ. Τη συνέχεια τη γνωρίζουμε και τη γνωρίζουν, γι' αυτό και μάλλον... «δεν δικαιούνται για να ομιλούν». Ακόμη κι αν οι λαϊκές μάζες έβγαιναν μαζικά στο δρόμο, όπως βγήκαν στα «Ιουλιανά» του 1965, άοπλες και απροετοίμαστες δε θα μπορούσαν ν' αντισταθούν στις σιδερόφραχτες δυνάμεις του αστικού κρατικού μηχανισμού. Και οι οπαδοί του «μεταβατικού προγράμματος» θα ήταν οι πρώτοι που θα ετοίμαζαν τα βαλιτσάκια τους για τους τόπους φυλάκισης και εξορίας, όπως έκαναν οι πολιτικά ευνουχισμένοι κομμουνιστές και ΕΔΑίτες το 1967 (επί τη ευκαιρία: ας ξαναθυμηθούμε την πείρα της Χιλής).

Ακόμα, λοιπόν, κι αν δεχόμασταν το «μεταβατικό πρόγραμμα», που θα το εφάρμοζε μια κυβέρνηση εκλεγμένη κοινοβουλευτικά, και πάλι θα ήταν απαραίτητο να συνοδεύουμε την προώθησή του με τη συγκέντρωση των επαναστατικών δυνάμεων, μ' ένα πολιτικό πρόγραμμα προετοιμασίας και εξοπλισμού των προλεταριακών και εργαζόμενων μαζών, ώστε να μπορέσουν να επιβάλουν την εφαρμογή αυτού του προγράμματος, σε σύγκρουση με τον αστικό κρατικό μηχανισμό, που θα επιδιώξει να ακυρώσει με τη βία κάθε τέτοια προσπάθεια

Ιδιωτικά πανεπιστήμια από το παράθυρο

Διέρρηξε τα ιμάτιά της η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ κατά τη συζήτηση για την αναθεώρηση του συντάγματος ότι είναι κατά της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα.

Τη στάση της χαρακτηρίσαμε άκρως υποκριτική μετά την ψήφιση του νόμου για τις συγχωνεύσεις Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, ο οποίος περιέχει και τη ρύθμιση με την οποία τα κολλέγια, που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού ανωτατοποιούνται και γίνονται ουσιαστικά πανεπιστήμια.

Τώρα έρχεται ο υπουργός Παιδείας και υπογράφει Υπουργική Απόφαση (μετά από αίτημα, λέει, της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ, που λειτουργεί ως «λαγός», κυριευμένη από το πάθος της προσέλκυσης «πελατών» και αποκόμισης πόρων, στο πνεύμα της λειτουργίας του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου), με την οποία δίνεται η δυνατότητα στη Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ να λειτουργήσει πρόγραμμα σπουδών πρώτου κύκλου στην αγγλική γλώσσα με τίτλο:«BA Program in the Archaelogy, History, and Literature of Ancient Greece».

Το πρόγραμμα θα λειτουργήσει σε συνεργασία με το Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδας από το ακαδημαϊκό έτος 2019-2020, **«αποκλειστικά για πολίτες χωρών εκτός Ευρωπαϊκής Ενωσης»** και οι φοιτητές θα πληρώνουν **δίδακτρα 6.000 ευρώ κατ' έτος** (οι εμφάσεις δικές μας).

Το κράτος έχει συνέχεια και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ το κάνει πράξη σε κάθε επίπεδο. Στην περίπτωση αυτή, βάση αποτελεί ο νόμος 3391/2005 της Μαριέττας Γιαννάκου για το Διεθνές Πανεπιστήμιο (άρθρο 1 παρ. 3 και 4, άρθρο 5 παρ.6, άρθρο 7 παρ. 1).

«Η ελληνική πανεπιστημιακή εκπαίδευση γυρίζει σελίδα. Το πρώτο αγγλόφωνο προπτυχιακό πρόγραμμα τετραετούς φοίτησης με δίδακτρα είναι γεγονός», πανηγύριζε η Καθημερινή στις 23 Απριλίου 2018, από τότε δηλαδή που ξεκίνησε η ιστορία και η ναυαρχίδα της δεξιάς το είχε σίγουρο ότι και οι συριζαίοι θα πράξουν τα αναμενόμενα.

Η πανεπιστημιοποίηση των κολλεγίων και τώρα και τα προπτυχιακά προγράμματα από το δημόσιο πανεπιστήμιο για αλλοδαπούς φοιτητές με δίδακτρα (η πρόνοια για τους αλλοδαπούς φοιτητές είναι τα προεόρτια) διαμορφώνουν σιγά-σιγά μια νέα πραγματικότητα. Την πραγματικότητα αυτή θα επικυρώσει μια νέα μελλοντική αναθεώρηση του συντάγματος, καταργώντας το άρθρο 16 του συντάγματος.

Και εκτός από τη ΝΔ, που διακηρύττει συνεχώς σε όλους τους τόνους το στόχο της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων και στην Ελλάδα και οι υποκριτές και άθλιοι συριζαίοι θα έχουν βάλει το χεράκι τους για την πραγματοποίησή του.

Τα κοράκια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας βάζουν πλάτη για την εμπέδωση της Μαθητείας

Το δρόμο τον άνοιξαν οι κυβερνώντες και θα συνεχίσουν με επιτυχία οι επόμενοι. Είναι το έργο της γενίκευσης της λεγόμενης Μαθητείας, που εξασφαλίζει τσάμπα εργατικό δυναμικό στις επιχειρήσεις, καλύπτει την ανεργία και προσδοκά να μυήσει τους νέους στο status της καπιταλιστικής επιχείρησης, ώστε μεθαύριο ως εργαζόμενοι, να γίνουν οσφυοκάμπτες και υποταγμένοι δούλοι στα αφεντικά.

Την ευκαιρία άρπαξαν τα κοράκια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που μέσω του ΚΑΝΕΠ-ΓΣΕΕ οργανώνουν «αυτοχρηματοδοτούμενο πρόγραμμα επιμόρφωσης με τίτλο: "Επαγγελματική Εκπαίδευση, Κατάρτιση και Μαθητεία"».

Οι αστογραφειοκράτες κάνουν εκπαιδευτικές μπίζνες αυτήν τη φορά σε βάρος όλων των εμπλεκόμενων στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση. Σύμφωνα με αυτούς «η σαφής καινοτομία του Προγράμματος έγκειται στο γεγονός ότι απευθύνεται στο σύνολο των εμπλεκομένων στο πεδίο της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης & Κατάρτισης στην Ελλάδα (εκπαιδευτικοί ΕΠΑ.Λ., Μεταλυκειακού Ετους-Τάξης Μαθητείας & ΕΠΑ.Σ Μαθητείας του ΟΑΕΔ, Εκπαιδευτές Σ.Ε.Κ./Ι.Ε.Κ. και Ενδοεπιχειρησιακοί Εκπαιδευτές) αποσκοπώντας, μεταξύ άλλων, μέσω της κοινής εκπαιδευτικής διαδικασίας, στην ζύμωση και ανταλλαγή απόψεων και εμπειριών, στην αξιοποίηση καλών πρακτικών και στην ανάπτυξη ενός κλίματος συνεργασίας μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων μερών στο θεσμό της μαθητείας στην χώρα».

Η σχετική ανακοίνωση αναφέρει ότι μέχρι τώρα έχουν κάνει αιτήσεις συμμετοχής πάνω από 550 ενδιαφερόμενοι «ωφελούμενοι».

Σαφώς το «προσοντολόγιο» του Γαβρόγλου για τους διορισμούς (εάν και όταν γίνουν) έπαιξε και αυτό το ρόλο του.

Με τα μάτια στραμμένα στο συντηρητικό ακροατήριο

«Πιστεύουμε στην **αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα**. Πρέπει να έχουμε τον τρόπο να καταλάβουμε τι πάει καλά και τι στραβά και να το διορθώνουμε. Οχι επειδή πέρασε από το μυαλό του αρμόδιου, αλλά μέσα από μία διαδικασία. Η αξιολόγηση είναι **η επιβράβευση του καλύτερου**. Είναι το κίνητρο για βελτίωση. Να σεβόμαστε τα χρήματα του φορολογούμενου, τα οποία πρέπει να πιάνουν τόπο. **Να γίνει αξιολόγηση σχολικών μονάδων κι από εκεί θα ξεκινήσουμε. Θα υπάρχει ιστοσελίδα στο Υπουργείο που θα είναι οργανωμένη και στην πρώτη φάση η αξιολόγηση θα γίνεται από τους ενδιαφερόμενους, δηλαδή τους γονείς.** Η αξιολόγηση δεν είναι μπαμπούλας. Με αυτόν τον τρόπο θα παίρνουμε **αίσθηση των γονιών για το πώς τους φαίνεται το σχολείο των παιδιών τους.** Είναι έντιμο και διαφανές. Δεν είναι δική μας πατέντα, γίνεται και στο εξωτερικό». (Κ. Χατζηδάκης στο Sport24 Radio 103,3 , οι εμφάσεις δικές μας).

Χρόνια τώρα έχουν φροντίσει να απαξιώσουν το δημόσιο και να λοιδορήσουν συλλήβδην τους δημόσιους υπάλληλους, φορτώνοντάς τους τα κακά δαιμόνια της κατάντιας του ελληνικού καπιταλισμού.

Την ίδια στιγμή εκμεταλλεύονται την κρίση, την απογοήτευση και τη συντηρητικοποίηση μεγάλου μέρους της εργαζόμενης κοινωνίας. Εκμεταλλεύονται την απουσία ταξικής συνείδησης και μαζικού διεκδικητικού κινήματος που συνενώνουν τους εργαζόμενους ενάντια στον κοινό στόχο, το κεφάλαιο και το αστικό πολιτικό σύστημα, τους μόνους υπεύθυνους για τα δεινά που έχουν σωρευτεί στα λαϊκά στρώματα. Εχουν πάρει αέρα από τα φαινόμενα βίας που στρέφονται -ειδικά στα χρόνια της κρίσης- συχνά-πυκνά ενάντια σε εκπαιδευτικούς από γονείς που θεωρούν ότι υπαίτιοι για τα προβλήματά τους είναι οι δάσκαλοι των παιδιών τους.

Με τα μάτια, λοιπόν, στραμμένα στα συντηριτικά και καθυστερημένα πολιτικά στρώματα, στα οποία αποδίδουν την ψευδαίσθηση του τιμωρού και, μέσω της τιμωρίας των «ασυνείδητων» και «ανεπαρκών» εκπαιδευτικών, το ρόλο του καθοριστικού ρυθμιστή της εικόνας και της λειτουργίας του «άριστου σχολείου», η ΝΔ αναφέρεται στην αξιολόγηση των σχολικών μονάδων από τους γονείς.

Μπορεί να χάνει το εκπαιδευτικό ακροατήριο (άλλωστε, ποιο είναι το μεγεθός του;), αλλά κερδίζει τους συντηρητικούς ψηφοφόρους. Ετσι σκέφτεται η ΝΔ, που θέλει σχολεία κατηγοριοποιημένα, με εκπαιδευτικούς υποταγμένους, τρομοκρατημένους, δούλους, έρμαια στη βούληση των κακοπροαίρετων, που δε συλλογίζονται ότι μια τέτοια κατάσταση θα είναι σε βάρος πρώτα απ' όλα των ίδιων των παιδιών τους.

Αλλά και στο στόχο της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων αναφέρθηκε ο Κωστής Χατζηδάκης: «Παρότι εδώ **υπάρχουν κολλέγια που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά, δεν υπάρχει ακαδημαϊκή αναγνώριση, αλλά επαγγελματική**... Ο κ. Τσίπρας έχει επιβάλλει την άποψή του για μη κρατικά πανεπιστήμια στους βουλευτές του. **Εμείς δεν μπορούμε να το αλλάξουμε αμέσως**. Εκείνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να έχουμε μία απελευθέρωση από το σοβιετικό μοντέλο, με **προπτυχιακά και μεταπτυχιακά ξενόγλωσσα μαθήματα στα δημόσια πανεπιστήμια**. Επίσης, να οργανώσουμε **Summer Schools** και **Universities**, στα πανεπιστήμια της Κρήτης, του Αιγαίου και του Ιονίου. Να συνδυάζουν οι φοιτητές τα μαθήματά τους με τις διακοπές τους. Οπως και να ενθαρρύνουμε τη **συνεργασία των ελληνικών με γνωστά ευρωπαϊκά και αμερικανικά πανεπιστήμια για κοινά πτυχία**».

Ο Χατζηδάκης ομολογεί ότι σε αυτήν τη φάση δεν είναι δυνατή η κατάργηση του άρθρου 16 του συντάγματος, που απαγορεύει την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων. Βέβαια, αποδίδει την αδυναμία αυτή στις... εμμονές των συριζαίων που δε συναίνεσαν κατά τη διαδικασία αναθεώρησης του συντάγματος. Ξέρει πολύ καλά, όμως, κι ας μην το ομολογεί, ότι το πραγματικό εμπόδιο είναι η νεολαία (κυρίως το φοιτητικό κίνημα), που σε κάθε τέτοια απόπειρα στο παρελθόν πρόβαλε μεγάλη αντίσταση και τελικά ακύρωσε την κατάργηση του άρθρου 16 (το παράδειγμα του Γιωργάκη Παπανδρέου δεν είναι πολύ μακρινό).

Προτείνει, λοιπόν, ενδιαμέσους και όχι τόσο φανερούς τρόπους, μέσω των οποίων ιδιωτικοποιούνται πλευρές του δημόσιου πανεπιστήμιου (προπτυχιακά και μεταπτυχιακά ξενόγλωσσα μαθήματα στα δημόσια πανεπιστήμια, Summer Schools και Universities, συνεργασία των ελληνικών με γνωστά ευρωπαϊκά και αμερικανικά πανεπιστήμια για κοινά πτυχία) και διαμορφώνεται μια νέα κατάσταση που θα λειτουργήσει ως ώριμο φρούτο σε μια μελλοντική αναθεώρηση του συντάγματος.

Προσβλέποντας στο συντηρητικό ακροατήριο, ο Χατζηδάκης επαναλαμβάνει τα γνωστά επιχειρήματα για την Ελλάδα που είναι το μόνο «μαύρο πρόβατο» που δεν έχει ιδιωτικά πανεπιστήμια και αναγκάζει τους νέους να φεύγουν στο εξωτερικό.

Ψηφοθηρεί κυρίως στα μεσαία στρώματα, αφού οι γόνοι των μεγάλων αστικών οικογενειών, των πολιτικών τζακιών και των κεφαλαιοκρατών έτσι κι αλλιώς οδεύουν ασυζητητί για τα πανεπιστήμια του εξωτερικού, προετοιμαζόμενοι από τις οικογένειές τους να αναλάβουν διάδοχα πόστα στις οικογενειακές επιχειρήσεις ή στην πολιτική και τον κρατικό μηχανισμό.

Πέρα από το ιδεολογικό ζήτημα που θέτει η ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών ΑΕΙ, ότι δηλαδή αποθεώνεται ο κάθετος ταξικός διαχωρισμός και τίθεται υπό αίρεση το αδιαπραγμάτευτο (τουλάχιστον έτσι οφείλει να είναι) δικαίωμα της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας στη μόρφωση και στην πρόσβαση σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες, έως την ανώτατη, η πρόταση της ΝΔ έχει και πρακτικό αντίκρισμα.

Γιατί αποτελεί και πρόταση των επιχειρηματιών της γνώσης που επιθυμούν επιτέλους να ευοδωθούν οι προσδοκίες τους. Στο ίδιο μήκος κύματος είναι και το αίτημα του ΣΕΒ για κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, όπως προκύπτει και από την ειδική έκθεσή του για την εκπαίδευση «Η έξοδος από την κρίση ξεκινάει από τα θρανία».

Σε προηγούμενη αρθρογραφία μας, κατά τη διαδικασία αναθεώρησης του συντάγματος, γράφαμε σχετικά (Κόντρα, αρ. φύλ. 995 Φλεβάρης 2019): Είναι γνωστό ότι στην ελληνική πραγματικότητα, με άπειρα νομικίστικα κόλπα και νομοθετικά «παράθυρα», που έχουν θεσπίσει όλες οι κυβερνήσεις, ευδοκιμούν δεκάδες «κολλέγια», που διαφημίζουν ότι συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού [είναι γνωστό ότι πανεπιστημιακά ιδρύματα κοινοτικών και τρίτων χωρών, προκειμένου να επιβιώσουν και να αντλήσουν πρόσθετους πόρους, πωλούν και ενοικιάζουν τους τίτλους τους σε «κολλέγια». Η χορήγηση πτυχίων βάσει συμφωνιών πιστοποίησης (validation) από διεθνείς οργανισμούς πιστοποίησης και δικαιόχρησης (franchising), είναι μια καλή μπίζνα, που διευκολύνεται και από το καθεστώς που επέβαλε στα πανεπιστήμια του εξωτερικού η κακόφημη Μπολόνια].

Η κατάργηση της συνταγματικής επιταγής (άρθρο 16), θα επιτρέψει σε όλους αυτούς τους καπιταλιστές, που δραστηριοποιούνται στον τομέα της εκπαίδευσης, να αποκτήσουν και τη σφραγίδα του πανεπιστημιακού ιδρύματος και όχι να λανσάρονται εμμέσως, πλην σαφώς, ως οιονεί ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Γι' αυτό χολοσκάνε η ΝΔ και ο Κούλης, που για να θολώσει τα νερά και να μη θεωρηθεί η πρότασή του εξόχως αντιδραστική, ταξική και υπηρετούσα τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, μιλάει για «μη κερδοσκοπικά ιδιωτικά πανεπιστήμια». Δηλαδή, για ιδρύματα που θα είναι μεν ιδωτικά, πλην, όμως δεν θα μοιράζουν κέρδη στους μετόχους.

Και αυτά, όμως, θα απαιτούν δίδακτρα και μάλιστα πολύ υψηλά. Και βέβαια, δεν πρόκειται για πανεπιστημιακά ιδρύματα αξιώσεων (όλοι γνωρίζουμε σε τι συνθήκες λειτουργούν τα «κολλέγια»). Ενα πανεπιστημιακό ίδρυμα αξιώσεων (ειδικά π.χ. αν περιλαμβάνει ιατρικές ή πολυτεχνικές σχολές) απαιτεί επαρκείς κτιριακές εγκαταστάσεις, εργαστήρια, υψηλού βαθμού υλικοτεχνική υποδομή και βεβαίως ανάλογο σε ποιότητα και αριθμό επιστημονικό διδακτικό και βοηθητικό προσωπικό. Κάτι τέτοιο προϋποθέτει επένδυση εκατομμυρίων ευρώ. Γι' αυτό, οι επιχειρηματίες των «κολλεγίων» αρκούνται σε «προγράμματα σπουδών» εξειδικευμένα σε μια κατεύθυνση, που δεν έχουν τις παραπάνω απαιτήσεις, και είναι κυρίως της «πλάκας».

Τέλος, όσον αφορά στα ΤΕΙ που έχουν συγχωνευθεί πλέον με τα Πανεπιστήμια, ο Κ. Χατζηδάκης είπε τα εξής: «Εμείς πιστεύουμε ότι όλα αυτά έπρεπε να γίνουν με αξιολόγηση. Αυτό δεν μας το είπε η αξιολόγηση ή κάποια κριτήρια, κάποιες, όμως, αποφάσεις ενός υπουργού. Μάλιστα όλο αυτό έγινε με νομοθετικές τροπολογίες, οι 12 εκ των οποίων -νομίζω- ήταν και εκπρόθεσμες. **Πλέον έχουν δημιουργηθεί τετελεσμένα γεγονότα. Αυτά τα έχει κληρονομήσει και η επόμενη κυβέρνηση**. Εμείς θέλουμε να υπάρχει η **αξιολόγηση** και στα ανώτατα ιδρύματα, για να είναι **το βασικό μας εργαλείο λήψης αποφάσεων**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Κοντολογίς, η ΝΔ δηλώνει ότι παίρνει τη σκυτάλη από κει που αφήνει τα πράγματα ο ΣΥΡΙΖΑ, όσον αφορά στο έργο των «συγχωνεύσεων-συνεργειών-συνεργασιών» Πανεπιστημίων και ΤΕΙ. Θυμίζουμε ότι και κατά τη διάρκεια συζήτησης του σχετικού νόμου, η μοναδική ένσταση της ΝΔ ήταν ότι δεν προηγήθηκε «αξιολόγηση» από την ΑΔΙΠ. Η «αξιολόγηση» θα είναι το όχημα της επόμενης κυβέρνησης για το «λουκέτο» σε κάποια τμήματα ή σχολές που είτε είναι στα «αζήτητα» των προτιμήσεων των μαθητών είτε δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζει η σκληρή «ανταγωνιστικότητα» και «αποδοτικότητα» των ιδρυμάτων, σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα.

Γιούλα Γκεσούλη

ΚΙΝΑΛ: Τσόντα της ΝΔ μπας και μπαλώσει τις τρύπες

Κάθε άλλο παρά τυχαία ήταν η δήλωση του γραμματέα του ΚΙΝΑΛ Μ. Χριστοδουλάκη, σε συνέντευξή του στην ΕΡΤ, ότι το ΚΙΝΑΛ δε θα αφήσει να οδηγηθεί η χώρα σε νέες εκλογές, οι οποίες θα προκαλέσουν περαιτέρω αστάθεια, λόγω απλής αναλογικής, και ότι αν δεν υπάρξει αυτοδυναμία, το ΚΙΝΑΛ θα στηρίξει την κυβέρνηση του πρώτου κόμματος, χωρίς να συμμετάσχει σ' αυτήν, με ψήφο ανοχής. Μια τέτοια δήλωση δεν ανήκει στην κατηγορία αυτών που «ξεφεύγουν» (ακόμα κι αν προέρχεται από έναν από τους... Ηρακλείς της Φώφης).

Ο Χριστοδουλάκης αναφέρθηκε σε κάποιες προϋποθέσεις, όπως είναι η αλλαγή του εκλογικού νόμου και η μείωση των «πρωτογενών πλεονασμάτων» και παρέπεμψε ουσιαστικά στα όσα συνέβαιναν στην Ισπανία τα τελευταία χρόνια, όπου αρχικά μια κυβέρνηση της Δεξιάς (υπό τον Ραχόι) και στη συνέχεια μια κυβέρνηση της Σοσιαλδημοκρατίας (υπό τον Σάντσεθ) κυβέρνησαν με ψήφο ανοχής από την αντιπολίτευση.

Πριν κοπάσει ο απόηχος από τη δήλωση Χριστοδουλάκη, εμφανίστηκε η ίδια η Γεννηματά (συνέντευξη στην τηλεόραση του ΣΚΑΙ) και αναφέρθηκε σε τρεις τομείς στους οποίους το ΚΙΝΑΛ είναι διατεθειμένο να συνεργαστεί μετεκλογικά με τη ΝΔ, προκειμένου να διασφαλιστεί η πολιτική σταθερότητα: ολοκλήρωση της συνταγματικής αναθεώρησης, αλλαγή του εκλογικού νόμου και συνέχιση της διαπραγμάτευσης για τη μείωση των «πρωτογενών πλεονασμάτων»! Συμπλήρωσε δε, ότι αυτό δε σημαίνει συγκυβέρνηση, αλλά «υπεύθυνη αντιπολίτευση», προκειμένου να αποφευχθεί η διολίσθηση της χώρας σε «περιπέτειες»!

«Εχω πει κατ' επανάληψη ότι είμαστε δύναμη ομαλότητας σταθερότητας. Δεν θα αφήσουμε τη χώρα να πάει στα βράχια», είπε η Γεννηματά σε άλλη συνέντευξή της. Και έθεσε ως κύριο ζήτημα την αλλαγή του εκλογικού νόμου! «Χρειάζεται να υπάρξει επαρκής πλειοψηφία στη Βουλή για να αλλάξει ο εκλογικός νόμος. Λέτε, "θα αφήσετε να πάει η χώρα σε εκλογές με απλή αναλογική με πολιτική αστάθεια που αυτό και αν διώχνει τους επενδυτές και άρα η ανάπτυξη απομακρύνεται ακόμα περισσότερο;". Οσοι τα λένε όμως δεν εξηγούν ότι για να αλλάξει μία και έξω ο εκλογικός νόμος απαιτούνται 200 ψήφοι. Γι' αυτό ζητούμε από τον ελληνικό λαό να μας δώσει τη δύναμη να έχουμε ρυθμιστικό ρόλο και όχι να είμαστε συμπλήρωμα για να βγουν οι αριθμοί»! Οπως εξήγησε, το ΚΙΝΑΛ δε συμφωνεί με το μπόνους των 50 εδρών, αλλά θα διεκδικήσει κάποιο αναλογικότερο μοντέλο.

Σ' αυτό συμφωνεί και ο Μητσοτάκης που ξέρει ότι για ν' αλλάξει τον εκλογικό νόμο και να ισχύσει η αλλαγή από τις αμέσως επόμενες εκλογές, θα πρέπει να έχει 200 ψήφους στη Βουλή. Πράγμα αδύνατο με τους συσχετισμούς, όπως προδιαγράφονται για την επόμενη Βουλή. ΝΔ και ΚΙΝΑΛ μόνοι τους αποκλείεται να έχουν 200 έδρες. Επομένως, απ' όλη αυτή τη φιλολογία μένει μόνο η διάθεση της ΝΔ να διαμορφώσει κάποιου είδους ad hoc συνεργασία με το ΚΙΝΑΛ.

Το ΚΙΝΑΛ, όμως, ένα κόμμα με μονοψήφιο εκλογικό ποσοστό, γιατί να θέλει αλλαγή του εκλογικού νόμου με επαναφορά της ενισχυμένης αναλογικής; Μαζόχες είναι και θέλουν να έχουν λιγότερες έδρες απ' αυτές που από τις μεθεπόμενες εκλογές θα τους εξασφαλίζει ο εκλογικός νόμος που έχει ψηφίσει ο ΣΥΡΙΖΑ; Την προηγούμενη φορά, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε το νομοσχέδιο για την απλή αναλογική, το ΚΙΝΑΛ και το Ποτάμι δέχτηκαν τεράστια πίεση για να συνταχθούν με τη ΝΔ και να μην το ψηφίσουν. Φαίνεται πως εκείνη η στάση τους έγινε μόνιμο χαρακτηριστικό. Αλλωστε, δεν είναι και τόσες πολλές οι επιπλέον έδρες που θα έπαιρνε το ΚΙΝΑΛ με την απλή αναλογική ως τρίτο κόμμα. Αν θέλει να ξαναγίνει κόμμα εξουσίας, θα πρέπει να ξεπεράσει τον ΣΥΡΙΖΑ. Τότε θα έχει ελπίδες να γίνει κάποια στιγμή και πρώτο κόμμα και να σχηματίσει κυβέρνηση παίρνοντας το μπόνους εδρών της ενισχυμένης αναλογικής.

Αν η στάση έναντι του εκλογικού νόμου φαίνεται να είναι συνεπής και με την προηγούμενη στάση του ΠΑΣΟΚ, η εγκατάλειψη του βασικού σλόγκαν του προηγούμενου διαστήματος («θέλουμε την τρίτη εντολή») μοιάζει ακατανόητη. Θυμίζουμε ότι μέχρι και τις παραμονές των ευρωεκλογών το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ είχε ως κεντρική γραμμή την «τρίτη εντολή», που θα έπαιρνε η Φώφη, μετά την αδυναμία του Μητσοτάκη και του Τσίπρα να σχηματίσουν κυβέρνηση, και την οποία «τρίτη εντολή» θα αξιοποιούσε για να οδηγήσει τα πράγματα στο σχηματισμό οικουμενικής κυβέρνησης, με τη συμμετοχή ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ. Μετά το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, όμως, και τον αέρα αυτοδυναμίας που απέκτησε ο Μητσοτάκης, αυτή η προπαγάνδα έγινε μπούμεραγκ, γι' αυτό και το ΚΙΝΑΛ την εγκαταλείπει.

Είτε το είδαν στα κρυφά κυλιόμενα γκάλοπ είτε απλώς το σκέφτηκαν, ως αποτέλεσμα της επαφής τους με ψηφοφόρους, στο ΚΙΝΑΛ αντιλήφθηκαν ότι η ΝΔ εκμεταλλεύεται αποτελεσματικά τον αέρα αυτοδυναμίας, και προς τα δεξιά της (αντλώντας ψήφους από νεοναζί και Βελόπουλο) και προς τ' αριστερά της, αντλώντας ψήφους και από το ΚΙΝΑΛ. Προκειμένου να σταματήσουν την ταλάντευση των ψηφοφόρων που θέλουν «πολιτική σταθερότητα» και «λοξοκοιτάζουν» προς τη ΝΔ, ώστε να της δώσουν την πολυπόθητη αδυναμία. «Ψηφίστε ΚΙΝΑΛ και να είστε σίγουροι ότι και χωρίς αυτοδυναμία της ΝΔ, εμείς θα της δώσουμε ψήφο ανοχής και θα μπορέσει να σχηματίσει κυβέρνηση». Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνουν στους ψηφοφόρους οι πασόκοι πανικόβλητοι μπροστά στο «ξεψείρισμα» που τους κάνει η ΝΔ.

Και δε φοβούνται μήπως ο ΣΥΡΙΖΑ εκμεταλλευτεί τα αντιδεξιά σύνδρομα και τους πάρει ψηφοφόρους; Φαίνεται πως περισσότερο κινδυνεύουν από τη δυναμική της ΝΔ, παρά από τον ΣΥΡΙΖΑ που ό,τι ήταν να πάρει το πήρε. Γι' αυτό και ξέχασαν όσα έλεγαν μέχρι πριν από λίγες μέρες, ξέχασαν τα «ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά» και πλασάρονται τώρα ως συμπλήρωμα «ανοχής» σε όποιον από τους δύο κερδίσει, δηλαδή στη ΝΔ.

Βρόμικο παιχνίδι των συριζαίων για να ρίξουν στα μαλακά τους χρυσαυγίτες (και όχι μόνο)

Ολο το χρονικό διάστημα που διαχειρίστηκαν την καπιταλιστική εξουσία τα Τσιπράκια φρόντισαν, μέχρι το τέλος, να ικανοποιήσουν όλες τις απαιτήσεις των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Στο πίσω μέρος του μυαλού τους σκέφτονταν, προσδοκούσαν, ότι ικανοποιώντας αυτές τις απαιτήσεις θα έχουν και εκλογικά οφέλη. Το τελευταίο διάστημα, ιδιαίτερα μετά το εκλογικό Βατερλό της 26ης του Μάη, ξεσάλωσαν και νομοθετούσαν προκειμένου να μην υποστούν νέο Βατερλό στις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιούλη του 2019.

Μέσα στους σχεδιασμούς τους ήταν και η βοήθεια προς τους νεοναζιστές της ΧΑ, προκειμένου να πέσουν στα μαλακά, ενόψει της αναμενόμενης καταδίκης τους. Με απώτερο σκοπό να διασωθεί αυτό το νεοναζιστικό μόρφωμα για να κόβει ψήφους από τη ΝΔ.

Οπως είναι γνωστό, οι 18 βουλευτές της ΧΑ (συμπεριλαμβανόμενου του φίρερ Μιχαλολιάκου), που είχαν εκλεγεί στις εκλογές του Ιούνη του 2012, κατηγορούνται για ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης και αρκετοί απ' αυτούς για διακεκριμένη οπλοκατοχή. Σύμφωνα με το το άρθρο 187 του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα, για την ένταξη σε εγκληματική οργάνωση προβλεπόταν ποινή από 5 έως 10 χρόνια, ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης προβλεπόταν κάθειρξη από 10 έως 20 χρόνια.

Τα Τσιπράκια -που λειτούργησαν και λειτουργούν ως επικίνδυνη παιδική χαρά- τροποποίησαν την παράγραφο 3 του άρθρου 187 και η προβλεπόμενη ποινή κινείται από 5 έως 15 χρόνια. Στην περίπτωση δε που το δικαστήριο αποφασίσει την απορρόφηση της ένταξης από τη διεύθυνση, θα μειωθεί αρκετά η ποινή που πρέπει να εκτιθεί και αν συνυπολογίσουμε το γεγονός της εργασίας στις φυλακές, που επίσης μειώνει την ποινή, η έκτιση θα μειωθεί ακόμα περισσότερο.

Οι Τσιπραίοι δεν περιορίστηκαν μόνο στην αναθεώρηση του άρθρου 187. Φρόντισαν να αναθεωρήσουν και το άρθρο 299, που αναφέρεται στην ανθρωποκτονία με δόλο. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 299 παρ.1 του παλιού Ποινικού Κώδικα, «όποιος με πρόθεση σκότωσε άλλον τιμωρείται με την ποινή του θανάτου ή με ισόβια κάθειρξη». Τώρα, η παράγραφος 1 του νέου άρθρου 299 προβλέπει ότι «όποιος σκότωσε άλλον τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών».

Ετσι, ένας που δολοφόνησε εν ψυχρώ κάποιον, όπως π.χ. ο μπάτσος Κορκονέας τον Αλέξη Γρηγορόπουλο και ο νεοναζιστής Ρουπακιάς τον Παύλο Φύσσα, μπορεί να πετύχει να δικαστεί από 10 έως 15 χρόνια. Εάν δε πετύχει να πάρει και το ελαφρυντικό της καλής διαγωγής μετά την πράξη, μπορεί να καταδικαστεί σε ποινή από 2 έως 8 χρόνια!

Οι υπερασπιστές του Κορκονέα πέτυχαν συνεχείς διακοπές του δικαστηρίου στη Λαμία, προκειμένου ο δολοφόνος να δικαστεί με τις ευνοϊκότερες διατάξεις του νόμου 4619/2019 (έγκριση νέου Ποινικού Κώδικα). Το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων θα συνεδριάσει στις 29 Ιούλη του 2019, με τον νέο Ποινικό Κώδικα σε ισχύ. Ποιος μπορεί να αποκλείσει ότι αυτό το δικαστήριο μπορεί να σπάσει την ισόβια κάθειρξη και να επιβάλει κάθειρξη από 10 έως 15 χρόνια, χωρίς ο Κορκονέας να υποβάλει αίτημα για αποδοχή ελαφρυντικών; Εκτός από τον Κορκονέα, είναι και ο δολοφόνος του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, Ρουπακιάς. Ανοίγεται και σ' αυτόν ο δρόμος για να σπάσει η ισόβια κάθειρξη, χωρίς την υποβολή αιτήματος για ελαφρυντικά.

Εκτίμησή μας είναι ότι οι κινήσεις αυτές των Τσιπραίων δεν πρόκειται δεν πρόκειται να αποτρέψουν την απορρόφηση μεγάλου τμήματος των ψηφοφόρων της ΧΑ από τη ΝΔ και την αναπόφευκτη συρρίκνωση της ΧΑ σε μια εθνικοσοσιαλιστική γκρούπα όπως ήταν παλιά.

Κοροϊδία και των κούριερ

Από τα μέσα του περασμένου Απρίλη, η υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Αχτσιόγλου, διαφήμιζε ρυθμίσεις για τους κούριερ, οι οποίες είχαν συμπεριληφθεί σε νομοσχέδιο για τη ρύθμιση οφειλών στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης. Ηταν η περίοδος που όλο το αστικό σύστημα επεδείκνυε το υποκριτικό του ενδιαφέρον γι' αυτόν τον σκληρά εργαζόμενο και εκμεταλλευόμενο κλάδο εργατών. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με όσα έλεγε η Αχτσιόγλου στις αρχές Απρίλη, προβλεπόταν:

◆ Ο ιδιοκτήτης είναι υποχρεωμένος να παρέχει μέσα προστασίας στους εργαζόμενους κούριερ.

◆ Στην περίπτωση που το όχημα που χρησιμοποιεί ο κούριερ είναι ιδιοκτησίας του ιδιοκτήτη της επιχείρησης, αυτός είναι υποχρεωμένος και να το συντηρεί.

◆ Οταν το όχημα ανήκει στον κούριερ, ο καπιταλιστής εργοδότης είναι υποχρεωμένος να καταβάλλει το 15% του κατώτατου μισθού και σε περίπτωση μερικής απασχόλησης το 15% της προκύπτουσας αναλογίας του κατώτατου μισθού.

Το νομοσχέδιο για τις 120 δόσεις στα Ταμεία κατατέθηκε στη Βουλή στις 6 Μάη, συζητήθηκε στις 13 και 14 Μάη, ψηφίστηκε στο σύνολό του στις 15 Μάη και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 17 Μάη. Τα άρθρα που αφορούν τις διατάξεις για τους κούριερ είναι το 55 και το 56.

Στο άρθρο 55 προβλέπεται η υποχρέωση του εργοδότη να αναγγέλλει στο Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη τον αριθμό κυκλοφορίας του οχήματος. Ομως, πρέπει να εκδοθεί απόφαση του υπουργού Εργασίας για να καθοριστεί η διαδικασία καταχώρησης του οχήματος. Αυτές τις μέρες επικοινωνήσαμε με υπηρεσιακούς παράγοντες και μάθαμε ότι η υπουργική απόφαση δε βγήκε ακόμα! Η Αχτσιόγλου έχει άλλες δουλειές, όπως να ξεκατινιάζεται σε χιπστεροκάναλα.

Η έκδοση αυτής της υπουργικής απόφασης προβλέφτηκε προφανώς για να καταστούν νεκρό γράμμα οι συγκεκριμένες διατάξεις για τους κούριερ. Τη χρονική στιγμή που ψηφίστηκε ο νόμος εξυπηρετούσε εκλογικές σκοπιμότητες του ΣΥΡΙΖΑ και τίποτα περισσότερο.

Στο άρθρο 56 προβλέπεται η έκδοση Κοινής Απόφασης των υπουργών Εργασίας, Προστασίας του Πολίτη και Υποδομών και Μεταφορών. Η έκδοση αυτής της ΚΥΑ είναι προαπαιτούμενο προκειμένου να ισχύσουν οι διατάξεις για τους κούριερ. Ούτε αυτή η ΚΥΑ εκδόθηκε από τους υπουργούς του ΣΥΡΙΖΑ!

Τέλος, όσον αφορά την καταβολή του 15% της αμοιβής των κούριερ όταν αυτοί χρησιμοποιούν δικό τους όχημα, η συγκεκριμένη διάταξη είναι πονηρή και μετριάζει πολύ το ποσό που πρέπει να καταβάλλουν οι καπιταλιστές στους κούριερ. Επαναλαμβάνουμε τι προβλέπει ακριβώς η διάταξη: Οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν το 15% του νόμιμου κατώτατου μηνιαίου μισθού ή της αντίστοιχης προκύπτουσας αναλογίας σε περίπτωση μερικής απασχόλησης.

Τι συμβαίνει στη ζωή; Ρωτήσαμε κούριερ που δουλεύουν με δική τους μηχανή και μάθαμε ότι τους ασφαλίζουν με μερική απασχόληση, ενώ δουλεύουν περισσότερες ώρες από το τετράωρο. Αυτό γίνεται, προφανώς για να τους ασφαλίζουν για μικρότερο μεροκάματο, ενώ τις υπόλοιπες ώρες απασχόλησης τους πληρώνουν με ωρομίσθιο χωρίς ασφάλιση. Ετσι, στα χαρτιά ο κούριερ φαίνεται ότι αμείβεται με το μισό του κατώτατου μισθού , των 650 ευρώ, με αποτέλεσμα να παίρνει για το όχημά του το 15% των 325 ευρώ, δηλαδή 48,75 ευρώ το μήνα, όταν θ' αρχίσουν να εφαρμόζονται αυτές οι διατάξεις.

Πολιτικό άδειασμα

Ο Σαμαράς κατονόμασε τον Παπαγγελόπουλο ως τον «Ρασπούτιν» που καταγγέλλουν διάφοροι δικαστικοί. Οταν ρωτήθηκε σχετικά ο Τσίπρας (συνέντευξη στο CNN.gr), απάντησε: «Νομίζω ότι θα πρέπει να απαντήσει ο ίδιος ο κ. Παπαγγελόπουλος σ' αυτή τη δήλωση του κ. Σαμαρά». Η δήλωση του Τσίπρα ερμηνεύτηκε ως άδειασμα του Παπαγγελόπουλου. Οχι άδικα, αφού δεν είπε ούτε μια φράση για να υπερασπιστεί το συνεργάτη του, τον άνθρωπο που παρέμεινε σταθερός στο υπουργείο Δικαιοσύνης όλα τα χρόνια της κυβέρνησης Τσίπρα.

Η εντύπωση ότι ο Τσίπρας αφήνει ακάλυπτο τον Παπαγγελόπουλο ενισχύθηκε από τον Καλογήρου (αυτός είναι άνθρωπος του Μαξίμου), ο οποίος μιλώντας σε εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ στη Θεσσαλονίκη δεν βρήκε ούτε μια λέξη στήριξης του συνεργάτη του στο υπουργείο Δικαιοσύνης.

Ο Παπαγγελόπουλος το 'πιασε το «υπονομούμενο» και αντέδρασε με μια δήλωση παραληρηματικού ύφους (το γράψιμο ποτέ δεν ήταν το φόρτε του, αλλά αυτό παραπάει), η οποία ξεκίνησε με καλαμπούρι («Ρασπούτιν στο χώρο της Δικαιοσύνης δεν υπάρχει σήμερα. Στο παρελθόν δεν ξέρω. Ενδεχομένως να υπήρξε και Ρασπούτιν και Μεσσαλίνα και δεν ξέρω τι άλλο»), συνέχισε με το κλασικό ότι «με μεγάλη προσπάθεια σιωπούσε» γιατί θεωρεί ότι «ειδικά αυτή την περίοδο η Ελλάδα έχει μεγάλη ανάγκη για ήπιο πολιτικό κλίμα μέχρι τις εκλογές και για μέγιστη πολιτική συναίνεση μετά τις εκλογές» και συνέχισε με απειλές για προσφυγή στη Δικαιοσύνη «για να αποκαλύψω και να αντιμετωπίσω θεσμικά τους πραγματικούς σκευωρούς, τους παρανοϊκούς κακοήθεις συκοφάντες, τις μεθόδους και τα όργανα του παρακράτους που χρησιμοποιούν».

Η δήλωση έκλεινε με μια αόριστη απειλή ότι «θα πιάσει το νήμα από την αρχή. Για όλους, για όλες και για όλα. Το ψέμα έχει κοντά ποδάρια όπως λέει ο λαός μας και γι' αυτό δεν μπορεί να πάει μακριά. Ετσι λοιπόν εγώ μπορώ να αντέξω τα ψέματά τους. Οι παρανοϊκοί, ραδιούργοι συκοφάντες τι θα κάνουν με την αλήθεια; Μπορούν να την αντέξουν;».

Αυτό το τελευταίο εμείς το διαβάζουμε και σαν απειλή για τους Τσιπραίους, σε περίπτωση που δοκιμάσουν να τον πετάξουν στα σκυλιά, αφήνοντάς τον ανυπεράσπιστο. Γι' αυτό και νομίζουμε ότι δύσκολα θα τον αφήσουν ανυπεράσπιστο. Μπορεί σήμερα να τον αδειάζουν πολιτικά (έχουν και τα δίκια τους, καθώς από «το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους», όχι μόνο δεν έβγαλαν το παραμικρό πολιτικό όφελος, αλλά παθαίνουν και ζημιά), όμως ξέρουν ότι ξέρει. Και μπορεί να τους κάνει ζημιά. Εκτός αν δεν έχει τίποτα στα χέρια του εκτός από διηγήσεις για το ένα ή το άλλο.

Ολα θα εξαρτηθούν από τη στάση που θα κρατήσει μετεκλογικά ο Μητσοτάκης. Θα υποχωρήσει στην πίεση του Σαμαρά, ο οποίος εμφανίζεται ήδη με φανατικό ρεβανσισμό, και θα ανοίξει αμέσως δικαστικό μέτωπο, με αντικείμενο τον Παπαγγελόπουλο, ο οποίος δε θα είναι βουλευτής, ούτε θα μπορεί να μοστράρεται ως στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ; Εχει ο Παπαγγελόπουλος «άκρες» στο περιβάλλον Καραμανλή, ώστε μέσω αυτού να εξασφαλίσει την ασυλία του; Και ο δικαστικός μηχανισμός θα συνεχίσει να εμφανίζεται διχασμένος ή θα απαιτήσει «ηρεμία και ανασυγκρότηση», προκειμένου να μερεμετίσει τις σήμερα διάτρητες «παράγκες» του; Αυτά και άλλα παρόμοια ερωτήματα υπάρχουν και περιμένουν απαντήσεις στο διάστημα μετά τις εκλογές. Η λογική λέει πως τον Μητσοτάκη τον συμφέρει μια αποκλιμάκωση, όμως σ' αυτές τις περιπτώσεις ποτέ δεν ξέρεις.

Χωρίς Πράσινους

Οπως μας ενημέρωσε ο Νίκος Χρυσόγελος, «τελικά δεν έγινε εφικτό να υπάρχει σε αυτές τις εκλογές μια ευρεία πράσινη λίστα που να θέτει στο κέντρο της πολιτικής τις πράσινες εναλλακτικές λύσεις». Ξεκίνησε μεν «μια ενδιαφέρουσα συνεργασία» και «ξεπεράστηκαν γρήγορα πολλά από τα τραύματα του παρελθόντος», όμως «το ασφυκτικό χρονικό περιθώριο που υπήρχε για να ετοιμαστούν και να κατατεθούν οι λίστες και η έλλειψη πόρων μετά από 3 άλλες εκλογικές διαδικασίες μέσα σε ένα μήνα και η γενικότερη οικονομική στενότητα δεν οδήγησαν στο επιθυμητό αποτέλεσμα». «Η συμμετοχή θα ήταν εφικτή μόνο αν είχε δημιουργηθεί ένα μεγάλο κύμα αυτο-οργάνωσης, κάτι που αυτή τη φορά δεν συνέβη», γράφει ο Χρυσόγελος, ενημερώνοντας ότι προσωπικά «δεν θα έχει κίνητρο και λόγο να πάει να ψηφίσει και αυτό τον θλίβει βαθύτατα».

Οχι πως μας νοιάζει αν θα κατέβουν ή όχι αυτοί οι τύποι στις εκλογές, όμως δεν πιστεύουμε ούτε λέξη από τις δικαιολογίες που αράδιασε ο Χρυσόγελος για τη μη κάθοδο, την οποία πριν από λίγες μέρες είχαν ανακοινώσει με πολλά ταρατατζούμ. Φαίνεται πως η πλειοψηφία των Οικολόγων Πρασίνων δεν τσίμπησε και εξακολουθεί να στηρίζει ΣΥΡΙΖΑ. Ετσι, αυτοί που αποσκίρτησαν και είπαν να συνεργαστούν με την ομάδα του Χρυσόγελου διαπίστωσαν ότι θα ξεβρακωθούν εντελώς και είπαν «άσ' το καλύτερα».

Ρόμπες, όχι τήβεννοι

Ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ι. Αγγελής ζητά να ανασυρθούν από το αρχείο οι μηνύσεις των Σαμαρά, Βενιζέλου και Αβραμόπουλου, τις οποίες ο ίδιος είχε θεωρήσει ανάξιες λόγου και είχε θέσει στο αρχείο, πριν από μερικούς μήνες! Προέκυψαν, λέει, καινούργια στοιχεία. Τα οποία, όμως, δεν παραθέτει ούτε με τη μορφή τίτλων!

Ο ίδιος ανώτατος εισαγγελικός παράγοντας, που συνηθίζει πλέον να δημοσιοποιεί ο ίδιος τις κινήσεις του (!), είχε γράψει σ' εκείνη την ανακοίνωση-ποταμό που εξέδωσε προ ημερών, ότι για μια περίοδο ήταν το πλέον αγαπημένο παιδί της εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και οι απόψεις τους ταυτίζονταν μέχρι βαθμού παρεξηγήσεως, ότι δηλαδή δεν ήταν μόνο το αγαπημένο αλλά και το υπάκουο παιδί της Ξένης Δημητρίου. Δικαιούμαστε, λοιπόν, να ρωτήσουμε: γι' αυτόν το λόγο αρχειοθέτησε τις μηνύσεις των τριών πολιτικών κατά Τσίπρα, Παπαγγελόπουλου και άλλων; Και τώρα που, κατά κάποιο τρόπο, έπαψε να είναι το αγαπημένο παιδί της αποχωρούσας εισαγγελέα, πείσμωσε και ζητά να βγουν οι μηνύσεις από το αρχείο και να ερευνηθούν;

Εμείς δε θα μπούμε στη διαδικασία να ανακαλύψουμε το κίνητρο του κ. Αγγελή. Αν δηλαδή κινείται από προσωπικό θυμό κατά του «Ρασπούτιν» και των οργάνων του ή αν έχει πιάσει «επαφή» με την επερχόμενη «νέα κατάσταση» και «κάπου προσβλέπει». Από τη «νέα κατάσταση», πάντως, ακούγονται καλά λόγια γι' αυτόν. «Τη μήνυσή μου τη χειρίστηκε ο κ. Αγγελής», λέει ο Σαμαράς. «Αρχικά την έθεσε στο αρχείο. Φαίνεται όμως ότι στην πορεία ο κ. Αγγελής κατάλαβε αυτά τα οποία κατήγγειλα εξαρχής. Γι΄ αυτό και ανασύρει τη μήνυσή μου, όπως και των κ. Βενιζέλου και Αβραμόπουλου. Και με τις αναφορές του που διαβάζω καταγγέλλει "σημεία και τέρατα"! Πρέπει να ερευνηθούν λοιπόν όλα! Με διαφάνεια και ειλικρίνεια. Μέχρι τέλους». Απαλλάσσεται κάθε υποψίας ο Αγγελής, λοιπόν. Απλά είναι λίγο... αργός στο μυαλό και άργησε να καταλάβει αυτά που από την αρχή κατήγγειλε ο Σαμαράς! Εμείς περιοριζόμαστε να θυμίσουμε πως ο Αγγελής είχε αρχειοθετήσει τις τρεις μηνύσεις χωρίς να καλέσει -για τα μάτια βρε αδερφέ- τους τρεις μηνυτές να καταθέσουν. Κι αυτό τότε είχε καταγγελθεί με δριμύτητα από τους Βενιζέλο και Σαμαρά. Τώρα που ο Αγγελής έγινε «καλό και υπάκουο παιδί» (το συνηθίζει καταπώς φαίνεται), ο Σαμαράς τον συγχωρεί για την προηγούμενη συμπεριφορά του!

Δεν αξίζει, φυσικά, ν' ασχοληθεί κανένας με δηλώσεις όπως αυτές του Σαμαρά, που υποτιμούν τη νοημοσύνη ακόμα και μικρών παιδιών. Εκείνο που είναι βέβαιο είναι πως ο κ. Αγγελής κατάφερε να κάνει ρεντίκολο το μηχανισμό της ανώτατης δικαιοσύνης, μιλώντας για «Ρασπούτιν» και για «αγαπημένα παιδιά», για εισαγγελείς που εκτελούν εντολές πολιτικών και στήνουν υποθέσεις κατά των πολιτικών τους αντιπάλων κτλ. Αυτό που ο κόσμος το είχε τούμπανο κι αυτοί κρυφό καμάρι, επιβεβαιώνεται πλέον διά χειρός ενός ανώτατου εισαγγελέα.

Η πλάκα είναι πως και η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, μια βδομάδα πριν συνταξιοδοτηθεί και εγκαταλείψει υποχρεωτικά το πόστο της, έδωσε εντολή να ανασυρθούν από το αρχείο οι μηνύσεις των Σαμαρά, Βενιζέλου και Αβραμόπουλου ως προς τα μη πολιτικά πρόσωπα, διότι ως προς τα πολιτικά πρόσωπα (Τσίπρα και Παπαγγελόπουλο) η δικογραφία έχει σταλεί στη Βουλή από τον Μάη του 2018. Τα μη πολιτικά πρόσωπα περιορίζονται μόνο στην εισαγγελέα κατά της Διαφθοράς Ε. Τουλουπάκη και τους βοηθούς της Χ. Ντζούρα και Σ. Μανώλη. Οι καταγγελίες σε βάρος των προστατευόμενων μαρτύρων αρχειοθετήθηκαν από τον προηγούμενο επόπτη των εισαγγελέων κατά της Διαφθοράς Δ. Παπαγεωργίου και μόνο ο ίδιος μπορεί να ζητήσει την ανάσυρσή τους από το αρχείο.

Η υπόθεση ανατέθηκε στην αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Β. Θεοδώρου, ενώ -σύμφωνα με όσα διέρρευσαν- η Ξ. Δημητρίου στην παραγγελία της αναφέρει ότι τα στοιχεία που επικαλείται ο Ι. Αγγελής ήταν στα χέρια του από τον περασμένο Νοέμβριο-Δεκέμβριο, αλλά αυτός ήρθε «όψιμα», στις 19 και 20 Ιούνη του 2019, να ζητήσει βάσει αυτών των στοιχείων την ανάσυρση των επίμαχων μηνύσεων από το αρχείο. Και μεις αναρωτιόμαστε: όταν ο Αγγελής έβαλε τις μηνύσεις στο αρχείο, δεν ενημέρωσε την προϊσταμένη του; Δεν έλαβε αναλυτική γνώση η Ξ. Δημητρίου για την αρχειοθέτηση; Δε νομίζουμε ότι θα βρεθεί Ελληνας που να πιστέψει ότι ο Αγγελής έκανε του κεφαλιού του. Αλλο αν την ευθύνη την έχει τυπικά ο ίδιος και άλλο αν ήταν πλήρως ενήμερη και η Δημητρίου, πράγμα για το οποίο είμαστε απόλυτα σίγουροι (και όχι μόνο επειδή ο Αγγελής ήταν «το αγαπημένο της παιδί»). Πώς, λοιπόν, έρχεται τώρα η Δημητρίου και ζητά την ανάσυρση των μηνύσεων;

Αυτή τη στιγμή τα δεδομένα έχουν ως εξής. Σε λίγες μέρες, η Τουλουπάκη θα είναι «μόνη». Η Δημητρίου θα έχει συνταξιοδοτηθεί, ο «Ρασπούτιν» θα έχει συνταξιοδοτηθεί πολιτικά και μια αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου θα μελετά τις σε βάρος της Τουλουπάκη και των συνεργατών της μηνύσεις τριών ισχυρών πολιτικών προσώπων, τα οποία θα έχουν τη στήριξη της νέας κυβέρνησης. Αν ο Παυλόπουλος υπογράψει -όπως εκτιμούμε εμείς- το προεδρικό διάταγμα για την τοποθέτηση της νέας εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, που επέλεξε ο ΣΥΡΙΖΑ (Δ. Κοκοτίνη), αυτή θα κληθεί να επιβάλει την «ειρήνη» μεταξύ των συναδέλφων και υφισταμένων της. Αν ο Παυλόπουλος δεν υπογράψει το προεδρικό διάταγμα διορισμού, τότε ενδέχεται η νέα κυβέρνηση να πάει σε επιλογή άλλου προσώπου. Βέβαια, η Τουλουπάκη έχει στα υπέρ της το γεγονός ότι η θητεία της ανανεώθηκε από ένα ευρύτερο υπηρεσιακό όργανο. Αυτά, όμως, αλλάζουν. Απαξ και τη βάλουν στο στόχαστρο, το καλύτερο στο οποίο μπορεί να ελπίζει είναι μια ηρωική (πρόωρη) έξοδος, όπως έκανε η προκάτοχός της Ε. Ράικου. Αλλιώς, αν συνεχιστεί ο άγριος πόλεμος μέσα στη δικαστική κάστα, θέτουν σε διακινδύνευση όσο κύρος έχει απομείνει στο το σύστημά τους. Εχουν όλοι συμφέρον να κουκουλώσουν την υπόθεση, σπρώχνοντας την Τουλουπάκη σε παραίτηση. Ομως, σε περιπτώσεις κρίσεων, δεν έχουν όλοι την ίδια ψυχραιμία και την ίδια διάθεση ειρήνευσης.

Πέρα από την Τουλουπάκη και τις μεθοδεύσεις που της φορτώνει ο Αγγελής, πέρα από τον «εμφύλιο» στα ανώτερα και ανώτατα κλιμάκια της εισαγγελικής αρχής, υπάρχουν και οι μηνύσεις κατά Τσίπρα και Παπαγγελόπουλου. Ο Ι. Αγγελής, που χειρίστηκε τις μηνύσεις των Σαμαρά, Βενιζέλου, Αβραμόπουλου, δεν μπορούσε να βάλει στο αρχείο και το σκέλος που αφορούσε πολιτικά πρόσωπα (Τσίπρα, Παπαγγελόπουλο). Οπως είχε καθήκον, διαβίβασε τη δικογραφία «αμελλητί» στη Βουλή. Μολονότι από τότε πέρασε πάνω από χρόνος, η υπόθεση δεν απασχόλησε ποτέ τη Βουλή. Μ' άλλα λόγια, παραμένει ανοιχτή και η επόμενη Βουλή έχει όλη την άνεση ν' ασχοληθεί. Αν πιστέψουμε τον Σαμαρά (και τον Πικραμμένο), θα ασχοληθεί. Είναι μια καλή ευκαιρία να φτιάξουν μια Εξεταστική Επιτροπή και να οδηγήσουν τον ΣΥΡΙΖΑ, «με το καλημέρα», σε θέση άμυνας. Να πρέπει να απολογηθεί για στήσιμο σκευωρίας. Κι αυτό, σε συνδυασμό με τις καταγγελίες Αγγελή και με όσα τυχόν θα βγάλει η έρευνα της αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Β. Θεοδώρου για τις ενέργειες της Τουλουπάκη.

Μ' άλλα λόγια, με την αλλαγή κυβέρνησης θα έχουμε και αλλαγή θέσεων στα συγκρουόμενα μέρη. Η ΝΔ θα είναι αυτή που επιτίθεται και ο ΣΥΡΙΖΑ ο αμυνόμενος. Και η ΝΔ δε θα έχει στα υπέρ της μόνο τη δύναμη που προσφέρει η διαχείριση της αστικής εξουσίας. Θα έχει και το γεγονός ότι αυτό που από πλευράς Τσιπραίων χαρακτηρίστηκε ως «το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως του ελληνικού κράτους» κατέληξε σ' ένα φιάσκο. Μπορεί διάφορα παπαγαλάκια του ΣΥΡΙΖΑ να λένε (στη μεταμεσονύχτια προπαγανδιστική εκπομπή της ΕΡΤ), ότι «οι εισαγγελείς θα προχωρήσουν», ότι «θα έρθουν στοιχεία από την Αμερική» και άλλες τέτοιες μπούρδες, όποιος όμως έχει λίγη πείρα αντιλαμβάνεται ότι η υπόθεση κατέληξε σε φιάσκο. Μπορεί να υπάρχει εκκρεμότητα για Σαμαρά, Αβραμόπουλο, Γεωργιάδη, Στουρνάρα και Σαλμά, αλλά πιστεύει κανείς ότι -με κυβέρνηση ΝΔ- δε θα πάνε και αυτές οι υποθέσεις στο αρχείο, όπως έγινε με τους Βενιζέλο, Πικραμμένο, Λυκουρέντζο και Κουτρουμάνη;

Σε κάθε περίπτωση, οι μέχρι τώρα εξελίξεις κι αυτές που θα ακολουθήσουν θα ξεσκίσουν τη μάσκα της ανεξάρτητης Δικαιοσύνης και θα καταδείξουν τα νήματα που τη συνδέουν με την πολιτική εξουσία και τους φορείς της.

Καλαμπούρι

Το Ποτάμι δεν κατεβαίνει στις εκλογές, αλλά εξακολουθεί να υφίσταται ως πολιτικό κόμμα! Αν δεν το πιστεύετε, σας ενημερώνουμε ότι την Πέμπτη έκανε συνέδριο με θέμα τα ελληνοτουρκικά. Ναι, έχει και θέσεις για τα ελληνοτουρκικά ο Σταύρος Θεοδωράκης. Μη μας ρωτήσετε ποιες είναι, γιατί αυτές αλλάζουν συνεχώς. Ούτε στο συνέδριο πήγαμε, γιατί υπάρχουν καλύτεροι τρόποι για να σπαταλήσουμε το λίγο ελεύθερο χρόνο μας.

Πρόκειται, φυσικά, για πολιτικό καλαμπούρι. Που το έχουν καταλάβει και τα αστικά ΜΜΕ, γι' αυτό και δεν αφιερώνουν ούτε δευτερόλεπτο στα καμώματα του Θεοδωράκη. Εν αντιθέσει, για παράδειγμα, με τον Βενιζέλο, ο οποίος ωθήθηκε από τους πασόκους έξω από τη Βουλή, όμως είναι ένα «μέγεθος» για την αστική πολιτική και πάντοτε θα βρίσκει χώρο και χρόνο φιλοξενίας στα αστικά ΜΜΕ, παίζοντας το ρόλο του «σοφού του έθνους» Τον έχουν παίξει και άλλοι, ενώ ο Βενιζέλος -σε αντίθεση με άλλους συνταξιούχους της αστικής πολιτικής- «ψοφάει» για δημοσιότητα και μπορεί να υπηρετήσει τρέχουσες πολιτικές σκοπιμότητες (στη σημερινή φάση, αντι-ΣΥΡΙΖΑ και αντι-ΚΙΝΑΛ, δηλαδή φιλο-ΝΔ). Ο Θεοδωράκης δεν μπορεί να παίξει αυτό το ρόλο. Ολοι τον αντιμετωπίζουν ως... χαρτομάντηλο: το παίρνεις, σκουπίζεσαι, το πετάς.

Τα λεφτά του λαού στους καπιταλιστές

«Σήμερα είναι μια ξεχωριστή ημέρα. Χρειάσθηκαν τρία και πλέον έτη για να ολοκληρωθεί μια διαδικασία, για την οποία αισθάνομαι ότι πρέπει να ευχαριστήσω τους ανθρώπους του Ερασιτεχνικού Αθλητικού Σωματείου της ΑΕΚ, τους διοικητικούς, οικονομικούς και τεχνικούς παράγοντες της Περιφέρειας Αττικής και τους επικεφαλής των τμημάτων. Η Περιφέρεια Αττικής στέγει (σ.σ. τη σουσούδικη ελληνικούρα τη διόρθωσαν στο γραπτό κείμενο, βάζοντας το ρήμα «κάνει») ένα σπουδαίο έργο όχι μόνο για τη Φιλαδέλφεια, αλλά για τον ελληνικό αθλητισμό». Ετσι ξεκίνησε η Δούρου τη δήλωσή της μετά την υπογραφή της σύμβασης για τη δωρεά 20 εκατ. ευρώ από την Περιφέρεια Αττικής για την ολοκλήρωση του γηπέδου Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια.

Η έγκριση είχε περάσει από το περιφερειακό συμβούλιο πριν από τις περιφερειακές εκλογές. Δεν προσέφερε κάτι ιδιαίτερο στην παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, όπως φάνηκε από τα αποτελέσματα και του πρώτου και του δεύτερου γύρου, αλλά είπαν να οργανώσουν μια ακόμα φιέστα (για τις τυπικές υπογραφές), λίγες μέρες πριν από τις βουλευτικές εκλογές, μπας και βοηθήσει -έστω και ελάχιστα- τον ΣΥΡΙΖΑ. Στην απελπιστική κατάσταση που βρίσκονται, θα χρησιμοποιήσουν ό,τι μέσο μπορούν να σκαρφιστούν.

Ο Ζουράρις, για παράδειγμα, εμφανίστηκε σε κανάλι της Θεσσαλονίκης ως φανατικός ΠΑΟΚτσής και προειδοποίησε τους... ομοϊδεάτες του: «Δε μπορεί να υπάρξει ΠΑΟΚτσής που θα ψηφίσει Νέα Δημοκρατία, γιατί ο ΠΑΟΚτσής που θα ψηφίσει Νέα Δημοκρατία, ψηφίζει Μαρινάκη, τον καταστροφέα του ΠΑΟΚ, ο οποίος μας άλωσε επί 30 χρόνια με τις παράγκες. Εάν δεν υπήρχε ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μπόρεσε και μείωσε την επιρροή της παράγκας του Μαρινάκη, ουδέποτε ο ΠΑΟΚ, με έλληνες διαιτητές, θα έπαιρνε πρωτάθλημα»!

Καθαρές κουβέντες, να μιλάνε στην καρδιά του χουλιγκάνου, όχι θεωρητικές παπαρολογίες. Είδατε πόσο απλά ελληνικά μπορεί να μιλήσει ο Ζουράρις όταν θέλει ψηφαλάκια και σταυρουδάκια; Παρατάει την ακαταλαβίστικη αρλουμπολογία που δεν την καταλαβαίνει κανένας.

Επιστροφή στην «χαρούμενη και υπερήφανη» (κατά δήλωσή της κατά τη φιέστα της υπογραφής της δωρεάς) Δούρου, με φλας μπακ πέντε χρόνων. Ηταν η προεκλογική περίοδος των περιφερειακών εκλογών του 2014, ο Σγουρός είχε περάσει στον προϋπολογισμό της Περιφέρειας τα 20 εκατομμύρια για το γήπεδο Μελισσανίδη και η υποψήφια περιφερειάρχης του ΣΥΡΙΖΑ καταλαμβανόταν από ιερή αγανάκτηση. Ελεγε στο popaganda.gr: «Από αυτό το πλεόνασμα, δίνεις 20 εκατομμύρια ευρώ για να κάνει γήπεδο η ΑΕΚ αντί να στηρίξεις την κοινωνική πρόνοια; Αυτό που ισχυρίζομαι είναι ότι δεν έχει συμφωνηθεί τίποτα. (...) Ασε τον οπαδό της ΑΕΚ. Ολοι οι οπαδοί θέλουν γήπεδα για τις ομάδες τους. Εγώ θέτω ένα ερώτημα. Τι έγινε με αυτή την ιστορία; Χαρίσαμε στους ανθρώπους 20 εκατομμύρια; Υπογράψαμε τίποτα; Πού πήγαν; Σε ποιόν; (...) Η πολιτεία οφείλει να φτιάχνει γήπεδα στις ΠΑΕ που είναι επιχειρήσεις ιδιωτικού δικαίου; Πρέπει να έχει προτεραιότητες η πολιτεία. Ποια πολιτεία, όμως, ρε φίλε; Ποια είναι η πολιτεία; Εμένα γιατί δεν μου φτιάχνει το σπίτι η πολιτεία, ας πούμε; (...) Σου λέω λοιπόν ότι εγώ θα βάζω ερωτήματα. Δεν πα' να μου λένε».

Τώρα, η Δούρου (ο ΣΥΡΙΖΑ, για να είμαστε ακριβείς) όχι μόνο δίνει τα 20 εκατομμύρια για το γήπεδο του Μελισσανίδη (αφού προηγουμένως έκαναν ένα όργιο εκβιασμών και παρανομιών, για να βγάλουν μια διάτρητη άδεια), αλλά εκτίναξαν το λογαριασμό του Δημοσίου στο διπλάσιο, προσθέτοντας άλλα 17 εκατ. ευρώ για να αποκτήσει το υπόγειο του γηπέδου πρόσβαση με το οδικό δίκτυο.

Πέραν όλων των άλλων, οι συριζαίοι αναδείχτηκαν και σε ολετήρες του περιβάλλοντος και μεγάλους δωρητές των καπιταλιστών, με χρήματα που συγκεντρώνονται από την εφιαλτική υπερφορολόγηση του ελληνικού λαού. Για σκεφτείτε το λίγο: 37 εκατ. ευρώ για ένα ιδιωτικό γήπεδο!

Παράνομες διακρίσεις καταγγέλλει ο Κώστας Σακκάς

Παράνομη μεταχείρισή του από τη διεύθυνση των Φυλακών Κορυδαλλού, μετά από παρέμβαση της Αντιτρομοκρατικής, καταγγέλλει ο Κώστας Σακκάς.

Συγκεκριμένα ο Κ. Σακκάς μετήχθη από τις Φυλακές Νιγρίτας στις Φυλακές Κορυδαλλού, με απόφαση της ΚΕΜ (Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών) του υπουργείου Δικαιοσύνης. Μολονότι η απόφαση μεταγωγής του υπόδικου (και όχι καταδικασμένου) Κ. Σακκά ανέφερε τη μεταγωγή του στον «πληθυσμό» των κρατούμενων του Κορυδαλλού, αυτός τοποθετήθηκε στο παράρτημα της ΣΤ' πτέρυγας, στο υπόγειο των γυναικείων φυλακών.

Η περασμένη Τρίτη ήταν μέρα επισκεπτήριου, όμως οι φύλακες ανακοίνωσαν στον Κ. Σακκά ότι δεν μπορεί να δεχτεί επισκεπτήριο. Οταν ρώτησε το λόγο, του απάντησαν ότι το επισκεπτήριο δεν είναι δυνατό γιατί δεν ανήκει στη συγκεκριμένη πτέρυγα, αλλά τα χαρτιά του είναι απέναντι, στις ανδρικές φυλακές!

Οπως καταγγέλλει ο Κ. Σακκάς, δεν πρόκειται για γραφειοκρατικό μπλέξιμο, αλλά για παρέμβαση της Αντιτρομοκρατικής, που υπηρετεί σκοπιμότητες. Ο ίδιος μας ζήτησε να δημοσιοποιήσουμε την καταγγελία του και την απαίτησή του να μεταφερθεί στις αντρικές φυλακές, όπως προβλέπει το έγγραφο της ΚΕΜ για τη μεταγωγή του.

Δεν πρέπει να ανεχόμαστε να κάνει η Αντιτρομοκρατική κουμάντο σε διαδικασίες που είναι καθαρά αρμοδιότητας του υπουργείου Δικαιοσύνης και των υπηρεσιών του. Μπορεί η σημερινή κυβέρνηση να βρίσκεται σε αποδρομή, όμως δεν έχει πάψει να ασκεί τα καθήκοντά της. Ο υπουργός Δικαιοσύνης Μ. Καλογήρου οφείλει να παρέμβει άμεσα και να σταματήσει την παρανομία σε βάρος του Κ. Σακκά.

Η παλιά «παιδική χαρά» του Μαξίμου ξεκατινιάζεται

Για πρώτη φορά από τότε που χώρισαν τα τσανάκια τους, τον Ιούλη του 2015, ο Τσίπρας επιτέθηκε στον Μπαρουφάκη. Τι έλεγε γι' αυτόν όταν τον έδιωξε από την κυβέρνηση; «Ο Γιάνης Βαρουφάκης είναι ένα σημαντικό asset για την κυβέρνηση και για τη χώρα. Είναι ένας οικονομολόγος που έχει ενοχλήσει γιατί μιλάει τη γλώσσα τους καλύτερα απ' ό,τι την μιλάνε αυτοί».

Αλλά και αργότερα, όταν ο Μπαρουφάκης έλεγε διάφορα για τους... «ενήλικες στο δωμάτιο», διανθίζοντας τις διηγήσεις του με γαργαλιστικές λεπτομέρειες για τις συνομιλίες του με τον Τσίπρα, πότε στην Κυψέλη και πότε στα άδυτα του Μαξίμου (χωρίς να αποδεικνύει τίποτα, φυσικά), ο Τσίπρας απέφευγε να απαντήσει. Και καλά έκανε από τη μεριά του, γιατί αν έδινε μια απάντηση, θα καθιστούσε τον Μπαρουφάκη συνομιλητή του. Θα του ανταπαντούσε, μετά θα έπρεπε να ανταπαντήσει κι αυτός και το σύστριγγλο θα γενικευόταν, με απώλειες για τον Τσίπρα και όχι για τον Μπαρουφάκη που αυτό επεδίωκε.

Τα πράγματα, όμως, φαίνεται πως άλλαξαν. Ο Μπαρουφάκης έπιασε 3% στις ευρωεκλογές και πάει για περισσότερα στις βουλευτικές, τραβώντας πλέον ψήφους μόνο από τον ΣΥΡΙΖΑ και τα διάφορα «ορφανά» του (ΛΑΕ, Κωνσταντοπούλου). Ο δε ΣΥΡΙΖΑ, για να μπορέσει να κλείσει έστω και λίγο την ψαλίδα με τη ΝΔ, πρέπει να πάρει ψήφους από τον Μπαρουφάκη. Γι' αυτό και ο Τσίπρας αναγκάστηκε να αλλάξει τακτική.

«Ο κ. Βαρουφάκης είναι συστημική προσωπικότητα, δεν είναι αντισυστημική προσωπικότητα», είπε. Και συνέχισε: «Και δεν θα αναφερθώ σε όσα έπραξε εκείνη την δύσκολη περίοδο, που ούτε λίγο ούτε πολύ, μας καλούσε να υιοθετήσουμε το σχέδιο του κ. Σόιμπλε, αυτά θα τα γράψει η ιστορία και δεν θα αφήσω και να τα γράψει με την δική του αφήγηση, κάποια στιγμή θα μιλήσω κι εγώ για όλες αυτές τις κρίσιμες μέρες του 2015. Αλλά ο κ. Βαρουφάκης τώρα, είναι φανερό ότι ξαφνικά από το πουθενά παρουσιάστηκε από τα συστημικά Μέσα Ενημέρωσης, και παρουσιάζεται, και έχει τεράστια προβολή, για έναν και μοναδικό λόγο, διότι πιστεύουν οι πολιτικοί μας αντίπαλοι, ότι μπορεί να κόψει την δυναμική της ανατροπής και της νίκης του ΣΥΡΙΖΑ σε αυτές τις εκλογές. Από εκεί που κανείς δεν ασχολείτο με τον κ. Βαρουφάκη και όχι μόνο δεν ασχολείτο, που οι ίδιοι άνθρωποι που επί χρόνια τον εξύβριζαν, τον έλεγαν υπεύθυνο για τα 100 δισ., που τόσα του καταλογίζανε ότι έχασε την περίοδο που ήταν Υπουργός Οικονομικών, ξαφνικά, μας τον παρουσιάζουν ως ένα δυναμικό πολιτικό που πρέπει να μπει στη Βουλή».

Γιατί όμως δεν μας λέει από τώρα τι ακριβώς έγινε το πρώτο εξάμηνο του 2015; Οχι μόνο με τον Μπαρουφάκη, αλλά και με τον Σπύρο Σαγιά, τον μεγαλοδικηγόρο των καπιταλιστών, που κυριολεκτικά από το πουθενά έγινε γενικός γραμματέας της πρώτης κυβέρνησης Τσίπρα και μετά την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου εξαφανίστηκε από την πολιτική σκηνή, το ίδιο ξαφνικά όπως είχε εμφανιστεί. Ο Μπαρουφάκης έχει πει πως εκείνη την περίοδο ο Τσίπρας φοβόταν «ένα νέο Γουδή». Κάποιες φήμες εκείνης της περιόδου έλεγαν πως ο Σαγιάς είπε στον Τσίπρα ν' αφήσει τα κόλπα και να πάει να υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο, γιατί αλλιώς «θα τον στήσουν στο Γουδή». Εμείς δεν ξέρουμε τι απ' όλα αυτά αληθεύει, αλλά μιας και ο Τσίπρας μπήκε στη «λογική Μπαρουφάκη», δηλαδή στο πολιτικό ξεκατίνιασμα, να μιλήσει «εδώ και τώρα» και όχι να υπόσχεται ότι θα μιλήσει «κάποια στιγμή».

Σπεύδουμε να επαναλάβουμε ότι, ανεξάρτητα από την κατάσταση που επικρατούσε τότε στην «παιδική χαρά» του Μαξίμου (ο Μπαρουφάκης κάθε βράδυ γύριζε στο σπίτι του και διηγούνταν όσα διαμείφθηκαν στη γυναίκα του, η οποία τον «τραβούσε» με το σμάρτφον), όλοι τους ήταν αποφασισμένοι να μην έρθουν σε ρήξη με τα ιερά και τα όσια της ελληνικής αστικής τάξης. Εκαναν, λοιπόν, διάφορα πολιτικά καραγκιοζιλίκια, προσπαθώντας να κερδίσουν χρόνο και να παρουσιάσουν στον ελληνικό λαό ως αναπόφευκτο αυτό που ερχόταν. Γι' αυτό και κανένας τους δεν είχε το φιλότιμο να παραιτηθεί. Τώρα, ξεκατινιάζονται, προσπαθώντας ο ένας να ρίξει την ευθύνη στις πλάτες του άλλου, με μοναδικό στόχο την πολιτική τους επιβίωση. Οπως τότε, έτσι και τώρα προσπαθούν να κοροϊδέψουν τον ελληνικό λαό με ψέματα και μισές αλήθειες.

Της απελπισίας

Μέσα στην απελπισία τους για την επερχόμενη ήττα και στην προσπάθειά τους να αποφύγουν τη συντριβή, οι συριζαίοι μηχανεύονται πράγματα που περισσότερο τους εκθέτουν παρά τους δίνουν πόντους. Ακούσαμε, λοιπόν, τον Τσίπρα στην ΕΤ3 να λέει πως αν συμφωνεί και η ΝΔ, μπορεί να επεκτείνει τη ρύθμιση για τις 120 δόσεις και στις επιχειρήσεις, θεσπίζοντάς τη με πράξη νομοθετικού περιεχομένου.

Ο Μητσοτάκης δεν είναι βλάκας. Απάντησε αμέσως ότι αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα. Πριν από ένα μήνα ψήφισε το σχετικό νόμο η κυβέρνηση Τσίπρα δεν συμπεριέλαβε τις επιχειρήσεις στη ρύθμιση και τώρα θέλει να την κάνει με πράξη νομοθετικού περιεχομένου; Τάχθηκε δε υπέρ της επέκτασης της ρύθμισης των 120 δόσεων και στις επιχειρήσεις, υποσχόμενος ότι θα το κάνει η κυβέρνησή του.

Βέβαια, για να κάνει κάτι τέτοιο, θα πρέπει πρώτα να συμφωνήσει η τρόικα. Και μάλλον σ' αυτό κόλλησαν οι συριζαίοι. Δεν τους το ενέκριναν. Μπορεί να μην το εγκρίνουν ούτε στο Μητσοτάκη, αν το ζητήσει. Προεκλογικά, όμως, ο Μητσοτάκης δεν έχει κανένα πρόβλημα να το τάξει κι αυτό, όπως και βελτίωση της ρύθμισης ώστε να μπορεί πιο εύκολα να ενταχθεί ένας οφειλέτης. Κι αν δεν του επιτρέψουν να το κάνει, δεν τον πολυενδιαφέρει. Το έχει μάθει το κόλπο από τους συριζαίους: «κάναμε έναν έντιμο συμβιβασμό». Σημασία για τη ΝΔ έχει το γεγονός ότι ο ΣΥΡΙΖΑ αποκαλύπτει προεκλογικά την απελπισία του, προτείνοντας πράγματα που είχε όλη την άνεση να τα κάνει ως κυβέρνηση και δεν τα έκανε. Εκτός αυτού, ο Τσίπρας αποκαλύπτεται και ως αρπακολλατζής και τυχοδιώκτης καθώς θυμάται να μιλήσει για οικονομικά ζητήματα και ρυθμίσεις σε μια προεκλογική τηλεοπτική συνέντευξή του.

Νεοδημοκράτες αντιγράφουν χρυσαυγίτες

«Θέλουμε πραγματικά να διευκολύνουμε όλες τις εργαζόμενες μητέρες που πασχίζουν σήμερα να κρατήσουν την ισορροπία μέσα στην οικογένειά τους, στη δουλειά, στις υποχρεώσεις του σπιτιού. Θα καθιερώσουμε άμεσα αφορολόγητο 1.000 ευρώ για κάθε νέο μέλος ελληνικής οικογένειας, καθώς και 2.000 ευρώ επίδομα για κάθε Ελληνόπουλο», δήλωσε σε ιστοσελίδα ο υποψήφιος βουλευτής της ΝΔ Κωνσταντίνος Κυρανάκης, άτομο που ανήκει στο στενό πυρήνα συνεργατών του Μητσοτάκη.

Οταν κάποιος από τους «ακολούθους» του σχολίασε στο Twitter ότι αυτό το μέτρο θα είναι «κίνητρο για να γεννούν οι γύφτοι», ατάραχος ο Κυρανάκης διευκρίνισε ότι «το επίδομα θα δίνεται σε Ελληνόπουλα» κι αμέσως μετά, απαντώντας σε ερώτημα αν «ως ελληνόπουλο εννοεί κάτι διαφορετικό από τα παιδιά οποιουδήποτε έχει ελληνική υπηκοότητα», απάντησε: «Παιδιά που γεννιούνται από έλληνες γονείς».

Οι τσιγγάνοι είναι, βέβαια, έλληνες πολίτες. Με ρίζες στην Ελλάδα όσο και οι υπόλοιποι Ελληνες. Τον Κυρανάκη δεν τον ενόχλησε καθόλου ο απροκάλυπτος ρατσισμός των συνομιλητών του. Γι' αυτό και κατέληξε με γνήσιο χρυσαυγιτισμό: «μόνο για Ελληνες». Οι μετανάστες που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα, πληρώνουν φόρους, πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές, δε θα δικαιούνται το κοινωνικό επίδομα που υπόσχεται η ΝΔ. Το «δίκαιο του αίματος» στην πιο ανατριχιαστική εκδοχή του επαναφέρεται από ένα μεγάλο αστικό κόμμα, που θέλει να λέγεται σύγχρονο και ευρωπαϊκό, με σκοπό να διεμβολιστεί η νεοναζιστική Χρυσή Αυγή και να προσελκυστεί στη ΝΔ ό,τι πιο μαύρο και σκοταδιστικό υπάρχει ανάμεσα στους ψηφοφόρους.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Πολύ σωστά (πωλείς οστά) ειπώθηκε ως υποθήκη: «Στη δημοκρατία (τι γελάτε ρε;) δεν υπάρχουν αδιέξοδα, υπάρχουν εκλογές». Για να εναλλάσσονται οι ίδιοι και οι ίδιοι μέχρι να ξεπεταχτούν άλλοι ίδιοι, ενώ στο μεταξύ θα έχουν φύγει μια-δυο γενιές, να γίνεται μια ωραία εκκαθάριση ιστορικού και μνήμης κάθε τετραετία (μόνο κάτι... cookies μένουν για τη νοστιμιά και το σπάσιμο της μονοτονίας) και με μια απλή επανεκκίνηση όλα να φαντάζουν παστρικά και λειτουργικά. Σαν καινούργια.

Ανοίχτηκε στα Εξάρχεια ένας μεγάλος λάκκος
και κάποιοι αλήτες έβαλαν επιγραφή «Κυριάκος».

Αχ βρε Αλέξη, θα σε μαλώσω (αν και το λέει και το όνομά σου με το στερητικό «α» και τη «λέξη»). Τον αντέγραψες σε τόσα πολλά, από πρακτικές μέχρι εικόνα και ομιλία (αλήθεια, θα σου πήγαινε το ζιβάγκο), αλλά ούτε μια λέξη στην επέτειο του θανάτου του...

Το καλοκαίρι έφτασε κι από υλικό η στήλη
δεν ξέμεινε ούτε στιγμή γιατί πολλοί φροντίζουν.
Ας χάσαμε Κατερινιώ, ας λείπει η Θεοδώρα
οι αγαπημένες των «Ριπών», ας πάει κι η Νοτοπούλου
ένα κεφάλι κόβεται και δύο ξεμυτίζουν
κι όσο η ζέστη ανέρχεται, πληθαίνουν οι παπάρες.

Για να λέμε και του στραβού το δίκιο, ο Αλέξης δεν είναι ό,τι χειρότερο σ' αυτό το απίθανο τσίρκο που χοροπηδάει σ' ένα βαρέλι δίχως πάτο. «Ευλογημένη η ερχόμενη» που λέει και το holly book:

Οσο γλυκά και νόστιμα τα ομώνυμα μπισκότα
τόσο ξινή κι απάνθρωπη, μισάνθρωπη η κότα.
Την πλέμπα αποστρέφεται, μισεί ό,τι αναπνέει
στα λύματα του αστικού του βόθρου πάντα πλέει.

Αααααλλος απίθανος, που δε βάζει και μυαλό. Στουκάρει προσπαθώντας να φτιάξει την αλυσίδα του ποδηλάτου εν κινήσει(!) και σπάει δάχτυλο και σπόνδυλο στην πλάτη, τουμπάρει με κανό σε βράχια και τον τρέχουν σαν μαδημένη γαλοπούλα στα κέντρα υγείας. Και τώρα, την ώρα που μαίνεται το μπουρίνι σηκώνοντας δυο μέτρα κύματα, μπουρίνι που σηκώνει ομπρέλες και ξαπλώστρες, αυτός αμέριμνος φεύγει από τις βόρειες ακτές της Πελοποννήσου και τραβάει για τη Ναύπακτο με... πιρόγα! Αυτός δεν διδάσκεται από την προσωπική ιστορία του, θα διδαχτεί από την Ιστορία; Δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τα εαυτού και θα αντιμετωπίσει τα αλλήλων;

Δελτίο ακραίων καιρικών έκτακτων φαινομένων:
Πλησιάζει ασκέρι των κλεφτών και των αφιονισμένων.
Μπλεγμένοι σε εγκλήματα, «λαδιές» και παραβάσεις
σαν τις ακρίδες θα ριχτούν! Θα 'χουμε νέες φάσεις.

Κάπου ανάμεσα στο σμήνος που επελαύνει ξανά, μια γνώριμη φιγούρα της τέχνης (τι γελάτε ρε;) ξεχωρίζει. Ο σμαραγδένιος σκηνοθέτης κινείται, φτερουγίζει μέχρι την Κομοτηνή μαζί με τον εκείθεν Ευριπίδη, που τη βραδιά της δολοφονίας Γρηγορόπουλου διασκέδαζε στα μπουζούκια. Ηταν εκείνες τις παλιές καλές ημέρες, τότε που ο σκηνοθέτης γινόταν και ριμαδόρος, γράφοντας τις απίστευτες προς Σαμαρά μαντινάδες που τόσο υλικό έδωσαν στη στήλη. Τότε που η λαϊκή μούσα είχε κλειστεί σε νευρολογική κλινική, κλίνη κει, κλίνει κει, κλείνει κει.

Καλοκαίρι, ακρίδες, μια ομορφιά. Ας τραβήξουμε προς τα διεθνή θέρετρα παραθεριστών γαρ και κεφαλαίου:

ΑΟΖ της Κύπρου ξακουστή, της Αφροδίτης χώρα
που έδιωξες τον «Πορθητή» και λεύτερη είσαι τώρα.
Ησουν και θα 'σαι ελληνική... της «Exxon» το καμάρι
κρέατα ετοιμοθάνατα σού πλέκουνε στεφάνι.

«Εγώ δεν ημπορώ εν συνειδήσει να ναναρίσω την κοινωνία μας με το ναρκωτικό νανάρισμα των λαοπλάνων. Ούτε μήτε να σιωπήσω τα ολέθρια αποτελέσματα μιας τέτοιας σατανικής κερδοσκοπίας. Εγώ εξεναντίας ξεσκεπάζω τα ελαττώματά της με θάρρος και με εξουσίαν. Με όλην εκείνην την εξουσίαν οπού μου δίνει η Αλήθεια» (Ανδρέας Λασκαράτος).

Ο Ιούλιος μάς έφτασε, εμπρός βήμα ταχύ
να τον προϋπαντήσουμε παιδιά με αποχή.

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Γνήσιος οπαδός του ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα

Ο Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού Ιούλιος Συναδινός, στην αρχή της περασμένης βδομάδας, έστειλε στην ΕΠΟ το βούλευμα για τους 28 κατηγορουμένους, που παραπέμπονται σε δίκη για την υπόθεση σύστασης συμμορίας στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, σύμφωνα με την απόφαση που πήρε ο Αρειος Πάγος. Με βάση το βούλευμα, η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού θα πρέπει να ελέγξει ποιοι από τους κατηγορούμενους έχουν κώλυμα με βάση τον αθλητικό νόμο και να ζητήσει την έκπτωσή τους, απαγορεύοντάς τους ταυτόχρονα την ενασχόληση με το ποδόσφαιρο, ενώ η Επιτροπή Δεοντολογίας της ΕΠΟ θα πρέπει να ελέγξει τον αγώνα Ολυμπιακός-Βέροια που έχει θεωρηθεί «στημένος». Με δεδομένο ότι οι περισσότεροι από τους κατηγορουμένους έχουν αποχωρήσει από την ενεργό δράση, ο Συναδινός βάζει στο κάδρο τον Μαρινάκη.

Ο ιδιοκτήτης της ερυθρόλευκης ΠΑΕ έχει «αποχωρήσει» από κάθε διοικητικό αξίωμα της ΠΑΕ, κατέχει όμως το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών, συνεπώς έχει κώλυμα. Από την πλευρά Μαρινάκη δεν υπάρχει μέχρι στιγμής επίσημη αντίδραση, όμως από τις διαρροές «κύκλων» του, η εντύπωση που δημιουργείται είναι ότι ο Μαρινάκης υποβαθμίζει την ενέργεια του ΓΓΑ. Σύμφωνα με την ερυθρόλευκη πλευρά, ο Συναδινός απέστειλε το φάκελο στην Επιτροπή Δεοντολογίας της ΕΠΟ και την ΕΕΑ γιατί έτσι προβλέπεται, θεωρούν όμως ότι δεν υφίσταται θέμα, αφού οι μετοχές είναι περιουσιακό στοιχείο και δεν εμπίπτουν στα κωλύματα (κρίνουν το νόμο αντισυνταγματικό και δηλώνουν ότι θα προσφύγουν στο ΣτΕ).

Οσον αφορά τον έλεγχο από την Επιτροπή Δεοντολογίας της ΕΠΟ σχετικά με τον αγώνα Ολυμπιακός-Βέροια, το κομβικό σημείο είναι αν τα μέλη της Επιτροπής θεωρήσουν το βούλευμα του Αρειου Πάγου ως νεότερο στοιχείο και επανεξετάσουν το θέμα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αρχικά οι ερυθρόλευκοι δεν είχαν κληθεί ποτέ σε απολογία, ενώ η Βέροια έχει αθωωθεί και στους τρεις βαθμούς των πειθαρχικών οργάνων. Η πολιτική χαμηλών τόνων από την πλευρά του Μαρινάκη ίσως να παραξενεύει, αφού η κίνηση του Συναδινού θα ήταν μια ευκαιρία για τον ερυθρόλευκο ηγέτη να σηκώσει το γάντι και να επιτεθεί στην κυβέρνηση. Αν όμως δούμε πιο διεξοδικά τα δεδομένα και την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στο ελληνικό ποδόσφαιρο, μετά τις εκλογές στην ΕΠΟ και την ανάληψη της προεδρίας από τον Βαγγέλη Γραμμένο, μπορούμε να εξηγήσουμε την επιλογή Μαρινάκη.

Ο πρώτος παράγοντας που έχει σχέση με την κυβέρνηση είναι ότι πολύ σύντομα ο ΣΥΡΙΖΑ θα αποτελεί παρελθόν και θα βρίσκεται στην αντιπολίτευση, οπότε δε θα μπορεί να του δημιουργεί προβλήματα. Από τη στιγμή που η κεντρική προεκλογική επιλογή της ΝΔ είναι «χαμηλής έντασης» αντιπαράθεση με τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν έχει κανένα λόγο ο Μαρινάκης (που οι συριζαίοι τον κατηγορούν για βασικό χορηγό και «καθοδηγητή» της ΝΔ) να οξύνει τα πνεύματα και να δώσει την ευκαιρία δημαγωγίας στον Τσίπρα και την παρέα του.

Ο δεύτερος παράγοντας είναι ότι η απόφαση για την όποια διαδικασία «συμμόρφωσης» είναι υπόθεση της ΕΕΑ και της ΕΠΟ και όχι της κυβέρνησης. Οι κινήσεις και οι συνεννοήσεις του Μαρινάκη θα πρέπει να γίνουν με τον επόμενο ΓΓΑ για τις μετοχές και με τον Γραμμένο και την παρέα του για το «στημένο». Επί της ουσίας, το θέμα θα είναι ένα ακόμη κομμάτι στο παζλ της γενικότερης επιχειρηματικής κόντρας του Μαρινάκη με τον Σαββίδη που ελέγχει τον πρόεδρο της ΕΠΟ. Συνεπώς, ούτε και αυτός ο παράγοντας δικαιολογεί ένταση, υψηλούς τόνους και κόντρα με τον ΣΥΡΙΖΑ, αφού όλα δείχνουν ότι θα έχουμε μια «εμφύλια» σύγκρουση ανάμεσα σε δυο υποστηρικτές της ΝΔ και τη λύση θα πρέπει να την δώσει ο Μητσοτάκης.

Ο τρίτος παράγοντας είναι η αντιμετώπιση του θέματος από τους φιλάθλους. Διαβάζοντας τα σχόλια και τις συζητήσεις κάτω από τα σχετικά δημοσιεύματα μπορούμε εύκολα να καταλάβουμε ότι η πλειοψηφία θεωρεί ότι δεν υπάρχει κίνδυνος τιμωρίας για τον Ολυμπιακό και τον Μαρινάκη, αφού όλα θα διευθετηθούν στο παρασκήνιο. Εκτός από τη γενική πεποίθηση που έχει ο κόσμος για την ατιμωρησία και τις αβάντες που διαχρονικά έχουν οι καπιταλιστές από την εκάστοτε κυβέρνηση, όλοι ξέρουν ότι για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ο Μαρινάκης ήταν ένας από τους αγαπημένους καπιταλιστές του ΣΥΡΙΖΑ και μπαινόβγαινε στο Μαξίμου. Κάποια στιγμή τα σπάσανε και ο Βαγγέλης ύψωσε τα λάβαρα του αγώνα εναντίον της «συριζαϊκής λαίλαπας». Επειδή όμως ο κόσμος έχει και μνήμη και κρίση, δεν μπορεί να καταπιεί εύκολα το επιχείρημα του Μαρινάκη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να του κάνει τη ζωή δύσκολη. Εκτός των άλλων, όλοι ξέρουν ότι τα πράγματα στο παρασκήνιο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου δεν είναι «αγγελικά πλασμένα» και είναι πεπεισμένοι ότι όλα αυτά τα χρόνια που οι ερυθρόλευκοι κυριαρχούσαν στα ποδοσφαιρικά δρώμενα της χώρας και είχαν υπό τον έλεγχό τους την «παράγκα», ο Μαρινάκης έχει κάνει τις κουτσουκέλες του και δεν μπορεί να το παίζει αθώος.

Υπάρχουν ορισμένοι άντρες που δεν μασάνε, έχουν σκίσει τη γάτα και έχουν επιβάλει τους όρους τους. Η στήλη, για να προλάβει τυχόν διαμαρτυρίες φεμινιστικού χαρακτήρα, είναι υποχρεωμένη να επισημάνει ότι ο συγκεκριμένος σύζυγος είναι διαλλακτικός και μέσα στο πνεύμα της εποχής. Ενας πατροπαράδοτα φαλλοκράτης σύζυγος, εκτός από ζεστό νερό, θα απαιτούσε γάντια πλυσίματος και AVA με άρωμα βανίλια. Και για να προλάβω ορισμένους κακεντρεχείς, να ενημερώσω ότι ο Κος Πάπιας έχει φροντίσει και υπάρχει στο σπίτι πλυντήριο πιάτων, οπότε δεν υφίσταται ζήτημα για το ποιος πλένει τα πιάτα.

Από τα παραπάνω είναι φανερό γιατί ο Μαρινάκης και οι συνεργάτες του επέλεξαν τη γραμμή των χαμηλών τόνων απέναντι στην κυβέρνηση και τη μετάθεση της διαδικασίας επίλυσης του «προβλήματος» στη ΝΔ. Αν οι συριζαίοι είχαν «επενδύσει» στη συγκεκριμένη υπόθεση για να δημιουργήσουν ντόρο και να σηκώσουν τους τόνους της αντιπαράθεσης με τη ΝΔ και γι' αυτό το λόγο ο Συναδινός έστειλε το φάκελο σε ΕΠΟ και ΕΕΑ, πολύ απλά έπαιξαν και έχασαν.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Είναι γνωστό ότι ο Βασιλακόπουλος διαθέτει ικανότητες και δεξιότητες που του επιτρέπουν να είναι εδώ και δεκαετίες ο απόλυτος κυρίαρχος στο ελληνικό μπάσκετ. Με τις δηλώσεις του την περασμένη βδομάδα σχετικά με τις εξελίξεις στο άθλημα έδειξε ότι διαθέτει και χιούμορ. Το συμπέρασμα των δηλώσεών του είναι ότι «δεν υπάρχει Α1 χωρίς Ολυμπιακό». Αν σκεφτούμε ότι η απανταχού γαβρόσυνη θεωρεί τον Βασιλακόπουλο ως τον βασικό ενορχηστρωτή της επιχείρησης διάλυσης του μπασκετικού Ολυμπιακού, μπορούμε να καταλάβουμε τα γαμόσταυρα και τα μπινελίκια που έριξαν οι ερυθρόλευκοι οπαδοί διαβάζοντας τις δηλώσεις του. Οσον αφορά την ουσία, αυτό που μπορούμε να σχολιάσουμε είναι οι αποστάσεις που πήρε ο Βασιλακόπουλος από την κυβέρνηση και τον Βασιλειάδη, ο σαφέστατος διαχωρισμός ανάμεσα στο μπάσκετ και το επαγγελματικό μπάσκετ και ο απαξιωτικός λόγος του για την ΕΠΟ και τα δρώμενα στο ποδόσφαιρο (με σαφέστατη αναφορά στην περίοδο του Ανδρέα Παπανδρέου). Τα αποσπάσματα από τις δηλώσεις του είναι ξεκάθαρα.

«Ολοι αυτοί οι άνθρωποι που έρχονται στον αθλητισμό χωρίς να έχουν ιδέα από αυτόν σιγά-σιγά αντιδικούν και αρχίζουν να μισούν τους ανθρώπους του αθλητισμού. Ενας από αυτούς είναι και ο κ. Βασιλειάδης που μας έβαλε στο μάτι γιατί δεν κατάλαβε ποτέ τη σχέση του μπάσκετ με την κοινωνία... Ελπίζω ότι με τα νέα πολιτικά δεδομένα θα υπάρξει μια σωστή παρέμβαση της πολιτείας να διορθώσει τα κακώς κείμενα». «Ηταν ντροπή αυτό που έγινε εφέτος, να αποχωρούν ομάδες, να μη γίνονται αγώνες και να αλλοιώνεται η βαθμολογία και να πέφτει άλλη ομάδα αντί άλλης. Γι' αυτό λέμε ότι το μπάσκετ στην Ελλάδα έχει φτάσει στο χαμηλότερο σημείο και όχι το ελληνικό μπάσκετ το οποίο πρεσβεύει η εθνική ομάδα, στα μέλη της οποίας αξίζουν θερμά συγχαρητήρια». «Πρόκειται για το μεγαλύτερο αίσχος στην ιστορία του ελληνικού αθλητισμού αυτό που έγινε με την ΕΠΟ, με πρόφαση την εξυγίανση να μπουν ξένοι επιτηρητές και να έρθουν ξένοι διαιτητές. Είναι αίσχος και σκάνδαλο που μειώνει και προσβάλλει ευθέως την εθνική μας ανεξαρτησία».

Dixi et salvavi animam meam

Μην πιάνεσαι στην απόχη!

Αποχή!

Οσο και να 'ναι η μάνιτα της θάλασσας τρανή
ποτέ δεν πρέπει ο ναυαγός το θάρρος του να χάνει,
μα να παλεύει ελπίζοντας στο πλοίο που θα φανεί
για να τον φέρει στο γλυκό, τ΄ απάνεμο λιμάνι.

Ωκεανός ο πόνος σου, ψυχή, μα τι μ' αυτό;
Πάλαιψε με τα κύματα ως ότου ν' απαυδήσεις,
ως δε λυγάει το αλύγιστο της μοίρας το γραφτό,
πρέπει μπροστά στον πόνο σου και συ να μην λυγίσεις.

Φ. Αγγουλές, «Ο ναυαγός»

➤ «Η συμπεριφορά του ΣΥΡΙΖΑ βασίζεται στην μαρξιστικολενινιστική ιδεολογία». Σώτη Τριανταφύλλου στο σάιτ του Ποταμιού. Οι βρούτσες και οι προύτσες...

➤ «Η αρχική κοιτίδα-πατρίδα των Μακεδόνων αποτελεί αντικείμενο διαμάχης. Το ζήτημα της γλώσσας και της εθνοτικής ταυτότητας των αρχαίων Μακεδόνων έχει υποβληθεί σε διεξοδική επανεκτίμηση τις τελευταίες δεκαετίες. Αν και πολλοί μελετητές υποστηρίζουν ακόμη την άποψη ότι η μακεδονική ήταν ξεχωριστή ινδοευρωπαϊκή γλώσσα, πιθανόν συγγενική με την θρακοφρυγική, η άποψη ότι μια ελληνική τοπική παραλλαγή μιλιόταν στην Μακεδονία κερδίζει ολοένα έδαφος. Ωστόσο, καθώς οι γραμματειακές και επιγραφικές μαρτυρίες είναι διφορούμενες, το ζήτημα δεν έχει ακόμη διευθετηθεί. Η γνώση μου για την αρχαία μακεδονική είναι ατελής και αποσπασματική». Julian Méndez Dosuna – πανεπιστήμιο της Salamanca, «Η αρχαία μακεδονική», στον τόμο «Ο γλωσσικός χάρτης της κεντρικής και βόρειας Ελλάδας κατά την αρχαιότητα» - επιστημονική επιμέλεια Γ.Γ. Γιαννάκης, 2015.

➤ Τα δίνουν τ' άρματα; «Οι δήμοι όπου ο δείκτης των ανθρωποκτονιών είναι πιο αυξημένος είναι εκείνοι όπου δρουν η Clan de Golfo την οποία σχημάτισαν άλλοτε παραστρατιωτικοί».

➤ Ολα καλά και άγια: «Αναβλήθηκε, χθες, για τις 16 Δεκεμβρίου η δίκη για το πολύκροτο σκάνδαλο της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης, που κόστισε στην εταιρεία 52 εκ. ευρώ για το διάστημα 2007-2015». Δεν είναι γκαβή η δικαιοσύνη, απλά ταξική.

➤ Αναβλήθηκε το πειθαρχικό συμβούλιο που επρόκειτο να αποφασίσει (στις 24/6/2019) αν θα προχωρούσε στην επιβολή πειθαρχικών ποινών στους αστυνομικούς που ενεπλάκησαν στη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου...

➤ Κατάργηση πανεπιστημιακού ασύλου: Αρβελέρ, Βερέμης, Γιαννάκου, Διαμαντοπούλου, Διαμαντούρος. Οι... άριστοι.

➤ Τί κοινό έχουν ο «Εργατικός Αγώνας», ο Περισσός και η Rifondazione (της Ιταλίας) σχετικά με τον θάνατο του Δημ. Χριστόφια; «Ξεχνούν» τη στάση του ΑΚΕΛ πριν το σχέδιο Ανάν...

➤ Στην Κίνα υπάρχει... σοσιαλισμός. Μη γελάτε! Μόνο ακούστε: cpusa.org/article/china-they-got-the capitalists-on-lock-podcast/

➤ «Αποκτήστε φυσικό μαύρισμα... στο σπίτι» - μην πάτε διακοπές!

➤ Πως λέμε οι «συνταγές της κρίσης»...

➤ Για το καλό μας.

➤ Για να «βολευόμαστε» μέσα στη μαυρίλα μας...

➤ Κορυφαίες παραλίες της Ελλάδας.

➤ Δεν μπορούμε, είμαστε οικονομικά ασθενέστεροι.

➤ «Ανανεώνεται» η ΕΛ.ΑΣ. με 107 μοτό και 6 αυτοκίνητα.

➤ Αστυνόμευση, τάξη, ασφάλεια, θάνατος...

➤ Comeback του δάμαλου;

➤ Επιχείρηση air condition: λεφτά... δεν υπάρχουν.

➤ Οι «αντιασυλιστές» αναλαμβάνουν πλήρως την ευθύνη των λόγων και των έργων τους...

➤ «Με ποδήλατο στη δουλειά»: να δεις που στο τέλος θα μας πούνε και μαλάκες.

➤ Απαγόρευση του ηλεκτρονικού τσιγάρου στο Frisco.

➤ Οι Po(r)demos κάνουν νάζια...

➤ 20 κόμματα και σχηματισμοί στις επερχόμενες εκλογές.

➤ Γιατί λεφτά υπάρχουν...

➤ Για εκλογές.

➤ «Κίνδυνος για πρόωρη εμμηνόπαυση των γυναικών από την ατμοσφαιρική ρύπανση». THE TIMES, 26/6/2019. Οταν οι TIMES γίνονται οικολόγοι.

➤ «Κίνδυνος, θάνατος» κραυγάζει η LE FIGARO. Ο πηχυαίος τίτλος της 26/6/2019: «Islamisme dans les services publics: le rapport choc».

➤ Ποινική διαδικασία κατά των απολογητών του φασισμού όπως η FORZA NOVA και CasaPound ζητάει η Apni (Ομοσπονδία των Παρτιζάνων της Ιταλίας). Σωστά! Μήπως όμως στην «ατιμωρησία» των φασιστών το παράδειγμα έδωσε και ο Ερκολι;

➤ Χονγκ Κονγκ: συνέχεια.

➤ Κανονικός φασίστας ο (Θ.) Πλεύρης. Βλέπε συνέντευξη στον Δ. Καμπουράκη.

➤ Αλλος ένας «άριστος» - μεταξύ άλφα και ρο παρεμβάλλεται το χι...

➤ Μάρτα Αρνεκερ: η νεκρή δεδικαίωται;

➤ «Ο πυρηνικός εφιάλτης» - ethnos.gr, 25/6/2019.

➤ «Απαλλαγή για Λιακουνάκο, Αρκουμανέα, Σμπώκο και Κάντα ζήτησε ο εισαγγελέας» -ethnos.gr, 26/6/2019.

➤ Η δικαιοσύνη τους είναι σαν τα φίδια, δαγκώνει μόνο τους ξυπόλητους.

➤ Ο δάμαλος «χτυπάει» ανά δεκαετία (Βελλίδειο).

➤ Επισκοπήσεις, δημοσκοπήσεις, κολονοσκοπήσεις.

➤ Νυν υπέρ πάντων ο αγών...

➤ Των εκλογών...

➤ Των οποίων η μπόχα δεν επικαλύπτεται με τίποτα.

➤ Τίπτις!

➤ Notopoulou: Mea Culpa.

➤ Δεν ορρωδούν προ ουδενός.

➤ Τσαμπουκάς Ντόρας.

➤ Υποσχέσεις Αλέξη.

➤ Χαμόγελα Κούλη.

➤ Που είναι το Ποτάμι, οέο;

➤ Το πήρε... ο ποταμός.

➤ Εμεινε χωρίς... ρεύμα.

➤ Και -ξανά- Κούλης με «τελίκιασμα» Τσίπρα.

➤ Γλωσσοπλάστης...

➤ 'Η γλωσσοκλάστης...

Βασίλης

Προϊόν

Ας μην ξεχνάμε ότι ο Γιάννης Αντετοκούνμπο, εκτός από παιχταράς (ή μάλλον επειδή είναι παιχταράς), είναι ένα «προϊόν». Το οποίο το διαχειρίζονται μανατζαραίοι-επιστήμονες στη δουλειά του πλασαρίσματος τέτοιων «προϊόντων». Εκτός από την αμερικάνικη αγορά, το συγκεκριμένο «προϊόν» πρέπει να είναι συνεχώς τοποθετημένο και στην ελληνική αγορά. Οχι λόγω του (ασήμαντου) μεγέθους της, αλλά επειδή έτσι ενισχύεται το brand name (το φτωχόπαιδο, που πουλούσε CD και ξέρει τι σημαίνει πείνα κτλ. κτλ.). Μην αμφιβάλλετε ότι την κιτς φόδρα με τον Παρθενώνα στο σακάκι του Αντετοκούνμπο την έβαλαν οι μανατζαραίοι. Κι ότι αυτοί θα του πουν αν και πότε πρέπει να παίξει στην Εθνική Ελλάδας. Οσο για τους αστούς πολιτικούς που «σκοτώνονται» ποιος θα γράψει τη μεγαλύτερη συγχαρητήρια παπάρα, έτσι έκαναν πάντοτε και το ίδιο θα συνεχίσουν να κάνουν.

οι τοίχοι έχουν φωνή

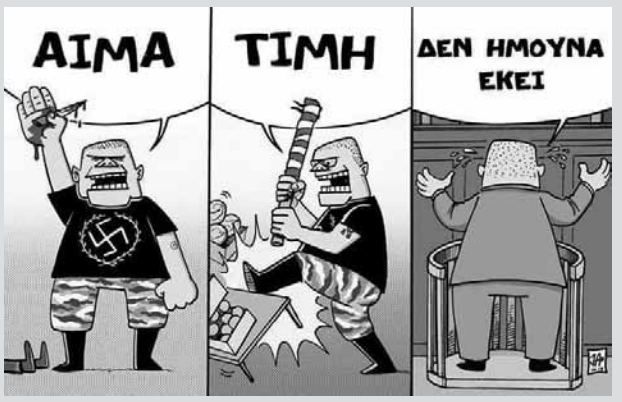

◆ Μας το έστειλε συντρόφισσα που το αλίευσε στο facebook. Και, φυσικά, δεν έχουμε να κάνουμε κανένα σχόλιο. Τα λέει όλα το σκίτσο, γι' αυτά τα ανθρωποειδή που δέρνουν και σκοτώνουν, πάντοτε πολλοί εναντίον λίγων, και μετά εμφανίζονται στο δικαστήριο σαν κότες.

◆ Δε θα αναφερθούμε σε πρόσφατα ή παλαιότερα γεγονότα, στο χυδαίο και επιθετικό εθνικισμό, στο «αδέλφια μου χρυσαυγίτες» και τα συναφή. Αρκεί αυτή η φωτογραφία από τη συναυλία της περασμένης Δευτέρας. Ο Μίκης Θεοδωράκης πηγαίνει προς τη θέση του συνοδευόμενος από τη Μαριάννα Βαρδινογιάννη, εκπρόσωπο μιας από τις ισχυρές καπιταλιστικές φαμίλιες της χώρας και από τον Προκόπη Παυλόπουλο, εκπρόσωπο του ελληνικού αστικού κράτους. Δικός τους είναι εδώ και πολλά πολλά χρόνια. Ο εθνικισμός περνούσε και από το βασικό σλόγκαν της συναυλίας: «Είσαι Ελληνας! Αυτό που ήσουν κάποτε θα γίνεις ξανά!».

◆ Δε θα άφηνε ανεκμετάλλευτη την επέτειο του θανάτου του Ανδρέα Παπανδρέου ο Τσίπρας. Εβαλε τους συνεργάτες του να γράψουν δύο υμνητικά σχόλια στο Twitter. Ξεσήκωσε, φυσικά, την οργή των πασόκων που τον κατηγόρησαν για καπηλεία. Ομως ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται. Ενα σωρό πασόκοι βρίσκονται στον ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμα και της εποχής του Ανδρέα, όπως ο Τζουμάκας. Το ΠΑΣΟΚ έχει συρρικνωθεί σε μονοψήφια εκλογικά ποσοστά και οι ευρωεκλογές έδειξαν ότι προς το παρόν δεν μπορεί να ξεφύγει απ' αυτό το επίπεδο. Υπάρχει ένα μικρό ποσοστό, 1% - 2% ας πούμε, που μπορεί να μετακινηθεί μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό το ποσοστό γίνεται όλη η φασαρία. Αν καταφέρει να το πάρει ο ΣΥΡΙΖΑ, τότε θα μπορεί να ατενίζει με μεγαλύτερη αισιοδοξία την επόμενη μέρα. Ακόμα κι αν χάσει με δέκα μονάδες διαφορά από τη ΝΔ. Γιατί θα έχει αυξήσει τη διαφορά του από το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ και θα ευελπιστεί ότι υπό συνθήκες αντιπολίτευσης θα μπορέσει να την αυξήσει κι άλλο. Γι' αυτό οι ύμνοι στον ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος αποτελεί πρότυπο για τον Τσίπρα σε όλα τα επίπεδα. Κι ας σκούζουν οι πασόκοι για τυμβωρυχία.

Υπηρέτες των καπιταλιστών

Ποιος είπε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δε φροντίζει για τη «μεσαία τάξη»; Μπορεί να μην έχει δώσει καμιά απάντηση για το ποια τέλος πάντων είναι αυτή η «μεσαία τάξη», όμως ο Τσίπρας την προσωποποίησε στους χοντρέμπορους της λαχαναγοράς, σ' αυτούς που πίνουν το αίμα των φτωχών αγροτών με το μπουρί της σόμπας. «Οι άνθρωποι της αγοράς αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας», είπε, γλείφοντάς τους με τον πιο χυδαίο τρόπο.

Την ίδια ώρα, ο Δραγασάκης μάζευε σε συνεδρίαση την Επιτελική Δομή Στήριξης Επιχειρήσεων, με δεσπόζουσα προσωπικότητα τον Μίχαλο, ανακοινώνοντας ότι «το Δίκτυο Δομών Στήριξης Επιχειρήσεων ενεργοποιεί το αμέσως επόμενο διάστημα τη δημόσια παρουσία και δράση του, μέσω ειδικής ψηφιακής πλατφόρμας από την οποία θα παρέχεται οργανωμένη πληροφόρηση και συμβουλές σε κάθε επιχείρηση και στην οποία θα αναρτηθούν οι πρώτες προκηρύξεις για τη στελέχωσή της». Διότι αυτό το μαγαζί «έρχεται να καλύψει ένα σημαντικό θεσμικό κενό, εγκαινιάζοντας μια συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα με σύγχρονους όρους».

Τίποτα δε θα προλάβουν να κάνουν, βέβαια. Αν είναι να συνεχιστεί αυτό το πράγμα, θα το κάνει η επόμενη κυβέρνηση. Θέλουν, όμως, να εμφανίζονται στην προεκλογική περίοδο ως υποστηρικτές της «επιχειρηματικότητας», προς χάρη της ανάπτυξης. Να κοντραριστούν και σ' αυτό το επίπεδο με τη ΝΔ και τον Μητσοτάκη που εμφανίζεται σαν να κατέχει το know how.

Ξανά «λαγός» ο Στουρνάρας

«Προσωπικά δε βλέπω κανέναν δημοσιονομικό χώρο για το ψηφισμένο φορολογικό πακέτο», δήλωσε ο Στουρνάρας στη γερμανική «Χάντελσμπλατ», η οποία τον παρουσιάζει ως «ενοχλητικό σοφό», στον οποίο αρέσει να θέτει τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων, να «ψέλνει τον εξάψαλμο» στον Τσίπρα και να του υπενθυμίζει την ανάγκη για μεταρρυθμίσεις και για δημοσιονομική πειθαρχία.

Ο Στουρνάρας ξαναβγαίνει μπροστά σαν «λαγός». Οχι μόνο ως άνθρωπος των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, αλλά σε συνεννόηση με τον Μητσοτάκη. Εκείνο που λέει είναι ότι ο Τσίπρας τίναξε την οικονομία στον αέρα και θα παραδώσει καμένη γη, οπότε ο Μητσοτάκης θα χρειαστεί ένα διάστημα για να συμμαζέψει την κατάσταση. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Μητσοτάκης τοποθετεί τις υποσχέσεις του στο 2020, αφού πρώτα συνεννοηθεί με τους «εταίρους» και τους «πείσει» ότι πρέπει να υιοθετηθεί ένα νέο μείγμα οικονομικής πολιτικής, επικεντρωμένο στις φοροαπαλλαγές και με μείωση του στόχου για τα «πρωτογενή πλεονάσματα».

Το ίδιο ακριβώς είπε και ο Στουρνάρας στη γερμανική οικονομική εφημερίδα. Η νέα κυβέρνηση «κυρίως θα πρέπει να προσελκύσει ξένους επενδυτές και να αλλάξει το υπάρχον δημοσιονομικό μείγμα προς την κατεύθυνση χαμηλότερων φόρων». Γι' αυτό «σε συνεννόηση με τους θεσμούς», θα πρέπει να μειωθούν **άμεσα** οι στόχοι για τα πρωτογενή πλεονάσματα, ώστε να μπορέσει να αναπτυχθεί πιο γρήγορα η ελληνική οικονομία.

Μιλώντας για υπερεξάντληση του δημοσιονομικού χώρου από τα μέτρα που ψήφισε η σημερινή κυβέρνηση, ο Στουρνάρας το συναρτά και με τη «χειροτέρευση των μακροοικονομικών προοπτικών για το 2019 σε σχέση με τις υποθέσεις που αναφέρονται στον προϋπολογισμό». Πράγματι, ο προϋπολογισμός καταρτίστηκε με πρόβλεψη για αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,5%, το υπουργείο Οικονομικών έχει ήδη αναθεωρήσει το στόχο στο 2,3%, ενώ η ΤτΕ προβλέπει 1,9% (η διαφορά είναι μεγάλη).

Και δε φοβάται ο Μητσοτάκης μήπως οι συριζαίοι κάνουν σημαία τους αυτά που υποστηρίζει ο Στουρνάρας, τα φορτώσουν στη ΝΔ και επανέλθουν στην προπαγάνδα για κρυφή νεοφιλελεύθερη ατζέντα της ΝΔ;

Καταρχάς, αυτά ο Στουρνάρας τα έλεγε και πριν από τις ευρωεκλογές. Και βρισκόταν σε σύγκρουση με την κυβέρνηση. Η οποία φόρτωνε τις απόψεις Στουρνάρα στη ΝΔ και μιλούσε για κρυφή νεοφιλελεύθερη ατζέντα. Αυτό όμως δεν κόστισε καθόλου στη ΝΔ, όπως απέδειξε η διαφορά των 9,5 μονάδων από τον ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί λοιπόν να κοστίσει τώρα; Τίποτα το καινούργιο δεν έχει προστεθεί. Από την άλλη, η ΝΔ έχει ψηφίσει όλα τα μέτρα που έφερε η κυβέρνηση Τσίπρα πριν από τις ευρωεκλογές, οπότε η κριτική του Στουρνάρα για υπερεξάντληση του δημοσιονομικού χώρου του 2019 αφορά, κατά κάποιο τρόπο, και τη ΝΔ που υπερψήφισε τα μέτρα.

Εκείνο που κάνει ο Στουρνάρας -και το κάνει σε συνεννόηση με τον Μητσοτάκη- είναι να δημιουργήσει ένα κλίμα μειωμένων προσδοκιών, το οποίο θα το χρειαστεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη, ενόψει της κατάρτισης του κρατικού προϋπολογισμού του 2020. Αν ρίξει κανείς μια ματιά στο εικοσασέλιδο προεκλογικό φυλλάδιο που η ΝΔ βάφτισε πρόγραμμα, θα διαπιστώσει ότι στους βασικούς άξονες δε λέει κάτι καινούργιο, ούτε βρίσκεται στον αντίποδα της συριζαϊκής ρητορικής. Χρησιμοποιεί απλά διαφορετική γλώσσα, πιο τεχνοκρατική, πιο οικονομολογική, ώστε να καταστήσει κεντρικό ζητούμενο την «ανάπτυξη», η οποία θεωρείται προαπαιτούμενο για «τα πάντα όλα». Οπότε αντιλαμβάνεστε το κεντρικό επιχείρημα που θα επικρατήσει μετά την εκλογική νίκη της ΝΔ: «πρώτα θα κοιτάξουμε την ανάπτυξη, γιατί αν δεν αρχίσει να παράγεται πλούτος δε θα έχουμε τίποτα για να μοιράσουμε». Οπότε, το μόνο που μπορούν να περιμένουν οι εργαζόμενοι είναι τα διάφορα φιλανθρωπικού τύπου βοηθήματα, που δίνονται και σήμερα στους πλέον εξαθλιωμένους. Βοηθήματα απολύτως συμβατά με τη μνημονιακή πολιτική.

Εγκατέλειψαν στα μουλωχτά το «διώχνουμε το ΔΝΤ»!

Η Ελλάδα δεν έχει υποβάλει αίτημα πρόωρης εξόφλησης των δανείων που έχει πάρει από το ΔΝΤ, δήλωσε προ ημερών ο εκπρόσωπος του ΔΝΤ Τζέρι Ράις. Οπως είπε, το ΔΝΤ είναι έτοιμο να ανταποκριθεί στο αίτημα της πρόωρης αποπληρωμής των δανείων του από την Ελλάδα, όμως τα επόμενα βήματα πρέπει να γίνουν από την πλευρά των ευρωπαίων εταίρων.

Θα μας πείτε «τέτοια ώρα τέτοια λόγια», όμως ποιος ξεχνάει το ντόρο που έκαναν οι συριζαίοι, με την επίσκεψη του Τσακαλώτου στην Ουάσινγκτον και τη συνάντησή του με τη Λαγκάρντ, η οποία συμφώνησε στην πρόωρη αποπληρωμή των υπολοίπων των δανείων που έχει δώσει το ΔΝΤ στην Ελλάδα (ύψους 3,7 δισ.). Η προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ παρουσίαζε τη συγκεκριμένη συμφωνία με το δικό της πρόστυχο τρόπο: Διώχνουμε το ΔΝΤ, έλεγε ο Τσίπρας. Είναι μια ιστορική συμφωνία, γιατί μας δίνει την ευκαιρία να διώξουμε αυτούς που μας οδήγησαν σε λάθος πολιτικές και να μπούμε... σε μία νέα πίστα!

Φυσικά, το ΔΝΤ δεν θα έφευγε από την τρόικα ακόμα κι αν αποπληρωνόταν το σύνολο των δανείων που είχε χορηγήσει στην ελληνική κυβέρνηση, γιατί στην τρόικα συμμετέχει κυρίως ως σύμβουλος των ευρωπαίων δανειστών (γι' αυτό και παρέμεινε, με απόφαση του Eurogroup, μολονότι δεν έβαλε δεκάρα στα δάνεια του τρίτου Μνημόνιου). Οσο για την αποπληρωμή του υπόλοιπου των δανείων, θα γινόταν και αυτή με δανεικά (από το «μαξιλάρι ρευστότητας» των 27 δισ., που έχει σχηματιστεί με δάνεια του ESM). Ομως, η αποπληρωμή των υπολοίπων του ΔΝΤ δεν προχώρησε, μολονότι έγιναν κάμποσα Eurogroup από τότε που ο Τσακαλώτος συμφώνησε με τη Λαγκάρντ.

Είναι προφανές ότι οι «μεγάλοι» του Eurogroup έβαλαν πάγο στον Τσακαλώτο, μετά και το «Ζάππειο» του Τσίπρα, τα μέτρα που νομοθέτησε και αυτά που εξήγγειλε για την τριετία 2020-2022. Το μήνυμά τους ήταν ότι θα τα δουν όλα συνολικά, όταν ξεκαθαρίσει το πολιτικό τοπίο στην Ελλάδα. Μετά το συντριπτικό υπέρ της ΝΔ αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, ο Τσακαλώτος δεν ξαναπήγε στο Eurogroup. Και βέβαια, δεν τόλμησε να ζητήσει υλοποίηση της συμφωνίας του με τη Λαγκάρντ και έγκριση να αποπληρωθούν πρόωρα τα υπόλοιπα των δανείων από το ΔΝΤ. Αντιλαμβάνεται πολύ καλά ότι δεν έχει μούτρα για κάτι τέτοιο.

Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές θα συζητήσουν όλα τα θέματα με την επόμενη κυβέρνηση. Μ' αυτή θα φτιάξουν το «νέο» πακέτο, ώστε να φαίνεται πως κάτι υλοποιεί από το προεκλογικό πρόγραμμά της. Ετσι, η προεκλογική προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ στερήθηκε το «διώξαμε το ΔΝΤ». Το εγκατέλειψαν «στα μουλωχτά», όπως κάνουν συνήθως με ό,τι δεν τους βολεύει.

βαθύ κόκκινο

Και με θυμό...

Κάθε κόμμα (ανεξαρτήτως πολιτικής ταυτότητας και ιδεολογικής φυσιογνωμίας) που κατεβαίνει στις εκλογές κάνει καμπάνια κατά της αποχής. Τα επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται σ' αυτήν την καμπάνια είναι παλιά και τετριμμένα.

Στην κορωνίδα αυτών των επιχειρημάτων βρίσκεται το «μην αφήνεις τους άλλους να αποφασίζουν για σένα». Για όσους, όμως, επιλέγουν συνειδητά την αποχή αυτό το επιχείρημα έχει απαντηθεί εδώ και πολλά χρόνια: μήπως αυτοί που ψηφίζουν αποφασίζουν για οτιδήποτε; Απλά εξουσιοδοτούν κάποιους να αποφασίσουν, οι οποίοι αποφασίζουν ενάντια στα συμφέροντα αυτών που τους έδωσαν την εξουσιοδότηση. Εξ ου και ο όρος «κοψοχέρηδες», πολιτογραφημένος εδώ και πάρα πολλά χρόνια για να περιγράψει εκείνους που αισθάνονται ότι το κόμμα που ψήφισαν τους πρόδωσε, ότι άλλα τους υποσχέθηκε και άλλα κάνει.

Ειδικά μετά την κρίση του 2008-9, η οποία έβαλε τον ελληνικό καπιταλισμό στη φάση των Μνημονίων, στη φάση μιας βαθιάς και γενικευμένης συντηρητικής ανασυγκρότησης, φάνηκε πιο καθαρά ότι η ψήφος δεν έχει καμιά αξία. «Ο,τι και να ρίξεις, η κάλπη θα βγάλει Μνημόνιο», έλεγε ένα από τα συνθήματά μας σε προηγούμενη εκλογική αναμέτρηση. Και επιβεβαιώθηκε πλήρως στις επανειλημμένες εκλογικές αναμετρήσεις από το 2012 μέχρι το 2015 (τέσσερις εθνικές και δύο ευρωπαϊκές εκλογές).

Υπάρχουν κι εκείνοι που δε φιλοδοξούν να κυβερνήσουν (η εκλογική δύναμή τους βρίσκεται μακράν του επιπέδου που οδηγεί στην εξουσία) ή που δεν πρόκειται να μπουν στη Βουλή. Με αριστερή ιδεολογική αναφορά. Αυτοί, λοιπόν, την ίδια στιγμή που προσπαθούν να αμυνθούν στην επίθεση που δέχονται από τα μεγαλύτερα κόμματα επί τη βάσει της θεωρίας της «χαμένης ψήφου», εκστρατεύουν με τον ίδιο φανατισμό ενάντια στην αποχή, θεωρώντας την αποχή... χαμένη ψήφο.

Και το δικό τους επιχείρημα κατά της αποχής είναι παμπάλαιο και τετριμμένο: «η αποχή σημαίνει παραίτηση, δώστε αγωνιστική ψήφο σ' εμάς»! Ουδέποτε κατάφεραν να εξηγήσουν γιατί η συνειδητή αποχή είναι παραίτηση. Ουδέποτε κατάφεραν να εξηγήσουν γιατί το άθροισμα των ψήφων που θα συγκεντρώσουν αυτοί σημαίνει αγωνιστική προοπτική, ενώ η συνειδητή αποχή σημαίνει παραίτηση. Ουδέποτε κατάφεραν να μας δείξουν έναν -ασθενή έστω- αιτιώδη σύνδεσμο ανάμεσα στη δική τους υπερψήφιση και στην άνοδο των λαϊκών αγώνων. Ιδιαίτερα στην περίοδο μετά το 2012, όταν παρατηρήθηκε μια καθίζηση των όποιων λαϊκών αγώνων, φάνηκε πιο καθαρά η προστυχιά των επιχειρημάτων τους ενάντια στην αποχή.

Μπλεγμένοι σ' αυτές τις αξεδιάλυτες αντιφάσεις και καθώς βλέπουν την αυθόρμητη τάση για αποχή να έχει φουντώσει τα τελευταία χρόνια, κατρακυλούν ακόμα και σε επίπεδα γελοιότητας. Διαβάζαμε τις προάλλες ομιλία του γραμματέα της Νεολαίας του Περισσού, που προσπαθούσε να πείσει τους φοιτητές για το πόσο κρίσιμο είναι να ρίξουν την ψήφο τους στον Περισσό. Ελεγε ότι «την ψήφο στο ΚΚΕ οι φοιτητές θα την βρουν δίπλα τους την επόμενη μέρα. Στην αναγκαία οργάνωση της πάλης μέσα στις σχολές, στην απαιτητική προσπάθεια για την αγωνιστική ανασυγκρότηση των συλλόγων...» κτλ. κτλ.

Ειδικά στο φοιτητικό κίνημα, η προώθηση αυτής της λογικής συνιστά γελοιότητα, εξαιτίας των ιδιαιτεροτήτων αυτού του κινήματος. Είναι γνωστό ότι εδώ και δεκαετίες κάθε αγωνιστικό σκίρτημα του φοιτητικού κινήματος -ιδιαίτερα τα μεγάλα κινήματα των καταλήψεων- αναπτύχθηκε έξω από (αν όχι σε ρήξη με) τις αποστεωμένες δομές του φοιτητικού συνδικαλισμού. Οι αγώνες διευθύνονταν από Συντονιστικές Επιτροπές (και όχι από τα ανυπόληπτα ΔΣ των Συλλόγων), οι οποίες λογοδοτούσαν στις γενικές συνελεύσεις. Στο φοιτητικό κίνημα έχει αποδειχτεί ότι η ανάπτυξη των αγώνων δεν έχει καμιά συνάφεια με την ψήφο στις κοινοβουλευτικές ή κοινοβουλευτικοποιημένες διαδικασίες.

Επειδή με τις πρόστυχες έως γελοίες απόψεις τους υποτιμούν βάναυσα τη νοημοσύνη μας και μας προσβάλλουν, μπορούμε να προσθέσουμε και το θυμό στην αποχή μας από τις κάλπες τους.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση